

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2002

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΣΤ'

Τρίτη 30 Ιουλίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 30 Ιουλίου 2002, ημέρα Τρίτη και ώρα 18:43' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Τμήμα.

(Ανακοινώνονται προς το Τμήμα από το Βουλευτή κ. Ηλία Καλλιώρα, Βουλευτή Φθιώτιδας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Γόρτυνας Ηρακλείου ζητεί να ληφθούν μέτρα για την κάλυψη των προγραμμάτων της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου στα Νότια Παράλια του Νομού Ηρακλείου.

2) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ιδιοκτητών Κάμπινγκ Νομού Πιερίας ζητεί την ακύρωση της απόφασης του Νομάρχη Πιερίας περί καθορισμού αιγιαλού και παραλίας έτους 1987.

3) Ο Βουλευτής Χίου κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης Δήμου Χίου υποβάλλει προτάσεις για την επίλυση του υδρευτικού προβλήματος του Δήμου Χίου.

4) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. **ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ορυχείων Σταθμών ΔΕΗ Μεγαλόπολης ζητεί να επιλυθούν τα προβλήματα που έχουν προκύψει στη Νο 3 Μονάδα του Α.Η.Σ. Μεγαλόπολης από την εγκατάσταση και λειτουργία του συστήματος MAGALDI.

5) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. **ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Αρκαδίας ζητεί την πλήρη στελέχωση του ΙΚΑ Λεωνιδίου με τις απαραίτητες ειδικότητες ιατρών καθώς και την πλήρη λειτουργία των Μονάδων Υγείας στο Νομό Αρκαδίας.

6) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Τήνου Κυκλάδων ζητεί να επιλυθεί το πρόβλημα της διαμονής των 35 λαθρομεταναστών, οι οποίοι από το Μάιο του 2002 παραμένουν στο νησί της Τήνου

κάτω από απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης.

7) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Μελετητών Μηχανικών Κυκλάδων ζητεί την παράταση της ισχύος του Ειδικού Διατάγματος όρων δόμησης της Ερμούπολης μέχρι το 2003.

8) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Μελέτης και Έρευνας του Ελληνικού Θεάτρου Θεατρικού Μουσείου ζητεί την επίλυση του στεγαστικού προβλήματος που αντιμετωπίζει το Θεατρικό Μουσείο και τα πολύτιμα αρχεία του.

9) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. **ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Θιναλίων Κέρκυρας ζητεί την ίδρυση και λειτουργία Ανώτατης Σχολής Τουριστικών Σπουδών στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

10) Ο Βουλευτής Ημαθίας κ. **ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ** με αναφορά του ζητεί απάντηση στην αίτηση διορισμού της Χουλιαρά Μαρίας, καθηγήτριας της Ρωσοελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Τασκένδης, την οποία κατέθεσε στη Δ/νση Προσωπικού Β/θμιας Εκπαίδευσης Τμήμα Α'.

11) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Γονέων Διαβητικών Παιδιών και Εφήβων Βορείου Ελλάδος ζητεί να χορηγείται σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους το επίδομα στους ινσουλινοεξαρτώμενους διαβητικούς τύπου Ι.

12) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. **ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Ιωαννίνων ζητεί την ίδρυση Ναυτοδικείου – Αεροδικείου στα Ιωάννινα.

13) Οι Βουλευτές κύριοι **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ** και **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Ενοικιαζομένων Δωματίων και Επιπλωμένων Διαμερισμάτων Θεσσαλίας και Βορείων Σποράδων – Πηλίου αντιτίθεται στην υποβολή δικαιολογητικών για την ανανέωση των Ειδικών Σημάτων Λειτουργίας.

14) Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** και **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Οικοδόμων και Εργαζομένων στα Δομικά Υλικά και στις κατασκευές Θεσσαλονίκης επισημαίνει τα ανύπαρκτα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στις οικοδομές.

15) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Κατωπόδης, εκπαιδευτικός, ζητεί η ανανέωση της απόσπασής του στην Αιθιοπία να γίνει με βάση το άρθρο του Ν. 2413/96.

16) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Διαπαραταξιακή Επιτροπή Πολιτών για το Άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας ΔΑ-SOS, ζητεί να μην γίνει επιπλέον παρέμβαση στο Άλσος εχθρική προς το περιβάλλον και το λαό της πόλης.

17) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Κορυδαλλού ζητεί να μην εγκλεισθούν οι συμμετέχοντες στη 17η Νοέμβρη στις φυλακές Κορυδαλλού.

18) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Κορυδαλλού ζητεί να μην επεκταθεί το μέτρο της μεταφοράς συντελεστή δόμησης στην περιοχή του Δήμου Κορυδαλλού.

19) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εταιρεία Ναυπακτικών Μελετών ζητεί να ορισθεί η Ναύπακτος ως έδρα Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.

20) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βουκολίων Χανίων ζητεί την αποζημίωση των ελαιοκαλλιεργειών της περιοχής του, που επλήγησαν από σχοινοκαρπία.

21) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία ζητεί τη λήψη μέτρων για την επίλυση εργασιακών και οικονομικών προβλημάτων των μελών της.

22) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Δικηγορικοί Σύλλογοι Ελλάδος ζητούν να εξαιρεθεί ο ΦΠΑ από τις νομικές υπηρεσίες.

23) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Κάτοικοι και Φορείς της νήσου Μυκόνου ζητούν να επιτραπεί η αγκυροβολία σκαφών αναψυχής στο λιμάνι Μυκόνου.

24) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συν/χων ΤΕΒΕ – ΤΑΕ και ΤΣΑ Επαρχίας Σητείας διαμαρτύρεται για τις υπερβολικές κρατήσεις στις συντάξεις των μελών του.

25) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συν/σμων Μεραμβέλλου ζητεί να ενταχθεί στο πρόγραμμα επιδότησης νέων ανέργων.

26) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κύμης Εύβοιας ζητεί την επιχορήγηση της πορθημιακής γραμμής Ωρωπού – Ερέτριας.

27) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μαρμαρίου Εύβοιας ζητεί την άμεση τοποθέτηση μόνιμων ιατρών στα αγροτικά ιατρεία της περιοχής του.

28) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Εύβοιας ζητεί την ίδρυση πανεπιστημιακής Σχολής στην Εύβοια.

29) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συν/χων Μαντουδίου Εύβοιας ζητεί την τοποθέτηση ιατρού στο ΙΚΑ

Μαντουδίου.

30) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αρκαδίας ζητεί να παραμείνει σε λειτουργία η κεντρική αρχαιολογική υπηρεσία στην Τρίπολη.

31) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Τρίπολης Αρκαδίας ζητεί να παραμείνει σε λειτουργία η κεντρική αρχαιολογική υπηρεσία στην Τρίπολη.

32) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Γόρτυνος Αρκαδίας ζητεί να μην επιτραπεί η επέκταση ορυχείου της ΔΕΗ στον κάμπο της Καρύταινας Αρκαδίας.

33) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μαρμαρίου Εύβοιας ζητεί την άμεση κάλυψη των κενών θέσεων στα αγροτικά ιατρεία της περιοχής του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΩΝ

1. Στην με αριθμό 2/2-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 69914/11-7-02 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2/2-7-2002 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Λευτέρης Ι. Παπανικολάου σχετικά με τη λειτουργία Πανεπιστημιακής Σχολής στο Νομό Μεσσηνίας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργικό Συμβούλιο, στη συνεδρίασή του στις 20 Ιουνίου 2002, κατέληξε σε αποφάσεις για το Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο Ανάπτυξης της Ανώτατης Εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Το σχέδιο αυτό ανακοινώθηκε από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό και αναλύθηκε στη συνέχεια από το ΥΠΕΠΘ.

Στο εν λόγω σχέδιο προβλέπεται η λειτουργία ενός Τμήματος του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στο Νομό Μεσσηνίας μέσα στη διετία 2003-04/2004-05. Μέσα στην επόμενη διετία 2005-06/2006-07 προβλέπεται ν' αρχίσει να λειτουργεί ένα ακόμη νέο Τμήμα στο συγκεκριμένο νομό και το ίδιο προβλέπεται και για την τριετία 2007-08/2008-09/2009-10.

Για τον προσδιορισμό των παραπάνω Τμημάτων, το ΥΠΕΠΘ θ' αναμένει τη σχετική εισήγηση της Διοικούσας Επιτροπής προκειμένου να λάβει τις τελικές αποφάσεις μέσα όμως στο προαναφερθέν χρονικό πλαίσιο.

Ο Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ»

2. Στην με αριθμό 3/2-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 69915/19-7-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3/2-7-02 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Παν. Ψωμιάδης, και αφορά στο Γυμνάσιο- Λύκειο Πεύκων σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Μετά την αποκέντρωση του Π.Δ.Ε. και την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2218/94 όπως συμπληρώθηκε με τις διατάξεις του ν. 2240/94 και κωδικοποιήθηκαν με το π.δ. 30/1996, οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις έχουν την αρμοδιότητα για την επιλογή και απόκτηση οικοπεδικών εκτάσεων, τον προγραμματισμό, τη μελέτη, την κατασκευή και την επίβλεψη των έργων σχολικής στέγης.

Οι ΟΤΑ έχουν την ευθύνη για την επισκευή και συντήρηση των διδακτηρίων της περιφέρειάς τους.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης θα χρηματοδοτηθεί για τις κατασκευές σχολικών κτιρίων και από κονδύλια που έχει αποκεντρώσει το ΥΠΕΠΘ στο ΠΕΠ Κεντρικής Μακεδονίας. Το ΥΠΕΠΘ επιχορηγεί επικουρικά ετησίως τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις από το Εθνικό Π.Δ.Ε. συνολικά για οικοπέδα – κατασκευές και τους ΟΤΑ, για επισκευές χωρίς περαιτέρω παρέμβαση στην κατανομή των πιστώσεων μέσα στο νομό.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης στην περίοδο 1998 μέχρι σήμερα επιχορηγήθηκε με τα κατωτέρω ποσά από τις πιστώσεις του Εθνικού Π.Δ.Ε. του ΥΠΕΠΘ και του ΟΣΚ Α.Ε..

1998	
Για οικόπεδα – κατασκευές	4.000.000.000 δρχ.
Για επισκευές	532.000.000 δρχ.
1999	
Για οικόπεδα – κατασκευές	6.200.000.000 δρχ.
Για επισκευές	700.000.000 δρχ.
2000	
Για οικόπεδα – κατασκευές	4.000.000.000 δρχ.
Για επισκευές	480.000.000 δρχ.
2001	
Για οικόπεδα – κατασκευές	5.000.000.000 δρχ.

Η χρηματοδότηση για επισκευές γίνεται μέσω του ΥΠΕΣΔΔΑ απευθείας στους ΟΤΑ.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, οι ΟΤΑ και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης θα πρέπει να συμπεριλάβουν στο πρόγραμμά τους, τις απαιτούμενες προσκλήσεις οικοπέδων τις επισκευές των υπαρχόντων σχολικών κτιρίων, την αποπεράτωση εκτελουμένων έργων και την κατασκευή νέων εκπαιδευτηρίων.

Επιπλέον για το Ν. Θεσσαλονίκης εκπονήθηκε ειδικό πρόγραμμα συνολικού κόστους 70 δις προκειμένου την επόμενη δετία να επιλυθούν οριστικά τα προβλήματα Σχολικής Στέγης του Νομού. Σε συνεργασία με την περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας έχει αποφασισθεί ότι από τις χρηματοδοτήσεις που θα γίνουν από το Γ΄ Κ.Π.Σ. να διατεθούν 18 δις. Το υπόλοιπο ποσόν της χρηματοδότησης θα διατεθεί από τους Εθνικούς Πόρους και από τα Τομεακά Προγράμματα του ΥΠΕΠΘ. Με βάση την εκπόνηση του προαναφερόμενου προγράμματος, η Ν.Α. Θεσσαλονίκης θα είναι σε θέση να προχωρήσει στην εφαρμογή ενός πλήρους προγράμματος εκσυγχρονισμού και απόκτησης σχολικής στέγης.

Για πρώτη χρονιά φέτος, σε εφαρμογή αυτού του προγράμματος χρηματοδοτείται ο Νομός Θεσσαλονίκης με 10 δισεκατομμύρια δρχ. Από αυτά τα 5 δις προέρχονται όπως προαναφέρθηκε από Εθνικούς πόρους, δηλαδή από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του ΥΠΕΠΘ και 5 δισεκατομμύρια από το Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας στο οποίο έχουν αποκεντρώσει σημαντικά κονδύλια.

2. Όσον αφορά στο Γυμνάσιο – Λύκειο Πεύκων σας γνωρίζουμε ότι όπως μας πληροφόρησε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης με σχετικό έγγραφό της κατά το τρέχον σχολικό έτος 2001-2002 το Γυμνάσιο Πεύκων λειτουργεί σε πρωινό κύκλο με τμήματα στην Α΄ τάξη (60 μαθητές), με 2 τμήματα στη Β΄ τάξη (47 μαθητές) και 2 τμήματα στην Γ΄ τάξη (42 μαθητές) και στεγάζεται σε δύο (2) κτίρια:

α. Σε μισθωμένο ιδιόκτητο κτίριο, όπου στεγαζόταν παλαιά το Δημοτικό Σχολείο (6 αίθουσες) και β) στο ανακαινισθέν κτίριο των Καθολικών Καλογραιών (5 αίθουσες).

Το κτίριο του Γυμνασίου – Λύκειο Πεύκων είναι από τα πρώτα έργα που με απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου θα χρηματοδοτηθούν από το Γ΄ Κ.Π.Σ..

Η μελέτη του, που συντάχθηκε από ιδιωτικό γραφείο μελετών, έχει υποβληθεί για έλεγχο (9-7-02) στη Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών. Στη συνέχεια θα συνταχθεί Τεχνικό Δελτίο του έργου από την ίδια υπηρεσία και θα υποβληθεί μαζί με τη μελέτη του έργου στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας για έγκριση και ένταξή του στο Γ΄ Κ.Π.Σ..

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚ. ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ»

3. Στην με αριθμό 5/2-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 320/15-7-2002 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στο από 2/7/02 έγγραφό σας, με το οποίο μας διαβίβασατε την με αριθμό 5/2-7-2002 ερώτηση που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Θεόδωρο Σκρέκα, σχετικά με το θέμα

επιστροφής Φ.Π.Α. στους καπνοπαραγωγούς αγρότες του ειδικού καθεστώτος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Σύμφωνα με τις κείμενες περί Φ.Π.Α. διατάξεις (άρθρο 41 παρ. 2 του ν. 2859/2000), καθώς και τις αντίστοιχες Κοινοτικές διατάξεις (άρθρο 25 παρ. 5 της 6ης Οδηγίας) το ποσό του Φ.Π.Α. που δικαιούνται επιστροφής οι αγρότες του ειδικού καθεστώτος, προκύπτει από την εφαρμογή των κατ' αποκοπή συντελεστών στο τίμημα της παράδοσης (πώλησης) των αγροτικών προϊόντων παραγωγής τους και της παροχής υπηρεσιών που πραγματοποιούν οι αγρότες προς άλλους υποκείμενους στο φόρο.

2. Από το έτος 1988 έχει διευκρινιστεί (Π. 2955/1254/ΠΟΛ.149/2-5-1988 ΕΔΥΟ) ότι, δεν περιλαμβάνονται στην αξία πώλησης για την επιστροφή του φόρου, οι διάφορες επιδοτήσεις που δίνονται από το δημόσιο ή την Κοινότητα για την ενίσχυση της αγροτικής παραγωγής.

Επίσης από το 1990 έχει διευκρινισθεί ότι εξαιρούνται οι επιδοτήσεις που δίνονται στον αγρότη μέσω των αγοραστών (1037587/2310/ 713/0014/ΠΟΛ.1114/21-5-1990 ΕΔΥΟ), καθ' όσον στην περίπτωση αυτή δικαιούχοι βάσει των Κοινοτικών κανονισμών είναι οι αγοραστές, οι οποίοι υποχρεούνται να καταβάλλουν στους αγρότες ορισμένη τιμή αγοράς των προϊόντων τους.

Είναι προφανές ότι οι ενισχύσεις, πριμοδοτήσεις, επιδοτήσεις κλπ. αποτελούν αξία πώλησης επί της ουσίας ο αγρότης δικαιούται επιστροφής του Φ.Π.Α. μόνο εάν ενσωματώνονται στην τιμή διάθεσης των αγροτικών προϊόντων, πράγμα που συμβαίνει όταν αυτές καταβάλλονται μέσω του αγοραστή και όχι απ' ευθείας στον αγρότη.

Σημειώνεται ότι το νομικό πλαίσιο για την επιστροφή του Φ.Π.Α. στους αγρότες του ειδικού καθεστώτος ισχύει από την έναρξη εφαρμογής του φόρου αυτού στη χώρα μας (1987) και δεν έχει τροποποιηθεί έκτοτε μέχρι σήμερα.

3. Τα τελευταία χρόνια οι Κοινοτικές επιδοτήσεις για ορισμένα αγροτικά προϊόντα έπαυσαν να καταβάλλονται μέσω των αγοραστών και καταβάλλονται πλέον απ' ευθείας στους αγρότες από τον αρμόδιο φορέα (Ομάδα παραγωγών για διανομή στα μέλη – μεμονωμένους παραγωγούς). Αποτέλεσμα είναι να μην αποτελεί η επιδότηση συμπλήρωση τιμής και ως εκ τούτου οι αγρότες να μη δικαιούνται επιστροφής Φ.Π.Α. για τις επιδοτήσεις αυτές καθόσον αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις προαναφερόμενες Εθνικές και Κοινοτικές διατάξεις.

4. Με τις ανωτέρω θέσεις των Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών συμφωνεί και η πλειοψηφία των μελών της επιτροπής που συστάθηκε με τη 1095839/1264/Α006/25-10-2000 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών για τη μελέτη του θέματος της επιστροφής Φ.Π.Α. επί των επιδοτήσεων, καθώς και των μελών της άτυπης επιτροπής που συστάθηκε πρόσφατα από τα Υπουργεία Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας για το ίδιο θέμα.

5. Τέλος, όσον αφορά τη διαφορετική προσέγγιση των σχετικών διατάξεων και των οδηγιών από τις Δ.Ο.Υ. είναι θέμα που θα εξετασθεί από τη Διοίκηση.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ»

4. Στην με αριθμό 7/2-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 68354/10-7-2002 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 7/2-7-2002 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Λαμπρόπουλος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το θέμα της αύξησης του επιδόματος εξομάλυνσης αντιμετωπίζεται με σχετική διάταξη που έχει περιληφθεί σε συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο το οποίο πολύ σύντομα θα προωθηθεί για ψήφιση στη Βουλή.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ»

5. Στην με αριθμό 8/2-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 382/15-7-02 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 8/2-7-02 του Βουλευτή κ. Θ. Δημοσχάκη και σ' ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Η έξαρση του διεθνούς φαινομένου της λαθρομετανάστευσης συμπεριέλαβε την τελευταία εικοσιπενταετία και την Ελλάδα ως χώρα προορισμού παράνομων μεταναστών προς την Ελλάδα, ιδίως σε ό,τι αφορά τα μεγάλα μεταναστευτικά ρεύματα της Ασίας.

2. Η χώρα μας καθώς βρίσκεται στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων, Ευρώπης, Ασίας και Αφρικής, κατέβαλε και συνεχίζει να καταβάλλει κάθε προσπάθεια για την αποτροπή παράνομης εισόδου λαθρομεταναστών στο έδαφός της. Γενική κατεύθυνση της πολιτικής μας στον τομέα αυτό είναι αφ' ενός η ενσωμάτωση των λαθρομεταναστών που ήδη ζουν στην πατρίδα μας και αφ' ετέρου η επαναπροώθηση των λαθραία εισερχομένων προς τις χώρες της προέλευσής τους.

Για το σκοπό αυτό, εκτός των άλλων μέτρων, υπεγράφη στην Αθήνα στις 8-11-01, Ελληνοτουρκικό Πρωτόκολλο «επανεισδοχής» λαθρομεταναστών, το οποίο στη συνέχεια κυρώθηκε από τη χώρα μας και την Τουρκία. Επιπρόσθετα, αναμένεται σύντομα να συγκληθεί η επιτροπή αξιολόγησης της εφαρμογής του πρωτοκόλλου, ενώ υπήρξε ενώ υπήρξε πρόσφατα συζήτηση και συνεργασία ανάμεσα σε εμένα και τον Τούρκο ομόλογό μου κ. Τζεμ, για την αυστηρή τήρηση του προαναφερθέντος πρωτοκόλλου.

3. Ειδικότερα, καθ' όσον αφορά τους λαθρομετανάστες που αυτή τη στιγμή βρίσκονται στην περιοχή του Έβρου, η χώρα μας θα περιθάλψει και στη συνέχεια θα επαναπροωθήσει τους λαθρομετανάστες αυτούς, ενώ παράλληλα θα εντατικοποιηθούν τα μέτρα περιφρούρησης των συνόρων και θα υπάρξει συνεργασία στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για όλα τα μέτρα που απαιτούνται και ειδικότερα για την εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων.

4. Σημειώνεται ότι σε περίπτωση άρνησης της Τουρκίας να δεχθεί τους λαθρομετανάστες, η χώρα μας θα προβεί στα αναγκαία διαβήματα. Τόσο σε διμερές όσο και σε πολυμερές επίπεδο (Ευρωπαϊκή Ένωση), γίνονται ενέργειες για την αυστηρή τήρηση των διατάξεων του Πρωτοκόλλου Επανεισδοχής.

Ο Υπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»

6. Στην με αριθμό 9/2-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 69916/11-7-02 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 9/2-7-02 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ε. Μπασιάκος, σχετικά με τη λειτουργία Σχολών Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στο Νομό Βοιωτίας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργικό Συμβούλιο, στη συνεδρίασή του στις 20 Ιουνίου 2002, κατέληξε σε αποφάσεις για το Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο Ανάπτυξης της Ανώτατης Εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Το σχέδιο αυτό ανακοινώθηκε από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό και αναλύθηκε στη συνέχεια από το ΥΠΕΠΘ.

Στο εν λόγω σχέδιο προβλέπεται η δημιουργία Πανεπιστημίου Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας με τρία (3) Τμήματα στη Λαμία, τα οποία θ' αρχίσουν να λειτουργούν σταδιακά, με το πρώτο Τμήμα να λειτουργεί στη διετία 2003-04/2004-05. Σε ό,τι αφορά ειδικότερα στο νομό Βοιωτίας, το ΥΠ.Ε.Π.Θ. ανακοίνωσε την απόφασή του για δημιουργία και έναρξη λειτουργίας ενός τμήματος μέσα στη διετία 2003-04 / 2004-05.

Για τον προσδιορισμό του παραπάνω Τμήματος, το ΥΠΕΠΘ θ' αναμένει τη σχετική εισήγηση της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου και των Διοικήσεων των δύο ΤΕΙ της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας (Λαμίας και Χαλκίδας), μέσα όμως στο προαναφερθέν χρονικό πλαίσιο.

Ο Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ»).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη

Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης και ρυθμίσεις άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων».

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί στο σύνολο στη συνέχεια.

Υπουργείου Δικαιοσύνης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες συναφείς διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φορολογικής διαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου».

Το νομοσχέδιο αυτό έγινε δεκτό ομοφώνως στη Διαρκή Επιτροπή. Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φορολογικής διαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου» έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της συμβάσεως το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3046 δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθμ. 199 Α' ΦΕΚ της 27.8.2002).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Του ιδίου Υπουργείου

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου» έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της συμβάσεως το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3047 δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθμ. 200 Α' ΦΕΚ της 27.8.2002).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Του ιδίου Υπουργείου

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γεωργίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γεωργίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου» έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της συμβάσεως το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3045 δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθμ. 198 Α' ΦΕΚ της 27.8.2002).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Σύσταση λογαριασμού Αγροτικής Εστίας και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο κρατείται και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Επανερχόμαστε στην αρχή της ημερησίας διατάξεως: Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου «Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης και ρυθμίσεις άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο, όπως έχει διανεμηθεί, και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο «Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης και ρυθμίσεις άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

«Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης και ρυθμίσεις άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΔΟΜΗΣΗΣ

Άρθρο 1

Έννοια

1. Ο κύριος ακινήτου που είναι βαρυνόμενο κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 έχει δικαίωμα να μεταφέρει το συντελεστή δόμησης (Μ.Σ.Δ.), που δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί σε αυτό, σε άλλο ακίνητο ή σε άλλη θέση του ίδιου ακινήτου (ωφελούμενο ακίνητο).

2. Το αναφερόμενο στην προηγούμενη παράγραφο δικαίωμα συνιστάται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων με την οποία εγκρίνεται η έκδοση τίτλου Μ.Σ.Δ.. Η απόφαση εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος (Κ.Σ.Χ.Ο.Π.), δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και μεταγράφεται.

3. Ο συντελεστής δόμησης (Σ.Δ.) που μεταφέρεται αφαιρείται οριστικώς από το βαρυνόμενο ακίνητο. Η ρύθμιση αυτή ενεργεί υπέρ και κατά των καθολικών ή ειδικών διαδόχων του κυρίου του ακινήτου και συνοδεύει το ακίνητο ακόμα και στην περίπτωση πρωτότυπου τρόπου κτήσης κυριότητας σε αυτό.

4. Με την αναφερόμενη στην παράγραφο 2 απόφαση προσδιορίζονται οι επιφάνειες που μεταφέρονται από το βαρυνόμενο ακίνητο. Οι επιφάνειες αυτές υπολογίζονται με αφαίρεση

των επιφανειών των κτισμάτων που διατηρούνται, από τις επιφάνειες που μπορούν να πραγματοποιηθούν με βάση τον Σ.Δ. ο οποίος ισχύει στην περιοχή όπου βρίσκεται το βαρυνόμενο ακίνητο, χωρίς να υπολογίζονται δομήσιμες επιφάνειες υπογείων.

Άρθρο 2 **Τίτλος δικαιώματος**

1. Το δικαίωμα για μεταφορά Σ.Δ. ενσωματώνεται σε τίτλο, ο οποίος εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Ο τίτλος είναι ονομαστικός και μεταβιβάζεται ελεύθερα, το δικαίωμα δε που ενσωματώνεται σε αυτόν είναι διαιρετό.

2. Η έκδοση του τίτλου, καθώς και η πρώτη μεταβίβασή του δεν υπόκεινται σε φόρο μεταβίβασης ακινήτου ή σε οποιονδήποτε άλλο φόρο, τέλος χαρτοσήμου ή άλλο τέλος, δικαίωμα, εισφορά ή κράτηση υπέρ του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. α' ή β' βαθμού ή οποιουδήποτε τρίτου, με την επιφύλαξη των διατάξεων για την επιβολή του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

3. Σε ρυμοτομούμενα ακίνητα όπου υπάρχουν κτίσματα δεν επιτρέπεται η έκδοση τίτλου Μ.Σ.Δ. αν δεν έχουν προηγουμένως κατεδαφιστεί τα κτίσματα. Για την κατεδάφιση προσκομίζεται βεβαίωση της πολεοδομικής υπηρεσίας.

4. Η μεταβίβαση του τίτλου στο νέο δικαιούχο γίνεται με πράξη, που σημειώνεται στον τίτλο, και σχετική εγγραφή στο Μητρώο Μ.Σ.Δ..

5. Για κάθε τίτλο που εκδίδεται καταβάλλεται παράβολο εκατό ευρώ υπέρ του Ειδικού Ταμείου Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων (Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ.). Υπόχρεος σε καταβολή είναι ο δικαιούχος του τίτλου. Το ύψος του παραβόλου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Το τίμημα από τη μεταβίβαση τίτλου Μ.Σ.Δ. των ακινήτων που αναφέρονται στην περίπτωση α' της παρ. 1 του επόμενου άρθρου και ανήκουν στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού διατίθεται αποκλειστικά για έργα διατήρησης της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς με προτεραιότητα την αποκατάσταση και συντήρηση των βαρυνόμενων ακινήτων. Αν πρόκειται για βαρυνόμενα ακίνητα του Δημοσίου, το τίμημα από τη μεταβίβαση του τίτλου Μ.Σ.Δ. κατατίθεται στο Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ. και διατίθεται αποκλειστικά για τους παραπάνω σκοπούς.

Άρθρο 3 **Βαρυνόμενα ακίνητα**

1. Βαρυνόμενα ακίνητα για τα οποία επιτρέπεται να εκδοθεί τίτλος Μ.Σ.Δ. είναι:

α) Ακίνητα με κτίρια, τα οποία έχουν χαρακτηριστεί τα ίδια ή η χρήση τους διατηρητέα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 1577/1985 (ΦΕΚ 210 Α') ή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 79 του ν.δ. 8/1973 (ΦΕΚ 124 Α'), καθώς και ακίνητα στα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης β' της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 1577/1985, έχουν επιβληθεί όροι και περιορισμοί δόμησης για την προστασία και ανάδειξη των διατηρητέων κτιρίων.

β) Ακίνητα με οικοδομήματα τα οποία έχουν χαρακτηριστεί μνημεία, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας για την προστασία των αρχαιοτήτων και γενικώς της πολιτιστικής κληρονομιάς.

γ) Ακίνητα εντός σχεδίου πόλης ή εντός ορίων οικισμού, τα οποία χαρακτηρίζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας για την προστασία των αρχαιοτήτων και γενικώς της πολιτιστικής κληρονομιάς, αρχαιολογικοί χώροι ή ιστορικοί τόποι και για τα οποία έχουν τεθεί περιορισμοί στην εξάντληση του Σ.Δ. ή στα οποία απαγορεύεται τελείως η δόμηση.

δ) Ακίνητα τα οποία χαρακτηρίζονται από τα εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια κοινόχρηστοι χώροι. Στα ακίνητα αυτά τίτλος Μ.Σ.Δ. εκδίδεται μόνο για το ρυμοτομούμενο τμήμα, για το οποίο δεν είναι υπόχρεος προς καταβολή της αποζημίωσης ο

ίδιος ο κύριος του ακινήτου, όπως το ακίνητο υφίστατο κατά την έγκριση του σχεδίου πόλης και με την προϋπόθεση ότι ο κύριος του ακινήτου αποδέχεται αυτό το είδος αποζημίωσης. Για τα ανωτέρω ακίνητα, η απαλλοτρίωση που κηρύχθηκε με την έγκριση του σχεδίου πόλης θεωρείται ότι συντελείται με την έκδοση του τίτλου Μ.Σ.Δ..

2. Ακίνητα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β' και γ' δεν θεωρούνται βαρυνόμενα, εφόσον έχουν χαρακτηριστεί χώροι κοινής ωφέλειας ή είναι χώροι λατρείας οποιουδήποτε δόγματος. Ακίνητα που αναφέρονται στις περιπτώσεις β' και γ' δεν θεωρούνται βαρυνόμενα, εφόσον ανήκουν στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ. με εξαίρεση τους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού.

3. Επιτρέπεται η μεταφορά ολόκληρου του Σ.Δ. των ακινήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β' και γ' της παρ. 1, εφόσον ο κύριος παραχωρήσει την κυριότητα στο Δημόσιο ή στον οικείο Ο.Τ.Α. α' βαθμού, χωρίς άλλο αντάλλαγμα. Σε περίπτωση συγκυριότητας, η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να εφαρμοστεί και για κάθε συγκύριο για το ποσοστό που του αναλογεί. Οι φορολογικές απαλλαγές της παρ. 2 του άρθρου 2 ισχύουν και στην περίπτωση αυτή.

4. Στις περιπτώσεις α', β' και γ' της παρ. 1, η απόφαση με την οποία εγκρίνεται η έκδοση τίτλου Μ.Σ.Δ. και ο τίτλος αφορούν και το τυχόν ρυμοτομούμενο τμήμα, δομημένο ή μη, του διατηρήσιμου ακινήτου.

Άρθρο 4 **Ζώνες Υποδοχής Συντελεστή Δόμησης**

1. Η μεταφορά του Σ.Δ. πραγματοποιείται αποκλειστικά σε ακίνητο (ωφελούμενο ακίνητο) που βρίσκεται μέσα σε Ζώνη Υποδοχής Συντελεστή Δόμησης (Ζ.Υ.Σ.).

2. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Περιφερειακού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος (Π.Σ.Χ.Ο.Π.) και γνώμη του οικείου Ο.Τ.Α. α' βαθμού και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται η Ζ.Υ.Σ.. Η Ζ.Υ.Σ. αποτυπώνεται σε σχεδιάγραμμα που συνοδεύει την απόφαση και δημοσιεύεται μαζί με αυτήν.

Στις περιοχές αρμοδιότητας των Οργανισμών που έχουν συσταθεί κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 3 του ν. 2508/1997 (ΦΕΚ 124 Α') ή με το ν.1515/1985 (ΦΕΚ 18 Α') ή με το ν. 1561/1985 (ΦΕΚ 148 Α'), η Ζ.Υ.Σ. καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του οικείου Οργανισμού και του οικείου Ο.Τ.Α. α' βαθμού και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η Ζ.Υ.Σ. αποτυπώνεται σε σχεδιάγραμμα που συνοδεύει την απόφαση και δημοσιεύεται μαζί με αυτήν.

3. Οι Ζ.Υ.Σ. καθορίζονται ύστερα από εκπόνηση μελέτης, σε περιοχές για τις οποίες συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Βρίσκονται εντός εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου ή εντός ορίων οικισμού που υφίσταται πριν από το 1923.

β) Βρίσκονται εκτός των καθορισμένων ορίων, ιστορικών τόπων, παραδοσιακών ή αξιόλογων οικισμών, αρχαιολογικών χώρων, περιοχών που προβλέπονται στην παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160 Α') ή περιοχών που προβλέπονται στην παρ. 1β του άρθρου 4 του ν. 1577/1985 και εκτός των ορίων περιοχών, στις οποίες έχουν επιβληθεί ειδικοί όροι δόμησης για την προστασία παραδοσιακών ή αρχιτεκτονικών συνόλων, αρχαιολογικών χώρων ή άλλων πολιτιστικών ή περιβαλλοντικά αξιόλογων στοιχείων.

γ) Βρίσκονται εκτός ιστορικών κέντρων πόλεων, με εξαίρεση τμήματά τους που αναπλάθονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' του ν. 2508/1997.

δ) Βρίσκονται εκτός καθορισμένων ορίων περιοχών, οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί ζώνες προστασίας χώρων ή κτιρίων, που έχουν κηρυχθεί για οποιονδήποτε λόγο προστατευόμενοι σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις.

ε) Βρίσκονται εκτός των δύο πρώτων οικοδομικών τετραγώνων (Ο.Τ.) από τη γραμμή του αιγιαλού ή της όχθης προκειμένου για μεγάλες λίμνες ή πλεύσιμους ποταμούς.

στ) Δεν έχουν χαρακτηριστεί ως Ζώνες Ενεργού Πολεοδομίας ή Ζώνες Αστικού Αναδασμού ή Ζώνες Κοινωνικού Συντελεστή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 1337/1983 (ΦΕΚ 33 Α'), του ν. 947/1979 (ΦΕΚ 169 Α') και του άρθρου 18 του ν. 2508/1997.

ζ) Βρίσκονται εκτός περιοχών που έχουν ενταχθεί σε σχέδιο πόλης με τις ειδικές διατάξεις που ισχύουν για τους οικοδομικούς συντελεσμούς και εκτός περιοχών που έχουν ενταχθεί σε σχέδιο πόλης με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1947/1991 (ΦΕΚ 70 Α') και εκτός Περιοχών Ειδικά Ρυθμιζόμενης Πολεοδόμησης (Π.Ε.Ρ.Π.Ο.) που προβλέπονται στο άρθρο 24 του ν. 2508/1997, εκτός εάν έχουν ενσωματωθεί σε περιοχές αστικών συγκροτημάτων.

η) Δεν βρίσκονται σε περιοχές με έντονη κλίση. Ως τέτοιες καθορίζονται οι περιοχές στις οποίες υπάρχουν δρόμοι με κλίση μεγαλύτερη του είκοσι τοις εκατό (20%).

4. Με τη μελέτη για τον καθορισμό Ζ.Υ.Σ., προσδιορίζεται μέσα στην ευρύτερη περιοχή του δήμου για την οποία συντρέχουν οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, η ζώνη υποδοχής μεταφοράς συντελεστή δόμησης. Προσδιορίζεται επίσης, σε ποσοστό επί του συνολικού εμβαδού των δομήσιμων επιφανειών της ζώνης, όπως αυτό προκύπτει από τον υπολογισμό των συντελεστών δόμησης που ισχύουν στην περιοχή, το ανώτατο συνολικό εμβαδόν δομήσιμων επιφανειών που επιτρέπεται να μεταφερθεί μέσα σε αυτήν, αφού σταθμιστούν τα παρακάτω στοιχεία:

α) το προτεινόμενο ποσοστό αύξησης του ισχύοντος Σ.Δ. της ζώνης προκύπτει από τις χωροταξικές και πολεοδομικές κατευθύνσεις, καθώς και τους αναπτυξιακούς στόχους για την περιοχή, όπως η οικιστική ανάπτυξη, τα περιθώρια επιβάρυνσής της, η θέση, η φυσιογνωμία και η ιδιαιτερότητά της, τα δίκτυα υποδομής και ο κοινωνικός εξοπλισμός,

β) δεν αλλοιώνεται η οικιστική φυσιογνωμία της περιοχής,

γ) οι κοινόχρηστοι χώροι και οι χώροι για την ανέγερση κοινωφελών κτιρίων, όπως προβλέπονται από το ρυμοτομικό σχέδιο, μετά την πραγματοποίηση της Μ.Σ.Δ. επαρκούν για τις ανάγκες της περιοχής.

5. Επιτρέπεται η Μ.Σ.Δ. σε ωφελούμενο ακίνητο που βρίσκεται σε περιοχή η οποία έχει καθοριστεί ως Ζώνη Αγοράς Συντελεστή (Ζ.Α.Σ.) με προεδρικό διάταγμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 880/1979 (ΦΕΚ 58 Α'). Η πραγματοποίηση Μ.Σ.Δ. σε Ζ.Α.Σ. διενεργείται σύμφωνα με τους ειδικούς όρους, προϋποθέσεις και περιορισμούς που προβλέπονται στην πράξη καθορισμού της, ανεξαρτήτως εάν, εν τω μεταξύ, έχει τροποποιηθεί το ρυμοτομικό σχέδιο της περιοχής.

Άρθρο 5

Έννοια και περιορισμοί που ισχύουν για την πραγματοποίηση μεταφοράς συντελεστή δόμησης σε ωφελούμενο ακίνητο

1. Πραγματοποίηση μεταφοράς συντελεστή δόμησης, είναι η προσθήκη συντελεστή δόμησης σε ωφελούμενο ακίνητο λόγω Μ.Σ.Δ.. Ως πραγματοποίηση θεωρείται η έκδοση απόφασης του προϊστάμενου της αναφερόμενης στην παράγραφο 3 υπηρεσίας. Η απόφαση αυτή μεταγράφεται.

2. Με την έκδοση της απόφασης που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο αποσβέννεται το δικαίωμα που ενσωματώνεται στον τίτλο και ο τίτλος ακυρώνεται με επισημείωση σε αυτόν της ακύρωσης και της εγκριτικής απόφασης για την πραγματοποίηση Μ.Σ.Δ.. Εάν ο τίτλος χρησιμοποιείται μόνον εν μέρει κατά την έγκριση πραγματοποίησης Μ.Σ.Δ., η επισημείωση για την ακύρωσή του γίνεται μόνο για το ακυρούμενο μέρος το οποίο στρογγυλοποιείται προς τα πάνω σε ακέραιες μονάδες τετραγωνικών μέτρων.

3. Αρμόδια υπηρεσία για την έγκριση πραγματοποίησης Μ.Σ.Δ. είναι η αρμόδια για πολεοδομικά θέματα Διεύθυνση κάθε Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στα διοικητικά όρια της οποίας βρίσκεται το ωφελούμενο ακίνητο. Η υπηρεσία αυτή καθίσταται αποκλειστικά αρμόδια για την έκδοση οικοδομικής άδειας, για το σύνολο της οικοδομής, καθώς και για τον έλεγχο των

σχετικών οικοδομικών εργασιών και την εφαρμογή των διατάξεων για τις αυθαίρετες κατασκευές, όταν γίνεται πραγματοποίηση Μ.Σ.Δ..

Για την έκδοση της οικοδομικής άδειας καταβάλλεται από τους δικαιούχους του ωφελούμενου ακινήτου υπέρ του Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ. ποσό ίσο προς το πέντε τοις εκατό (5%) της αντικειμενικής αξίας του προστιθέμενου Σ.Δ.. Ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) του ποσού αυτού αποδίδεται από το Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ. στον Ο.Τ.Α. α' βαθμού, όπου βρίσκεται το ωφελούμενο ακίνητο και διατίθεται αποκλειστικά για τη μελέτη και την κατασκευή έργων αναβάθμισης της ποιότητας ζωής των αστικών περιοχών, καθώς και την προστασία και την ανάδειξη της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς.

4. Η πραγματοποίηση Μ.Σ.Δ. από βαρυνόμενο ακίνητο που αναφέρεται στην περίπτωση δ' της παρ. 1 του άρθρου 3, επιτρέπεται μόνο σε ωφελούμενο το οποίο βρίσκεται σε Ζ.Υ.Σ. ή Ζ.Α.Σ. του ίδιου δήμου ή κοινότητας με το βαρυνόμενο. Εάν ο δήμος ή η κοινότητα υπάγεται σε καθεστώς ιδιαίτερης προστασίας στο σύνολό του, η πραγματοποίηση επιτρέπεται σε ωφελούμενο που βρίσκεται σε Ζ.Υ.Σ. ή Ζ.Α.Σ. όμορου δήμου ή κοινότητας.

Η πραγματοποίηση Μ.Σ.Δ. από βαρυνόμενο ακίνητο που αναφέρεται στις υπόλοιπες περιπτώσεις της παρ. 1 του άρθρου 3, επιτρέπεται σε ωφελούμενο που βρίσκεται σε Ζ.Υ.Σ. ή Ζ.Α.Σ. δήμου ή κοινότητας της ίδιας περιφέρειας με το βαρυνόμενο.

5. Με την απόφαση που προβλέπεται στην παρ. 1 καθορίζεται ο συντελεστής δόμησης που μεταφέρεται από το βαρυνόμενο ακίνητο ως πρόσθετο εμβαδόν επιφανειών, οι οποίες επιτρέπεται να δομηθούν στο ωφελούμενο ακίνητο. Ο καθορισμός γίνεται αφού ληφθούν υπόψη οι προς μεταφορά επιφάνειες του τίτλου, οι σχέσεις αξίας γης ανά μονάδα επιφάνειας του βαρυνόμενου και του ωφελούμενου, ο συντελεστής δόμησης που αναγράφεται στον τίτλο, καθώς και εκείνος που ισχύει στην περιοχή του ωφελούμενου ακινήτου.

Ο συντελεστής δόμησης που μεταφέρεται προστίθεται οριστικώς στο ωφελούμενο ακίνητο, από την ημερομηνία μεταγραφής της πιο πάνω απόφασης. Η ρύθμιση αυτή ενεργεί υπέρ και κατά των καθολικών ή ειδικών διαδόχων του κυρίου του ωφελούμενου ακινήτου και συνοδεύει το ακίνητο ακόμα και στην περίπτωση πρωτότυπου τρόπου κτήσης της κυριότητας σε αυτό.

6. Η πραγματοποίηση Μ.Σ.Δ. επιτρέπεται να γίνεται και εν μέρει ή διαδοχικώς, από το ίδιο βαρυνόμενο ή από διάφορα βαρυνόμενα, προς το ίδιο ή διάφορα ωφελούμενα.

7. Εάν το ωφελούμενο βρίσκεται σε άμεση γειτνίαση με κτίριο που υπάγεται στις περιπτώσεις α', β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 3, για την έγκριση πραγματοποίησης Μ.Σ.Δ. απαιτείται η σύμφωνη γνώμη της υπηρεσίας που είναι αρμόδια για την προστασία του.

Άρθρο 6

Εξουσιοδοτήσεις

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Οικονομίας και Οικονομικών, καθορίζονται:

α) Οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί που ισχύουν κατά την πραγματοποίηση Μ.Σ.Δ., ιδίως όσον αφορά: α) την αύξηση που επιτρέπεται να πραγματοποιείται στον Σ.Δ. ο οποίος ισχύει στην περιοχή που βρίσκεται το ωφελούμενο ακίνητο, χωρίς τους περιορισμούς της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν.880/1979 (ΦΕΚ 58 Α') για τις περιοχές στις οποίες ο ισχύων συντελεστής δόμησης είναι ίσος ή μεγαλύτερος του 2,4, β) το ποσοστό κάλυψης του ωφελούμενου οικοπέδου, γ) το επιτρεπόμενο ύψος, δ) την επιβαλλόμενη απόσταση από τα όρια του οικοπέδου, ε) τους απαιτούμενους χώρους στάθμευσης και στ) το ανώτατο ποσοστό δομήσιμων επιφανειών που μπορεί να μεταφέρεται από βαρυνόμενα ακίνητα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 3 άλλων δήμων ή κοινοτήτων.

β) Τα στοιχεία και τα δικαιολογητικά που υποβάλλονται και η

διαδικασία που ακολουθείται για την έκδοση της απόφασης με την οποία εγκρίνεται η πραγματοποίηση Μ.Σ.Δ., καθώς και το ειδικότερο περιεχόμενο της απόφασης αυτής.

γ) Ο τρόπος σύμφωνα με τον οποίο καθορίζεται η επιφάνεια που μεταφέρεται στο ωφελούμενο ακίνητο και ο τρόπος με τον οποίο εκτιμάται η αγοραία οικοπεδική αξία του βαρυνόμενου και του ωφελούμενου ακινήτου. Ο τρόπος καθορισμού και εκτίμησης μπορούν να αποτυπώνονται σε μαθηματικό τύπο.

δ) Κάθε σχετική λεπτομέρεια για την πραγματοποίηση του μεταφερόμενου συντελεστή στο ωφελούμενο ακίνητο.

2. Στο προεδρικό διάταγμα της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων να ρυθμίζει, με απόφασή του που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ειδικότερα θέματα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Δικαιοσύνης καθορίζονται:

α) Οι προϋποθέσεις και οι ειδικότεροι όροι έκδοσης, τα δικαιολογητικά που απαιτούνται και το ειδικότερο περιεχόμενο της απόφασης έγκρισης έκδοσης τίτλου Μ.Σ.Δ. και του τίτλου Μ.Σ.Δ..

β) Τα στοιχεία της τεχνικής μελέτης που υποβάλλεται για την έκδοση απόφασης έγκρισης τίτλου, ο τρόπος δήλωσης της συναίνεσης του κυρίου του βαρυνόμενου ακινήτου για την έκδοση της απόφασης και το περιεχόμενό της και το περιεχόμενο της έκθεσης ελέγχου τίτλων που υποβάλλεται για την εξακρίβωση της νομικής κατάστασης του βαρυνόμενου ακινήτου.

γ) Η μορφή, το περιεχόμενο και τα όργανα που είναι αρμόδια για την τήρηση του Μητρώου μεταφοράς συντελεστή δόμησης.

δ) Ο ειδικότερος τρόπος μεταβίβασης του τίτλου, η διαδικασία αντικατάστασής του σε περίπτωση κλοπής, καταστροφής ή απώλειάς του, οι προϋποθέσεις και οι διαδικασίες διαίρεσης και ακύρωσής του.

ε) Οι σχετικές με τη μεταφορά συντελεστή δόμησης διοικητικές πράξεις, οι οποίες μεταγράφονται στα Υποθηκοφυλακεία ή εγγράφονται στα Κτηματολογικά Γραφεία της περιοχής που βρίσκεται το βαρυνόμενο και το ωφελούμενο ακίνητο και

στ) Κάθε σχετική λεπτομέρεια για την έκδοση απόφασης έγκρισης έκδοσης τίτλου Μ.Σ.Δ. και του τίτλου Μ.Σ.Δ..

4. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι ειδικότερες προδιαγραφές εκπόνησης των μελετών για τον καθορισμό Ζ.Υ.Σ..

5. Οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί που καθορίζονται με το προεδρικό διάταγμα της παρ. 1 ισχύουν, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στην πράξη έγκρισης της Ζ.Υ.Σ. ή της Ζ.Α.Σ..

Άρθρο 7 Μεταβατικές διατάξεις

1. Έκδοση τίτλου Μ.Σ.Δ., σε εκτέλεση προεδρικού διατάγματος ή υπουργικής απόφασης έγκρισης έκδοσης τίτλου, που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις, επιτρέπεται μόνον εφόσον το ακίνητο είναι βαρυνόμενο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3. Αν δεν συντρέχει η προϋπόθεση αυτή, τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις ανακαλούνται αυτεπαγγέλτως από τη διοίκηση.

2. Τίτλοι που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις και δεν έχουν πραγματοποιηθεί έως την έναρξη ισχύος του παρόντος θεωρούνται αυτοδικαίως άκυροι, εφόσον αφορούν ακίνητο το οποίο δεν είναι βαρυνόμενο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 3.

Οι τίτλοι που διατηρούνται σε ισχύ πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

3. Προεδρικά διατάγματα ή υπουργικές αποφάσεις ή αποφάσεις του άρθρου 17 του ν. 2300/1995, που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις για πραγματοποίηση μεταφοράς συντελεστή δόμησης θεωρούνται αυτοδικαίως άκυροι, εφόσον δεν έχει εκδοθεί οικοδομική άδεια και εφόσον αφορούν ακίνητο το οποίο δεν είναι βαρυνόμενο, σύμφωνα με τις

διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 3, ή εφόσον το ωφελούμενο δεν βρίσκεται στις περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 4.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Δικαιοσύνης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζεται η διαδικασία για την ανάκληση των πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η διαδικασία για τη διαπίστωση της αυτοδικαίως ακυρότητας των τίτλων και των πράξεων που αναφέρονται, αντιστοίχως, στις παραγράφους 2 και 3, ο τρόπος ενημέρωσης των δικαιούχων, η μεταγραφή των διαπιστωτικών για την ακυρότητα πράξεων και κάθε σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων.

5. Κατ' εξαίρεση των διατάξεων του άρθρου 4 και της παρ. 4 του άρθρου 5 και εφόσον το ωφελούμενο ακίνητο είναι άρτιο, είτε κατά τον κανόνα είτε κατά την παρέκκλιση, επιτρέπεται η πραγματοποίηση Μ.Σ.Δ. σε κτίρια που ανεγέρθηκαν νόμιμα και στα οποία το αργότερο μέχρι 31.12.2001 είχε γίνει, κατά παράβαση της οικοδομικής άδειας, αλλαγή χρήσης χώρου και για το λόγο αυτόν υπέρβαση του Σ.Δ. του ακινήτου, εφόσον η έγκριση στην πραγματοποίηση εκδοθεί μέσα σε τρία έτη από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Στην περίπτωση αυτή, πριν από την έκδοση της οικοδομικής άδειας για τη νομιμοποίηση απαιτείται να καταβληθούν τα πρόστιμα για την αυθαίρετη αλλαγή χρήσης, τα οποία για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης ορίζονται σε ποσοστό 25% των καθοριζόμενων σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις. Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων εφαρμόζονται εφόσον: α) η νέα χρήση επιτρέπεται στην περιοχή και β) δεν έχουν προστεθεί ή δεν προστίθενται νέοι κλειστοί χώροι, οι δε υφιστάμενοι πληρούν τις ισχύουσες κτιριοδομικές διατάξεις ή αυτές που ίσχυαν κατά την κατασκευή των χώρων αυτών για τη νέα χρήση.

Για την εξασφάλιση θέσεων στάθμευσης που απαιτούνται λόγω της Μ.Σ.Δ., σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 960/ 1979 (ΦΕΚ 194 Α') και του ν. 1221/1981 (ΦΕΚ 292 Α'), καθώς και των κανονιστικών πράξεων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότησή τους. Αν η αλλαγή χρήσης αφορά θέσεις στάθμευσης, οι καταργούμενες με τον τρόπο αυτόν αντικαθίστανται και οι τυχόν απαιτούμενες επιπλέον θέσεις εξασφαλίζονται στο ίδιο ακίνητο ή σε άλλο ακίνητο που βρίσκεται στην προβλεπόμενη από τις ανωτέρω διατάξεις απόσταση από το ωφελούμενο.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζεται ο τρόπος, η ειδικότερη διαδικασία, τα δικαιολογητικά και οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή αυτής της παραγράφου.

6. Ο δικαιούχος τίτλου Μ.Σ.Δ. που προέρχεται από κτίρια που αναφέρονται στο άρθρο 14 του ν. 1577/1985 (ΦΕΚ 210 Α') ή στην παρ. 7 του άρθρου 2 του ν. 880/1979 (ΦΕΚ 58 Α') μπορεί να επιλέξει ή την επαναφορά του συντελεστή δόμησης στο ακίνητο από το οποίο μεταφέρθηκε, εφόσον αυτό είναι εφικτό, ή την εξαγορά του τίτλου Μ.Σ.Δ. από το Δημόσιο.

Ο δικαιούχος τίτλου Μ.Σ.Δ. που εκδόθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 8 του ν. 2052/ 1992 (ΦΕΚ 94 Α'), για την κατασκευή χώρων στάθμευσης, μπορεί να επιλέξει ή την υπαγωγή του στο καθεστώς χρηματικής επιχορήγησης των νόμων 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'), 2601/1998 (ΦΕΚ 81 Α') και 2819/2000 (ΦΕΚ 84 Α') ή την εξαγορά του τίτλου Μ.Σ.Δ. από το Δημόσιο.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται ο τρόπος επαναφοράς του συντελεστή στο ακίνητο, οι όροι και οι προϋποθέσεις υπαγωγής στο καθεστώς χρηματικής επιχορήγησης, καθώς και το ύψος της, η διαδικασία εξαγοράς του τίτλου μέσω του Ε.Τ.Ε.Π.Σ., ο τρόπος υπολογισμού της αξίας του, ο τρόπος καταβολής και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΑΛΛΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ**

Άρθρο 8**Τροποποιήσεις διατάξεων του ν. 1577/1985 (Γ.Ο.Κ.) και συμπλήρωση διατάξεων για την εκτός σχεδίου δόμηση**

1. Το τρίτο και το τέταρτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 1577/1985 (ΦΕΚ 210 Α'), η οποία έχει αριθμηθεί ως παρ. 4 με την παρ. 3 και τροποποιηθεί με την παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 2831/2000 (ΦΕΚ 140 Α'), αντικαθίστανται ως εξής:

«Ειδικά για τις πρωτοβάθμιες Ε.Π.Α.Ε. ορίζεται μία ανά νομό. Για τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις Αττικής και Θεσσαλονίκης και τις ενιαίες νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις Ροδόπης – Έβρου και Δράμας – Καβάλας – Ξάνθης, καθώς και τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις Κυκλάδων, Δωδεκανήσου, Σάμου και Λέσβου μπορεί να συνιστώνται περισσότερες πρωτοβάθμιες Ε.Π.Α.Ε.»

2. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 4 του ν. 1577/1985 οι λέξεις «έως ένα έτος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «έως δύο έτη».

3. Στην περίπτωση Β' της παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 1577/1985, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 2831/2000, προστίθεται εδάφιο ιστ' ως εξής:

«ιστ. Σε περίπτωση κατασκευής κτιρίων με εξωτερική τοιχοποιία από λιθοδομή πάχους πλέον ή ίσου των 0,50 μ., η καταλαμβανόμενη από την τοιχοποιία επιφάνεια.»

4. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 22 του ν. 1577/1985, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 19 του ν. 2831/2000, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Απαγορεύεται η νομιμοποίηση της κατασκευής, αν κατά το χρόνο που ζητείται η νομιμοποίηση τα κτίσματα βρίσκονται μέσα στους χώρους που ορίζονται στην παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 1337/1983 ή σε περιοχές που ορίζονται στην υπουργική απόφαση, η οποία εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 3 του πιο πάνω άρθρου, ή τα κτίσματα συγκεντρώνουν τις οριζόμενες στην ίδια υπουργική απόφαση προϋποθέσεις.»

5. Στο άρθρο 17 του ν. 1337/1983 (ΦΕΚ 33 Α') προστίθεται παρ. 14, ως εξής:

«14. Τα τρία τελευταία εδάφια της παρ. 1 του άρθρου 15, όπως προστέθηκαν με την παρ. 7 του άρθρου 8 του ν. 1512/1985 (ΦΕΚ 4 Α'), εφαρμόζονται και για τα αυθαίρετα του παρόντος άρθρου.»

6. Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 1577/1985, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, οι λέξεις «με την παράγραφο 3» αντικαθίστανται με τις λέξεις «με την παράγραφο 4».

7. Μετά την περίπτωση (β) της παρ. 2 του άρθρου 2 του από 24/31.5.1985 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 270 Δ') προστίθεται περίπτωση (γ) ως εξής:

«γ. Κτηνοτροφικά στέγαστρα με σκελετό θερμοκηπίου ή κινητά κτηνοτροφικά στέγαστρα, των οποίων οι τύποι έχουν την έγκριση του Κέντρου Ελέγχου Γεωργικών Κατασκευών ή άλλου φορέα που ορίζεται από το Υπουργείο Γεωργίας, κατασκευάζονται με ποσοστό κάλυψης 40% της επιφάνειας του γηπέδου, σε απόσταση από τα όρια του τουλάχιστον 4,00 μ. ή σε απόσταση από τα όρια μικρότερη από 4 μέτρα και πάντως όχι μικρότερη από 2,5 μέτρα, εφόσον η μικρότερη αυτή απόσταση εγκριθεί κατά την έκδοση της άδειας για την ίδρυση της μονάδας και με μέγιστο ύψος 4,50 μ.. Για την ανωτέρω κατασκευή ή εγκατάσταση δεν απαιτείται οικοδομική άδεια, αλλά προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας Πολεοδομίας, που εκδίδεται ύστερα από την άδεια ίδρυσης της κτηνοτροφικής μονάδας και ύστερα από την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Γεωργίας καθορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις, οι όροι, τα δικαιολογητικά και κάθε σχετική λεπτομέρεια για την έκδοση της έγκρισης κατασκευής και εγκατάστασης κτηνοτροφικών στεγαστρών.»

8. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδεται ύστερα από αίτηση της εταιρείας ΕΛΠΕΤ – ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ Α.Ε. και γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, επιτρέπεται στην πιο πάνω εταιρεία να κατασκευάζει τα αναγκαία για τη λει-

τουργία του πετρελαιαγωγού Θεσσαλονίκης - Σκοπίων, βανοστάσια με τους εξής όρους δόμησης, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 1 του π.δ/τος της 24.5/31.5.1985 (ΦΕΚ 270 Δ'):

1. Το ελάχιστο εμβαδό γηπέδου ορίζεται σε 150 τ.μ..
2. Το μέγιστο ποσοστό κάλυψης του γηπέδου ορίζεται σε 30% της επιφάνειάς του.
3. Ο μέγιστος συντελεστής δόμησης του γηπέδου ορίζεται σε 0,3.
4. Ο μέγιστος συντελεστής κατ' όγκον εκμετάλλευσης του κτιρίου που θα ανεγερθεί ορίζεται σε 2.
5. Οι αποστάσεις του κτιρίου από τα όρια του γηπέδου ορίζονται σε 2 μέτρα τουλάχιστον.
6. Το μέγιστο ύψος του κτιρίου ορίζεται σε 3,50 μέτρα.

Άρθρο 9**Τροποποιήσεις του ν. 2508/1997, πολεοδομικές ρυθμίσεις και τροποποιήσεις διατάξεων χρήσεων γης**

1. Στο τέλος της παρ. 11 του άρθρου 4 του ν. 2508/ 1997 (ΦΕΚ 124 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Επίσης σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις επιτρέπεται η τροποποίηση ή αναθεώρηση εγκεκριμένων Γ.Π.Σ. χωρίς επέκταση των ορίων τους, εφόσον συντρέχουν οι λόγοι που αναφέρονται στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.»

2.α. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 24 του ν. 2508/ 1997 μετά τη λέξη «Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.» προστίθενται τα εξής:

«ή στα όρια Γ.Π.Σ. και Ζ.Ο.Ε. εγκεκριμένων σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3 και 29 του ν. 1337/1983.»

β. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου αντικαθίστανται οι λέξεις: «του κατά τα ανωτέρω Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.» με τις λέξεις: «των κατά την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού σχεδίων».

γ. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του ίδιου άρθρου αντικαθίστανται οι λέξεις «Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.» με τη λέξη «σχεδίων».

δ. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 13 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«Η ολοκλήρωση των έργων αυτών πιστοποιείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μετά από εισήγηση της αρμόδιας διεύθυνσης για την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης και έκθεση επιτροπής τεχνικών υπαλλήλων που συγκροτείται με απόφαση του οικείου νομάρχη, οι οποίες αναφέρονται υποχρεωτικά στο σχετικό συμβόλαιο μεταβίβασης.»

ε. Στο τέλος της παραγράφου 16 του ίδιου άρθρου, όπως αυτή ισχύει μετά την τροποποίηση και συμπλήρωσή της με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 19 του ν. 2742/1999 (ΦΕΚ 207 Α'), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Εκκρεμείς περιπτώσεις πολεοδομικής εκτάσεων με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1947/1991, για τις οποίες έχει υποβληθεί φάκελος με τα δικαιολογητικά για την έκδοση απόφασης Οικιστικής Καταλληλότητας της έκτασης ή έχει εκδοθεί η απόφαση αυτή και για οποιονδήποτε λόγο δεν προωθήθηκε ή δεν εγκρίθηκε η πολεοδομική μελέτη της έκτασης, δύναται να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος άρθρου, πλην αυτών που αφορούν στην επιφάνεια της έκτασης και στον υπολογισμό της ειδικής χρηματικής εισφοράς, θέματα για τις οποίες εφαρμόζονται οι προϊσχύουσες διατάξεις.»

3. Η παρ. 6 του άρθρου 25 του ν. 2508/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι διατάξεις του άρθρου 14 του ν.δ. 17.7/16.8.1923 έχουν εφαρμογή: α) σε συγκροτημένους οικισμούς προϋφιστάμενους του ν.δ/τος της 17.7.1923 που στερούνται εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου, β) σε ρυμοτομικά σχέδια εγκεκριμένα με τις διατάξεις του ν.δ. 17.7/ 16.8.1923 ή με τις προγενέστερες του ν.δ/τος αυτού διατάξεις, γ) σε ρυμοτομικά σχέδια διανομών για αστική αποκατάσταση δικαιούχων του Υπουργείου Γεωργίας, τα οποία έχουν κυρωθεί κατά τις διατάξεις της εποικιστικής νομοθεσίας, πριν από τη δημοσίευσή του ν. 1337/1983, δ) σε ρυμοτομικά σχέδια του άρθρου 37 του ν. 1337/1983, ε) και σε ρυμοτομικά σχέδια εκτάσεων οικοδομικών συνεταιρισμών, τα οποία έχουν

ενσωματωθεί σε ευρύτερες περιοχές με ρυμοτομικό σχέδιο εγκεκριμένο πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 1337/1983 (ΦΕΚ 33 Α').

Ως όριο του οικισμού για τον υπολογισμό της ζώνης λαμβάνεται το όριο του οικισμού του προϋφιστάμενου του ν.δ/τος 17.7.1923 ή το όριο του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου. Σε περίπτωση που η ζώνη επικαλύπτεται κατά τμήμα της με επέκταση ρυμοτομικού σχεδίου κατά τις διατάξεις του ν. 1337/1983 ή με οικισμό οριοθετημένο κατ' εφαρμογή του από 24.4/3.5.1985 π.δ/τος (ΦΕΚ 181 Δ'), οι διατάξεις του άρθρου 14 του ν.δ. 17.7/16.8.1923 έχουν εφαρμογή μόνο στο υπόλοιπο τμήμα της ζώνης.»

4. Η οριστική διανομή κληροτεμαχίων στη θέση «Μπάλα» του κτήματος «Σταμάτα», που εγκρίθηκε με την αριθμ. 127357/15.11.1934 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας (ΦΕΚ 164 Β'/11.12.1934) στο τμήμα αυτής που βρίσκεται ο οικισμός Ροδόπολη της κοινότητας Ροδόπολης Αττικής, όπως φαίνεται στο συνδημοσιευόμενο διάγραμμα κλίμακας 1: 2000, που θεωρήθηκε από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Τοπογραφικών Εφαρμογών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, θεωρείται εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο αγροτικού οικισμού.

- Στο πρόσωπο των οικοπέδων οικοδομημένων και μη που βρίσκονται στην περιοχή του παραπάνω ρυμοτομικού σχεδίου επιβάλλεται προκήπιο πλάτους έξι (6,00) μέτρων, όπως φαίνεται στο ίδιο ως άνω διάγραμμα.

- Στο όριο των οικοπέδων προς το εξωτερικό όριο του ρυμοτομικού σχεδίου διανομής και προς το τεμάχιο 370 (α και β) επιβάλλεται υποχρεωτικός ακάλυπτος χώρος πλάτους τεσσάρων (4,00) μέτρων και δέκα (10,00) μέτρων αντίστοιχα.

- Τα ελάχιστα όρια εμβαδού και προσώπου, καθώς και οι λοιποί όροι και περιορισμοί δόμησης των οικοπέδων ορίζονται ως εξής:

Ελάχιστο πρόσωπο: δεκατέσσερα (14,00) μέτρα.

Ελάχιστο εμβαδόν: τετρακόσια (400,00) τετρ. μέτρα.

Ως πρόσωπο των οικοπέδων δύναται να θεωρηθεί και το όριο της ιδιοκτησίας σε κοινή χρήσεως χώρο που δημιουργήθηκε μετά από διαπλάτυνση οδού του ρυμοτομικού σχεδίου, με την προϋπόθεση ρητής παραίτησης, με συμβολαιογραφική πράξη, από κυριότητα, νομή και κατοχή του χώρου αυτού.

- Απαγορεύεται η κατάτμηση οικοπέδων με εμβαδόν μικρότερο των οκτακοσίων (800,00) τετρ. μέτρων και με πρόσωπο μικρότερο των είκοσι (20,00) μέτρων.

- Μέγιστο ποσοστό κάλυψης των οικοπέδων: σαράντα τοις εκατό (40%) της επιφάνειάς τους.

- Συντελεστής δόμησης: εβδομήντα εκατοστά (0,70).

- Μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος κτιρίων: επτά και μισό (7,50) μέτρα.

- Επιβάλλεται η κατασκευή στέγης μέγιστου ύψους ενός και μισού (1,5) μέτρου και κλίσης μέχρι 35%.

- Η απόσταση Δ της παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 1577/1985, όπως ισχύει, ορίζεται σε δύο και μισό (2,50) μέτρα.

- Στους οικοδομήσιμους χώρους επιτρέπεται η χρήση αμιγούς κατοικίας, με εξαίρεση τα οικοδομικά τετράγωνα εκατέρωθεν της οδού 25ης Μαρτίου, όπως αυτά εμφανίζονται στο διάγραμμα που συνοδεύει την παρούσα διάταξη, στα οποία επιτρέπεται η χρήση γενικής κατοικίας, όπως προσδιορίζεται από το άρθρο 3 του από 23.2.1987 π.δ/τος (ΦΕΚ 166 Δ'), εκτός από πρατήρια βενζίνης και συνεργεία επισκευής αυτοκινήτων και μοτοσικλετών.

Το τεμάχιο με αρ. 106 καθορίζεται ως χώρος ανέγερσης κτιρίων εκπαίδευσης. Για τα συγκεκριμένα κτίρια το μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος προσαυξάνεται κατά τρία και πενήντα (3,50) μέτρα και το ύψος της στέγης κατά μισό (0,50) μέτρο.

Επιτρέπεται η αποπεράτωση οικοδομών που ανεγείρονται σύμφωνα με οικοδομική άδεια που δεν ανακλήθηκε ή ακυρώθηκε μόνο κατά το τμήμα του κτιρίου που έχει περατωθεί ο φέρων οργανισμός μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Οι παραπάνω ρυθμίσεις δεν εφαρμόζονται στην περιοχή που εντάχθηκε στο ρυμοτομικό σχέδιο Ν. Αιολίδας, με το από 23.5.1962 β.δ/γμα (ΦΕΚ 70 Δ'/8.6.1962).

Οι ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής μπορεί να τροποποιούνται με προεδρικό διάταγμα.

5. α) Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 2730/1999 (ΦΕΚ 130 Α') πριν από τις λέξεις «στην αφετηρία του Μαραθωνίου δρόμου στο Μαραθώνα Αττικής,» προστίθενται οι λέξεις «στις εγκαταστάσεις του υφιστάμενου Σταδίου και».

β) Οι εγκαταστάσεις του υφιστάμενου Σταδίου και η αφετηρία του Μαραθωνίου δρόμου για την εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 2730/1999, όπως συμπληρώθηκε με το προηγούμενο εδάφιο, απεικονίζονται σε διάγραμμα κλίμακας 1: 25.000, που θεωρήθηκε από την Προϊσταμένη του Οργανισμού Αθήνας και του οποίου αντίτυπο σε φωτοσμίκρυνση δημοσιεύεται με το νόμο αυτόν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. α. Στις περιπτώσεις διανοίξεως – διαπλατύνσεων – βελτιώσεων οδών που διέρχονται εντός ή στα όρια πολεοδομικών σχεδίων που έχουν εγκριθεί με τις διατάξεις του ν. 1337/1983 επιτρέπεται η εξασφάλιση, ύστερα από επίσημη του Δημοσίου, των αναγκών ακινήτων με τη διαδικασία που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 653/1977 (ΦΕΚ 214 Α').

β. Για την κατά περίπτωση εφαρμογή της παραπάνω παραγράφου απαιτείται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και κοινοποιείται στην αρμόδια υπηρεσία για τη σύνταξη της πράξης εφαρμογής.

γ. Οι πράξεις αναλογισμού (κτηματολογικός πίνακας και κτηματολογικό διάγραμμα), που συντάσσονται σε εκτέλεση της περίπτωσης α', κοινοποιούνται με απόδειξη εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την έκδοσή τους στους εμπλεκόμενους φορείς που έχουν την ευθύνη της εποπτείας και επίβλεψης των πράξεων εφαρμογής που συντάσσονται ή πρόκειται να συνταχθούν.

δ. Κατά τον υπολογισμό των υποχρεώσεων και οφειλών, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1337/1983, των ιδιοκτησιών που συμμετέχουν στις συντασσόμενες κατά τα ανωτέρω πράξεις αναλογισμού, εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 7 του από 26.5/14.6.1993 π.δ/τος (ΦΕΚ 648 Δ').

Ως εμβαδόν ιδιοκτησίας για τον υπολογισμό της εισφοράς σε γη των ιδιοκτησιών αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 1337/1983, όπως ισχύει, λαμβάνεται το εμβαδόν που απομένει μετά την απαλλοτρίωση που υφίσταται η ιδιοκτησία σύμφωνα με την κατά την παρ. 2 του παρόντος υπουργική απόφαση.

ε. Στην περίπτωση που η πράξη εφαρμογής έχει κυρωθεί, ως ιδιοκτησία νοείται εκείνη που προέκυψε από την πράξη εφαρμογής. Η υποχρέωση των παρόδων ιδιοκτησιών θεωρείται ότι εξαντλήθηκε με την κυρωθείσα πράξη εφαρμογής, η δε οφειλόμενη αποζημίωση λόγω ρυμοτομίας καταβάλλεται από το Δημόσιο.

7. Στο τέλος της υποπαρ. 2. Ζώνη Β, της παρ. ΙΙ. Καθορισμός ορίων ζωνών, του άρθρου 21 του ν. 2742/1999 (ΦΕΚ 207 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στην έκταση κυριότητας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού που βρίσκεται στην περιοχή Ριμνίτικα του Δήμου Αγίας Βαρβάρας επιτρέπεται η κατασκευή Δημοτικού Σταδίου μετά από έγκριση της αρμόδιας υπηρεσίας της Γ.Γ.Α., χωρίς άλλες προϋποθέσεις.»

Άρθρο 10

1. Το άρθρο 29 του ν. 2831/2000 (ΦΕΚ 140 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 29

Άσκηση αρμοδιοτήτων πολεοδομικού σχεδιασμού

1. Με απόφαση του οικείου νομάρχη και με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 γίνονται οι ακόλουθες πολεοδομικές ρυθμίσεις:

α) Η έγκριση και τροποποίηση ρυμοτομικών σχεδίων, καθώς και ο καθορισμός όρων και περιορισμών δόμησης σε αγροτικούς οικισμούς, σύμφωνα με το άρθρο 38 του ν. 1337/1983 (ΦΕΚ 33 Α').

β) Η τροποποίηση, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και οικισμών και ο καθορισμός και η τροποποίηση όρων και περιορισμών δόμησης σε αυτά, καθώς και η έγκριση πολεοδομικής μελέτης ανάπτυξης και αναμόρφωσης κατά τις διατάξεις των άρθρων 11 και 15 παρ. 4 του ν. 2508/1997 (ΦΕΚ 124 Α').

Αρμόδιο Συμβούλιο να γνωμοδοτεί για τις ρυθμίσεις των εδαφίων α' και β' είναι το Συμβούλιο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος του οικείου νομού.

2. Με απόφαση του οικείου Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας και με την επιφύλαξη των διατάξεων της επόμενης παραγράφου γίνονται οι ακόλουθες πολεοδομικές ρυθμίσεις:

α) Η τροποποίηση, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και οικισμών και ο καθορισμός και η τροποποίηση όρων και περιορισμών δόμησης σε αυτά, στις παράκτιες περιοχές και σε βάθος δύο Ο.Τ. από την ακτή, εφόσον αυτά βρίσκονται σε απόσταση 500 μ. από αυτή.

β) Ο καθορισμός των ορίων και των όρων και περιορισμών δόμησης οικισμών μέχρι 2.000 κατοίκους σε εφαρμογή του από 24.4.1985 π.δ/τος «Τρόπος καθορισμού ορίων οικισμών της χώρας μέχρι 2.000 κατοίκους, κατηγορίες αυτών, καθορισμός όρων και περιορισμών δόμησης» (ΦΕΚ 181 Δ') και η έγκριση πολεοδομικών μελετών των οικισμών αυτών, σε εφαρμογή του από 20.8.1985 π.δ/τος «Πολεοδομική και επέκταση οικισμών της χώρας μέχρι 2.000 κατοίκους και τροποποίηση του από 24.4.1985 π.δ/τος» (ΦΕΚ 414 Δ').

γ) Η έγκριση πολεοδομικών μελετών σε εφαρμογή του άρθρου 7 του ν. 2508/1997.

δ) Οι ρυθμίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 26 του ν. 1337/1983, όπως ισχύει, στις περιπτώσεις εκτέλεσης επείγοντων στεγαστικών προγραμμάτων «(Ο.Ε.Κ. κ.λπ.)» και καθορισμού χώρων ανέγερσης κτιρίων δημόσιων και δημοτικών σκοπών και γενικά κτιρίων κοινής ωφέλειας και εφόσον οι συγκεκριμένες χρήσεις δεν έρχονται σε αντίθεση με τις κατευθύνσεις εγκεκριμένου Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. ή άλλου σχεδίου χρήσεων γης.

ε) Η έγκριση για τις παρεκκλίσεις της παρ. 16 του άρθρου 27 του ν. 2831/2000 (ΦΕΚ 140 Α'), για τις περιπτώσεις της παρούσας και της προηγούμενης παραγράφου.

Αρμόδιο Συμβούλιο να γνωμοδοτεί για τις ως άνω ρυθμίσεις είναι το οικείο Περιφερειακό Συμβούλιο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος.

3. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων γίνονται οι ακόλουθες πολεοδομικές ρυθμίσεις:

α) Η τροποποίηση, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και οικισμών, καθώς και ο καθορισμός και η τροποποίηση όρων και περιορισμών δόμησης σε αυτά, στις εξής περιπτώσεις:

αα. εκατέρωθεν των οδικών αξόνων που καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων στους Νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 99 παρ. 4 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'), όπως ισχύει,

ββ. σε περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, σε κηρυγμένους αρχαιολογικούς χώρους, σε δάση ή δασικές εκτάσεις, σε περιοχές που προστατεύονται σύμφωνα με τα άρθρα 18 και 19 του ν. 1650/1986 ή βάσει διεθνών συνθηκών.

β) Ο καθορισμός των ορίων και των όρων και περιορισμών δόμησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του από 24.4.1985 π.δ/τος (ΦΕΚ 181 Δ'), καθώς και η έγκριση πολεοδομικών μελετών, σύμφωνα με τις διατάξεις των από 20.8.1985 (ΦΕΚ 414 Δ') και 2.4.1985 (ΦΕΚ 225 Δ') π.δ/των, οικισμών παραλιακών, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παρ.1 του από 24.4.1985 π.δ/τος, ή οικισμών των οποίων τα όρια ή η περιοχή στην οποία αφορά η πολεοδομική μελέτη εμπίπτουν σε ζώνη 500 μ. από την ακτή ή οικισμών που ευρίσκονται σε περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους ή σε κηρυγμένους αρχαιολογικούς χώρους ή σε δάση ή σε δασικές εκτάσεις ή σε περιοχές που προστατεύονται σύμφωνα με τα άρθρα 18 και 19 του ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160 Α') ή βάσει διεθνών συνθηκών.

γ) Η έγκριση πολεοδομικών μελετών στις περιπτώσεις:

αα. πολεοδομικής περιοχής που εμπίπτουν έστω και μερικά σε ζώνη 500 μ. από την ακτή ή ευρίσκονται σε περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους ή σε κηρυγμένους αρχαιολογικούς χώρους ή σε δάση ή δασικές εκτάσεις ή σε περιοχές που προστατεύονται σύμφωνα με τα άρθρα 18 και 19 του ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160 Α'),

ββ. αξιόλογων οικισμών κατά τις διατάξεις του από 24.4.1985 π.δ/τος (ΦΕΚ 181 Δ').

δ) Οι ρυθμίσεις του άρθρου 26 του ν. 1337/1983, όπως ισχύει, σε κηρυγμένους αρχαιολογικούς χώρους, δάση ή δασικές εκτάσεις, περιοχές που προστατεύονται σύμφωνα με τα άρθρα 18 και 19 του ν. 1650/1986 ή βάσει διεθνών συνθηκών, καθώς και σε περιοχές που βρίσκονται σε απόσταση μικρότερη των 500 μ. από την ακτή. Οι ρυθμίσεις αυτές πρέπει να είναι σύμφωνες με τις κατευθύνσεις των πλαισίων χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 2742/1999 και 2508/1997.

4. Όπου στις προηγούμενες παραγράφους προβλέπεται τροποποίηση εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και οικισμών, οι σχετικές πολεοδομικές ρυθμίσεις πρέπει:

α) να μην επιφέρουν μείωση της συνολικής επιφάνειας κοινόχρηστων χώρων ούτε των αναγκαίων κοινωφελών χώρων σύμφωνα με τα γενικά πλαίσια χρήσεων γης (Γ.Π.Σ., Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.). Επιτρέπεται η μείωση όταν η τροποποίηση γίνεται λόγω άρσης αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, η οποία γίνεται σε συμμόρφωση αποφάσεων των αρμόδιων Δικαστηρίων, με τις οποίες ακυρώνεται η άρνηση της διοίκησης να άρει την απαλλοτρίωση·

β) να μην επιφέρουν αύξηση του ισχύοντος συντελεστή δόμησης ούτε αλλαγή των γενικών κατηγοριών χρήσεων της περιοχής, σύμφωνα με τις διατάξεις του από 23.2.1987 π.δ/τος (ΦΕΚ 166 Δ'), δυσμενέστερη για το φυσικό και δομημένο περιβάλλον και

γ) να μην είναι αντίθετες με τις διατάξεις και κατευθύνσεις των εγκεκριμένων Γ.Π.Σ. και Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π..

5. Κάθε διάταξη ως προς τις ως άνω αρμοδιότητες πολεοδομικών ρυθμίσεων που έρχεται σε αντίθεση με τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό καταργείται. Επίσης καταργείται κάθε διάταξη με την οποία μεταβιβάστηκαν αρμοδιότητες πολεοδομικών ρυθμίσεων στους νομάρχες και σε δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο.

6. Δεν απαιτείται εκ νέου η τήρηση της διαδικασίας της παρ. 1 του άρθρου 3 του π.δ/τος της 17.7.1923, για την έγκριση ή τροποποίηση ρυμοτομικών σχεδίων που έγιναν με αποφάσεις νομαρχών ή δημοτικών συμβουλίων, οι οποίες έχουν ακυρωθεί επειδή εκδόθηκαν αναρμοδίως ή κατά των οποίων έχουν ασκηθεί ένδικα μέσα. Στην περίπτωση αυτή αρκεί η επικαιροποίηση της γνωμοδότησης του αρμόδιου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου.»

2. α) Στο άρθρο 21 του ν. 2508/1997 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Οι δήμοι και οι κοινότητες δύνανται, για την εκπόνηση και μόνο πολεοδομικών μελετών και μελετών πράξεων εφαρμογής περιοχών που προβλέπεται να πολεοδομηθούν από εγκεκριμένα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια, Σχέδια Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτής Πόλης ή Ζώνες Οικιστικού Ελέγχου, να βεβαιώνουν και να εισπράττουν χρηματικές προκαταβολές από τους ιδιοκτήτες των περιοχών που πρόκειται να ενταχθούν σε ρυμοτομικό σχέδιο. Οι προκαταβολές αυτές για κάθε ιδιοκτησία υπολογίζονται κατ' αναλογία της επιφάνειας της ιδιοκτησίας προς την επιφάνεια της συνολικά πολεοδομημένης έκτασης, ανέρχονται σε ποσοστό 10% επί της προεκτιμώμενης εισφοράς σε χρήμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, εγγράφονται σε ειδικό κωδικό των προϋπολογισμών των δήμων και κοινοτήτων και διατίθενται αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση των μελετών που απαιτούνται μέχρι και την ολοκλήρωση της έκδοσης της αντίστοιχης διοικητικής πράξης έγκρισης του ρυμοτομικού σχεδίου και την κύρωση της πράξης εφαρμογής του από τον αρμόδιο φορέα. Οι χρηματικές προκαταβολές συμψηφίζονται με την οφειλόμενη εισφορά σε χρήμα, όπως αυτή προκύπτει σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, για κάθε ιδιοκτησία με την ένταξή της σε ρυμοτομικό σχέδιο.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις, οι όροι, η διαδικασία και κάθε απαραίτητη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.»

β) Στο τέλος του πέμπτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 1337/1983, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει, προστίθενται οι λέξεις: «καθώς και για την εκπόνηση πολεοδομικών μελετών και μελετών πράξεων εφαρμογής».

3. α) Στο τέλος της περ. 1 της παρ. Α του άρθρου 2 του από 27.2.1998 π.δ/τος (ΦΕΚ 125 Δ') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«- Εγκαταστάσεις Θεματικού Πάρκου, που μπορεί να είναι μόνιμες ή και προσωρινές και λειτουργούν ως χώροι αναψυχής και ανάδειξης θεματικών ενοτήτων πολιτιστικού, ιστορικού ή συναφούς χαρακτήρα.»

β) Στο τέλος της περ. 3 της παρ. Α του άρθρου 2 του από 27.2.1998 π.δ/τος προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Για το Θεματικό Πάρκο ορίζεται Συντελεστής Δόμησης 0,08.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδεται μετά από γνώμη της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας, ορίζεται η ειδικότερη περιοχή εντός της περιοχής των τουριστικών εγκαταστάσεων του Ε.Ο.Τ., στην οποία αναπτύσσονται οι εγκαταστάσεις του Θεματικού Πάρκου, εγκρίνεται το σχέδιο γενικής διάταξης και οι ειδικότεροι όροι και περιορισμοί δόμησης για τις κατασκευές του Θεματικού Πάρκου.»

γ) Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης άδειας λειτουργίας Θεματικού Πάρκου, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία ρύθμιση για τη λειτουργία του.

δ) Στην παρ. 1 του άρθρου 23 του ν. 2941/2001 (ΦΕΚ 201 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος Αθήνας, ορίζονται οι χρήσεις γης και οι όροι και περιορισμοί δόμησης στο ανωτέρω Τουριστικό Κτήμα. Οι χρήσεις που ορίζονται είναι από αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 8 του π. δ/τος της 23.2/6.3.1987 (ΦΕΚ 166 Δ'), όπως ισχύει. Τα υφιστάμενα, μέχρι την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης, κτίρια θεωρούνται νόμιμα. Για τη νομιμότητά τους εκδίδεται διαπιστωτική απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Ανάπτυξης.»

Άρθρο 11

Κωδικοποίηση της περιβαλλοντικής, χωροταξικής και πολεοδομικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας για τα δημόσια έργα. Οργάνωση Υπηρεσιών Οργανισμών Αθήνας και Θεσσαλονίκης και του Οργανισμού Κτηματολογίου και Χαρτογραφίσεων Ελλάδος

1. α) Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 26 του ν. 2508/1997 (ΦΕΚ 124 Α') μετά τις λέξεις «σύνταξη κώδικα» προστίθεται η λέξη «περιβάλλοντος».

β) Στην παρ. 3 του άρθρου 26 του ν. 2508/1997, πριν από τις λέξεις «τα ρυθμιστικά σχέδια» προστίθενται οι λέξεις «την προστασία του περιβάλλοντος».

γ) Η παρ. 4 του άρθρου 26 του ν. 2508/1997 αντικαθίσταται από τις ακόλουθες παραγράφους:

«4. Με απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να συσταθεί στη Γενική Γραμματεία Δημόσιων Έργων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή για τη σύνταξη Κώδικα Δημόσιων Έργων. Ο Κώδικας θα περιλαμβάνει τις ισχύουσες διατάξεις των νόμων και των κανονιστικών πράξεων που αφορούν τη μελέτη, την κατασκευή και τη συντήρηση

των δημόσιων έργων. Για τη συγκρότηση της Επιτροπής, τη σύνταξη του Κώδικα και την αποζημίωση των μελών της Επιτροπής εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 και το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3.

5. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και μετά από εισήγηση της οικείας νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, μπορεί να ανατίθεται, με απευθείας ανάθεση, η εκτέλεση συγκεκριμένων προπαρασκευαστικών εργασιών της κωδικοποίησης ή η σύνταξη ειδικών μελετών και ερευνών που ανάγονται στο τμήμα της νομοθεσίας που πρόκειται να κωδικοποιηθεί, σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας ή σε επιστημονικά ιδρύματα ή ινστιτούτα ή Ν.Π.Δ.Δ., κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης.

6. Οι Κώδικες που θα καταρτισθούν κατά τις προηγούμενες παραγράφους θα υποβληθούν στην Ολομέλεια της Βουλής προς κύρωση, με τη διαδικασία του άρθρου 76 παρ. 6 του Συντάγματος.»

2. Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 9 του ν. 1515/1985 (ΦΕΚ 18 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων θεσπίζεται ο οργανισμός του Οργανισμού Αθήνας. Με τον οργανισμό συνιστώνται οι οργανικές θέσεις μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου ή ορισμένου χρόνου προσωπικού και καθορίζονται:

α) Η οργάνωση των υπηρεσιών και οι αρμοδιότητές τους, καθώς και η κατανομή σε αυτές των θέσεων του προσωπικού.

β) Οι κλάδοι του προσωπικού και ο αριθμός των οργανικών θέσεων κάθε κλάδου και βαθμού.

γ) Τα προσόντα που απαιτούνται για το διορισμό στις θέσεις του εισαγωγικού βαθμού κάθε κλάδου ή για την προαγωγή πέρα από ορισμένο βαθμό ή για την κατάληψη ορισμένων θέσεων.

δ) Τα προσόντα του προϊσταμένου καθεμιάς από τις οργανικές μονάδες.

ε) Οι θέσεις του ειδικού επιστημονικού προσωπικού, κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 1943/1999 (ΦΕΚ 241 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα, καθώς και οι θέσεις του τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού.

2. Με απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού, το μόνιμο και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικό, που υπηρετεί στον Οργανισμό Αθήνας κατά τη δημοσίευση του οργανισμού της προηγούμενης παραγράφου, εντάσσεται με την ίδια σχέση εργασίας στις θέσεις που συνιστώνται με αυτόν.

3. Η πλήρωση των θέσεων που απομένουν κενές μετά την ένταξη του προσωπικού που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο γίνεται κατά τη διαδικασία του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), όπως ισχύει, ύστερα από δημόσια προκήρυξη. Στην προκήρυξη προσδιορίζονται οι κατηγορίες των θέσεων και εξειδικεύονται τα κατά το νόμο απαιτούμενα γενικά και ειδικά προσόντα, καθώς και τα τυχόν πρόσθετα προσόντα που πρέπει να έχουν οι υποψήφιοι κάθε κατηγορίας για την κάλυψη της θέσης.

4. Επιτρέπεται η απόσπαση στον Οργανισμό Αθήνας, προσωπικού που υπηρετεί με κάθε είδους σχέση στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 14, εφόσον συγκεντρώνει τα απαιτούμενα για την αντίστοιχη θέση προσόντα. Η απόσπαση γίνεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και του οικείου Υπουργού, χωρίς γνώμη υπηρεσιακού συμβουλίου. Η διάρκεια της απόσπασης μπορεί να ορίζεται μέχρι τρία έτη και μπορεί να παρατείνεται μέχρι άλλα τρία έτη, με την επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 68 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων ή Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν. 2683/1999, ΦΕΚ 19 Α'). Το προσωπικό που αποσπάται στον Οργανισμό Αθήνας λαμβάνει το μισθό, τα επιδόματα και όλες τις επιπλέον τακτικές αποδοχές, καθώς και τις οποιεσδήποτε λοιπές απολαβές της οργανικής του θέσης με την επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 10 του ν.

2470/1997 (ΦΕΚ 40 Α').»

3. Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 9 του ν. 1561/1985 (ΦΕΚ 148 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων θεσπίζεται ο οργανισμός του Οργανισμού Θεσσαλονίκης. Με τον οργανισμό συνιστώνται οι οργανικές θέσεις μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου ή ορισμένου χρόνου προσωπικού και καθορίζονται:

α) Η οργάνωση των υπηρεσιών και οι αρμοδιότητές τους, καθώς και η κατανομή σε αυτές των θέσεων του προσωπικού.

β) Οι κλάδοι του προσωπικού και ο αριθμός των οργανικών θέσεων κάθε κλάδου και βαθμού.

γ) Τα προσόντα που απαιτούνται για το διορισμό στις θέσεις του εισαγωγικού βαθμού κάθε κλάδου ή για την προαγωγή πέρα από ορισμένο βαθμό ή για την κατάληψη ορισμένων θέσεων κατά την εφαρμογή του νόμου αυτού.

δ) Τα προσόντα του προϊστάμενου καθεμιάς από τις οργανικές μονάδες.

ε) Οι θέσεις του ειδικού επιστημονικού προσωπικού, κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 1943/1999, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα, καθώς και οι θέσεις του τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού.

2. Με απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού, το μόνιμο και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικό, που υπηρετεί στον Οργανισμό Θεσσαλονίκης κατά τη δημοσίευσή του οργανισμού της προηγούμενης παραγράφου, εντάσσεται με την ίδια σχέση εργασίας στις θέσεις που συνιστώνται με αυτόν.

3. Η πλήρωση των θέσεων που απομένουν κενές μετά την ένταξη του προσωπικού που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο γίνεται κατά τη διαδικασία του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), όπως ισχύει, ύστερα από δημόσια προκήρυξη. Στην προκήρυξη προσδιορίζονται οι κατηγορίες των θέσεων και εξειδικεύονται τα κατά το νόμο απαιτούμενα γενικά και ειδικά προσόντα, καθώς και τα τυχόν πρόσθετα προσόντα που πρέπει να έχουν οι υποψήφιοι κάθε κατηγορίας για την κάλυψη της θέσης.

4. Επιτρέπεται η απόσπαση στον Οργανισμό Θεσσαλονίκης προσωπικού που υπηρετεί με κάθε είδους σχέση στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 14, εφόσον συγκεντρώνει τα απαιτούμενα για την αντίστοιχη θέση προσόντα. Η απόσπαση γίνεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και του οικείου Υπουργού, χωρίς γνώμη υπηρεσιακού συμβουλίου. Η διάρκεια της απόσπασης μπορεί να ορίζεται μέχρι τρία έτη και μπορεί να παρατείνεται μέχρι άλλα τρία έτη, με την επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 68 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων ή Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν. 2683/1999, ΦΕΚ 19 Α'). Το προσωπικό που αποσπάται στον Οργανισμό Θεσσαλονίκης λαμβάνει το μισθό, τα επιδόματα και όλες τις επιπλέον τακτικές αποδοχές, καθώς και τις οποιεσδήποτε λοιπές απολαβές της οργανικής του θέσης με την επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 10 του ν. 2470/1997 (ΦΕΚ 40 Α').»

4. Η παρ. 5 του άρθρου 5 του ν. 1647/1986 (ΦΕΚ 141 Α') αντικαθίσταται από τις ακόλουθες παραγράφους:

«5. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, θεσπίζεται ο οργανισμός του Οργανισμού Κτηματολογίου και Χαρτογραφίσεων Ελλάδος. Με τον οργανισμό συνιστώνται οι οργανικές θέσεις μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου ή ορισμένου χρόνου προσωπικού, καθώς και οι θέσεις δικηγόρων με σχέση έμμισθης εντολής και καθορίζονται:

α) Η οργάνωση των υπηρεσιών και οι αρμοδιότητές τους, καθώς και η κατανομή σε αυτές των θέσεων του προσωπικού.

β) Οι κλάδοι του προσωπικού και ο αριθμός των οργανικών θέσεων κάθε κλάδου και βαθμού.

γ) Τα προσόντα που απαιτούνται για το διορισμό στις θέσεις του εισαγωγικού βαθμού κάθε κλάδου ή για την προαγωγή πέρα από ορισμένο βαθμό ή για την κατάληψη ορισμένων θέσεων κατά την εφαρμογή του νόμου αυτού.

δ) Τα προσόντα του προϊστάμενου καθεμιάς από τις οργανικές μονάδες.

ε) Οι θέσεις του ειδικού επιστημονικού προσωπικού, κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 1943/1999, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα, καθώς και οι θέσεις του τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού.

6. Από τις θέσεις που συνιστώνται με το διάταγμα της προηγούμενης παραγράφου, πληρώνονται με πρόσληψη όσες θέσεις δεν έχουν καταληφθεί, σύμφωνα με την παράγραφο 1, από το προσωπικό της Υπηρεσίας Κτηματολογίου και Χαρτογραφίσεων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, όπως οι θέσεις αυτές προσδιορίζονται με τη διαπιστωτική απόφαση του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 5. Η πρόσληψη γίνεται κατά τη διαδικασία του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), όπως ισχύει, ύστερα από δημόσια προκήρυξη. Στην προκήρυξη προσδιορίζονται οι κατηγορίες των θέσεων και εξειδικεύονται τα κατά το νόμο απαιτούμενα γενικά και ειδικά προσόντα, καθώς και τα τυχόν πρόσθετα προσόντα που πρέπει να πληρούν οι υποψήφιοι κάθε κατηγορίας για την κάλυψη της θέσης.

7. Επιτρέπεται η κάλυψη αναγκών σε προσωπικό του Οργανισμού με απόσπαση προσωπικού που υπηρετεί με κάθε είδους σχέση στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994, εφόσον συγκεντρώνει τα απαιτούμενα για την αντίστοιχη θέση προσόντα. Η απόσπαση γίνεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και του οικείου Υπουργού, χωρίς γνώμη υπηρεσιακού συμβουλίου. Η διάρκεια της απόσπασης μπορεί να ορίζεται μέχρι τρία έτη, με την επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 68 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων ή Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν. 2683/1999, ΦΕΚ 19 Α') και μπορεί να παρατείνεται μέχρι άλλα τρία έτη. Το προσωπικό που αποσπάται στον Ο.Κ.Χ.Ε. λαμβάνει το μισθό, τα επιδόματα και όλες τις επιπλέον τακτικές αποδοχές, καθώς και τις οποιεσδήποτε λοιπές απολαβές της οργανικής του θέσης, με την επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 10 του ν. 2470/1997 (ΦΕΚ 40 Α').»

Άρθρο 12

1. Η κτηματική περιοχή της Κοινότητας Ανθούσας Αττικής, τα διοικητικά όρια της οποίας καθορίστηκαν με την υπ' αριθμόν 1/1982 απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου Ορίων του άρθρου 216 του ν. 1065/1980 «περί Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα» και εμφανίζονται σε χάρτη που συνοδεύει τη διάταξη αυτή, κλίμακας 1:5.000 της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού, που θεωρήθηκε από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Τοπογραφικών Εφαρμογών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και του οποίου αντίτυπο σε φωτοσμίκρυνση δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, θεωρείται οικιστική και πολεοδομείται σύμφωνα με τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις. Αποφάσεις, με τις οποίες έχουν κηρυχθεί αναδασωτέες εδαφικές εκτάσεις της παραπάνω περιοχής, ανακαλούνται και αίρονται οι εκ των πράξεων αυτών συνεπαγόμενες συνέπειες.

2. Από τη ρύθμιση της προηγούμενης παραγράφου εξαιρείται η υπό στοιχεία Α7, Α8, Α9, Α10, Α13, Α14, Α15, Α16, Α7 περιοχή, ως αποτελούμενη από δάση και δασικές εκτάσεις.

Άρθρο 13

1. Στο άρθρο 15 του ν. 2742/1999 (ΦΕΚ 207 Α') προστίθενται παράγραφοι 10, 11, 12 και 13 ως εξής:

«10. Ιδρύονται οι κατωτέρω είκοσι πέντε φορείς διαχείρισης με σκοπό τη διοίκηση και διαχείριση των αντίστοιχων προστα-

τευόμενων περιοχών. Η χωρική αρμοδιότητα κάθε φορέα εκτείνεται εντός των ορίων που καθορίζονται με διακεκομμένη γραμμή, στους αντίστοιχους χάρτες της Γ.Υ.Σ. κλίμακας 1:50.000 και προκειμένου για τους Φορείς Διαχείρισης του Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου Αλοννήσου - Β. Σποράδων και Οροσειράς Ροδόπης σε κλίμακα 1:100.000, που θεωρήθηκαν από τον Προϊστάμενο Τοπογραφικών Εφαρμογών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και των οποίων αντίγραφο σε φωτοσμίκρυνση δημοσιεύεται μαζί με την παρούσα διάταξη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως:

- 1) Φορέας Διαχείρισης Δέλτα Έβρου.
- 2) Φορέας Διαχείρισης Δάσους Δαδιάς.
- 3) Φορέας Διαχείρισης Λίμνης Κερκίνης.
- 4) Φορέας Διαχείρισης Λιμνοθάλασσας Μεσολογίου.
- 5) Φορέας Διαχείρισης Δέλτα Αξιού - Λουδία - Αλιάκμονα.
- 6) Φορέας Διαχείρισης Λιμνών Κορώνειας - Βόλβης.
- 7) Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου Αλοννήσου - Β. Σποράδων.
- 8) Φορέας Διαχείρισης Δέλτα Νέστου - Βιστωνίδας - Ισμαρίδας.
- 9) Φορέας Διαχείρισης Όρους Πάρνωνα και Υγρότοπου Μουστου.
- 10) Φορέας Διαχείρισης Λίμνης Παμβώτιδος Ιωαννίνων.
- 11) Φορέας Διαχείρισης Υγροτόπων Αμβρακικού.
- 12) Φορέας Διαχείρισης Υγροτόπων Κοτυχίου - Στροφυλιάς.
- 13) Φορέας Διαχείρισης Εθνικών Δρυμών Βίκου - Αώου και Πίνδου.
- 14) Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Πρεσπών.
- 15) Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Αίνου.
- 16) Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Ολύμπου.
- 17) Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Σαμαριάς.
- 18) Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Παρνασσού.
- 19) Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας.
- 20) Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Οίτης.
- 21) Φορέας Διαχείρισης Στενών και εκβολών Καλαμά και Αχέροντα.
- 22) Φορέας Διαχείρισης Χελμού - Βουραϊκού.
- 23) Φορέας Διαχείρισης Οροσειράς Ροδόπης.
- 24) Φορέας Διαχείρισης Καρπάθου - Σαρίας.
- 25) Φορέας Διαχείρισης Κάρλας - Μαυροβουνίου - Κεφαλόβρυσου Βελεστίνου.

11. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Γεωργίας, Ανάπτυξης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, τα όρια χωρικής αρμοδιότητας των φορέων της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να τροποποιούνται ή να υπάγονται στη διοίκηση και διαχείρισή τους και άλλες περιοχές από τις προβλεπόμενες στην παρ. 1α του παρόντος άρθρου. Με όμοια απόφαση καθορίζονται οι ζώνες προστασίας εντός των ορίων της χωρικής τους αρμοδιότητας, καθώς και οι αναγκαίοι για την προστασία των περιοχών γενικοί όροι, απαγορεύσεις και περιορισμοί στις χρήσεις γης, στη δόμηση και στην κατάκτηση ακινήτων, καθώς και στην εγκατάσταση και άσκηση δραστηριοτήτων και στην εκτέλεση έργων, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 21 του ν. 1650/1986, οι οποίες εφαρμόζονται ανάλογα.

12. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Ανάπτυξης και Γεωργίας καθορίζονται, για τους φορείς της παραγράφου 10, ο αριθμός των μελών του Δ.Σ. και η ακριβής συγκρότησή του κατά φορέα, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 4α.

13. Για τη φύση, την εποπτεία, το σκοπό, τις αρμοδιότητες, τη διοίκηση, τους πόρους, τη στελέχωση, τον οικονομικό και διαχειριστικό έλεγχο, τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας και τα σχέδια διαχείρισης των φορέων διαχείρισης της παρ. 10, εφαρμόζονται οι παρ. 1 έως και 8 του παρόντος άρθρου, οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 1650/1986, καθώς και οι διατάξεις του ν. 1739/1987.»

2. Η περ. β' του άρθρου 17 του ν. 2742/1999 αντικαθίσταται

ως εξής:

«β. Καταγράφει, ταξινομεί, συντονίζει, ελέγχει και αξιολογεί το έργο και τις δραστηριότητες των φορέων διαχείρισης που συνιστώνται κατά το άρθρο 15 του νόμου αυτού, εισηγείται στα αρμόδια Υπουργεία τα γενικότερα μέτρα και τις δράσεις που πρέπει να πραγματοποιηθούν για την προστασία της φύσης και τη βιώσιμη ανάπτυξη των υπό προστασία περιοχών και κατανέμει πόρους στους φορείς διαχείρισης για την εκπλήρωση του σκοπού τους.»

3. Στην περίπτωση 22 του πίνακα που ακολουθεί το εδάφιο Α.Ι.1.γ του Δεύτερου Κεφαλαίου (Α' Στάδιο) του Α' παραρτήματος του π.δ. 43/7.3.2002 (ΦΕΚ 43 Α') και στην περίπτωση 17 του πίνακα που ακολουθεί το εδάφιο Β.Ι.1.β.ε. του Δεύτερου Κεφαλαίου (Α' στάδιο) του Α' παραρτήματος του ίδιου διατάγματος, διαγράφονται οι λέξεις «ΒΙΟΤΟΠΟΣ – ΠΕΡΙΟΧΗ NATURA κ.λπ.».

Άρθρο 14

1. α) Καθορίζονται ως λιμενικά έργα, όπως αυτά ορίζονται στην παράγραφο 8 του άρθρου 1 του ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285 Α'), Εθνικού Επιπέδου (μελέτη – κατασκευή), όλα τα λιμενικά έργα προϋπολογισμού δαπάνης δημοπράτησης άνω των 10.000.000 ευρώ, πλέον δαπάνης Φ.Π.Α..

Τα έργα Εθνικού Επιπέδου εντός Ζώνης Λιμένα κατασκευάζονται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ή την αντίστοιχη Περιφέρεια, ύστερα από κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας.

β) Οι δέκα Οργανισμοί Λιμένος Α.Ε. που συστάθηκαν με το ν. 2932/2001 (ΦΕΚ 145 Α'), έχουν την ευθύνη κατασκευής, με Διευθύνουσα Υπηρεσία την Τεχνική τους Διεύθυνση ή Υπηρεσία και Προϊσταμένη Αρχή το Διοικητικό τους Συμβούλιο, των έργων εκτός Ζώνης Λιμένα, οποιουδήποτε προϋπολογισμού, καθώς και των λιμενικών έργων συντήρησης και επισκευής εντός αυτής, εφόσον δεν απαιτείται χρήση πλωτών μηχανημάτων και των έργων υποδομής, εφόσον ο προϋπολογισμός τους δεν υπερβαίνει το ποσό των 2.000.000 ευρώ, συμπεριλαμβανομένης της δαπάνης Φ.Π.Α..

γ) Οι δέκα Οργανισμοί Λιμένος Α.Ε. διατηρούν το δικαίωμα της κατασκευής Αλιευτικών Καταφυγίων εντός της Ζώνης Λιμένα, ανεξαρτήτως προϋπολογισμού.

δ) Τα έργα μη Εθνικού Επιπέδου εντός Ζώνης Λιμένα άνω των 2.000.000 ευρώ ή κάτω του ορίου αυτού, υπό την προϋπόθεση απαραίτητης χρήσης πλωτών μηχανημάτων, κατασκευάζονται, κατά περίπτωση, από τις Υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, της Περιφέρειας ή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ύστερα από απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας.

ε) Τα έργα που εκτελούνται από τον Ο.Λ.Π. Α.Ε. και Ο.Λ.Θ. Α.Ε. εξακολουθούν να διέπονται από τις οικείες διατάξεις.

2. Οι Επιθεωρητές Δημοσίων Έργων του άρθρου 22 του ν. 1418/1984 (ΦΕΚ 23 Α') και οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος του άρθρου 9 του ν. 2947/2001 (ΦΕΚ 228 Α'), δεν εξετάζονται και δεν δίδονται για γνώμη που διατύπωσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Εξαιρούνται των ανωτέρω, η περίπτωση δόλου και η παραβίαση του απορρήτου των πληροφοριών και στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι ανωτέρω Επιθεωρητές δίδονται ή ενάγονται για πράξεις ή παραλείψεις στις οποίες προέβησαν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους μπορούν να παρίστανται ενώπιον των δικαστηρίων με μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.), υπό την προϋπόθεση ότι το σχετικό αίτημα θα εγκριθεί από τον Πρόεδρο του Ν.Σ.Κ..

3. α) Για την αποκατάσταση και συντήρηση των όψεων και την εν γένει ανάπλαση κτιρίων και του περιβάλλοντος χώρου αυτών, καθώς και για την αντικατάσταση των ατομικών κεραιών τηλεοπτικού συστήματος με κεντρική κεραία και την απομάκρυνση των κατόπτρων λήψης τηλεοπτικού σήματος σε περιοχές:

αα) των παρ. 1 και 7 του άρθρου 7 του ν. 2947/2001, ββ) για τις οποίες έχει εγκριθεί προκαταρκτική ή οριστική μελέτη ανάπλασης, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 9 και 11 του ν.2508/1997 και

γγ) που κηρύσσονται ως περιοχές αισθητικής αναβάθμισης με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ύστερα από γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος,

μπορεί να παρέχεται στους ιδιοκτήτες των ακινήτων επιχορήγηση που συνίσταται στη δωρεάν παροχή από το Δημόσιο ή τον οικείο Ο.Τ.Α. χρηματικού ποσού για την κάλυψη τμήματος της δαπάνης εκτέλεσης των σχετικών εργασιών.

β) Για την επιχορήγηση απαιτείται:

αα) Ειδική μελέτη ανάπλασης, αποκατάστασης ή αισθητικής αναβάθμισης του υπό επιχορήγηση κτιρίου ή συνόλου κτιρίων. Η πιο πάνω μελέτη συντάσσεται από ιδιώτη μηχανικό με μέριμνα και δαπάνες των ενδιαφερόμενων ιδιοκτητών των ακινήτων. Στην περίπτωση αα' της προηγούμενης υποπαραγράφου α' μπορεί να συντάσσεται και από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ή τη Δημόσια Επιχείρηση Πολεοδομίας και Στέγασης ή την Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας Α.Ε. ή τον οικείο Ο.Τ.Α. ή επιχείρηση αυτού.

ββ) Έγκριση της πιο πάνω μελέτης από τα όργανα και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο π.δ. 4/ 19.8.1978 (ΦΕΚ 423 Δ'), όπως τροποποιήθηκε με το π.δ. 13.2/2.3.1981 (ΦΕΚ 118 Δ') (άρθρο 272 Κώδικα Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας, ΦΕΚ 580 Δ'/1999). Για τις μελέτες της περιπτώσεως αα' της προηγούμενης υποπαραγράφου α', η μελέτη εγκρίνεται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

Οι ανωτέρω εγκρίσεις επέχουν θέση οικοδομικής άδειας για την εκτέλεση των εργασιών ανάπλασης, αποκατάστασης ή αισθητικής αναβάθμισης του κτιρίου.

γ) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται το ύψος της επιχορήγησης, το οποίο μπορεί να διαφοροποιείται ανά περιοχή ή και είδος κτιρίων, οι ειδικότερες προϋποθέσεις και οι συγκεκριμένες εργασίες που μπορούν να τύχουν επιχορήγησης, ο τρόπος και η διαδικασία καταβολής της επιχορήγησης και κάθε σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

4. α) Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 960/1979 (ΦΕΚ 174 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 1221/1981 (ΦΕΚ 292 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Με καταβολή χρηματικής εισφοράς ανάλογης με τις απαιτούμενες θέσεις στάθμευσης αυτοκινήτων του εξυπηρετούμενου κτιρίου, εφόσον το ακίνητο εμπίπτει στις περιπτώσεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 3. Η εισφορά αυτή υπολογίζεται κατά το άρθρο 5, καταβάλλεται μειωμένη κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου και χρησιμοποιείται για την κατασκευή χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 6.»

β) Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 8 του άρθρου 1 του ν. 960/1979, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 1 του ν. 1221/1981, αντί των λέξεων «Υπό των Νομαρχιακών Αποφάσεων» τίθενται οι λέξεις «Με τις αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας».

γ) Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 960/1979, αντί των λέξεων «Δι' αποφάσεων του οικείου Νομάρχου» τίθενται οι λέξεις «Με αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας».

δ) Στην παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 960/1979, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 3 του ν. 1221/1981, προστίθεται περίπτωση ζ' ως εξής:

«ζ) Ακινήτων στα οποία δεν επιτρέπεται η κατασκευή υπογείου για λόγους προστασίας αρχαίων. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού.»

ε) Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 6 του ν. 960/1979, όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1221/1981, αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην περίπτωση που ως χώρος στάθμευσης δημόσιας χρήσης έχει χαρακτηριστεί μόνον ο υπόγειος χώρος του ακινήτου ή τμήμα αυτού, είναι δυνατόν να διατίθεται μέρος του υπογείου χώρου για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων, οι οποίες απορρέουν από τα άρθρα 1, 2 και 9 του παρόντος, για την εξασφάλιση θέσεων στάθμευσης που εξυπηρετούν το κτίριο.

Το μέγεθος του μέρους αυτού καθορίζεται με την παραπάνω απόφαση. Κάθε θέμα που ανάγεται στη διαδικασία και τον τρόπο εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου αυτής καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.»

στ) Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 26 του ν. 2831/2000.

5. Στο εδάφιο β' της παρ. 12 του άρθρου 5 του ν. 2940/ 2001 (ΦΕΚ 180 Α') αντί «3.7.2002» τίθεται «31.7.2003».

6. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 7 του ν. 2947/2001 (ΦΕΚ 228 Α'), μετά τις λέξεις «κοινόχρηστον χώρων» προστίθενται οι λέξεις «και κοινωφελών χώρων (όπως κτίρια πολιτιστικών και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων)».

7. Στο τέλος του Κεφαλαίου IV του άρθρου 21 του ν. 2742/1999 (ΦΕΚ 207 Α') προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Είναι δυνατή η ανταλλαγή ίσων εκτάσεων μεταξύ των ζωνών Ε και Α, όπως καθορίστηκαν στο άρθρο 21 του ν. 2742/1999, εντός των ορίων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Φυλής και Άνω Λιοσίων. Η ανταλλαγή πραγματοποιείται με απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας, ύστερα από γνώμη του Νομαρχιακού Συμβουλίου Δυτικής Αττικής και των Δημοτικών Συμβουλίων Άνω Λιοσίων και Φυλής.»

Άρθρο 15

Μεταβατικές διατάξεις Β' Κεφαλαίου

Εκκρεμείς διαδικασίες έκδοσης των πράξεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως και 4 του άρθρου 29 του ν. 2831/2000, όπως αυτό αντικαθίσταται με την παρ. 1 του άρθρου 10, μπορεί να συνεχίζονται και ολοκληρώνονται σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις, εφόσον κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έχει γνωμοδοτήσει το οικείο κατά περίπτωση Συμβούλιο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος.

Άρθρο 16

Καταργούμενες διατάξεις

Τα άρθρα 1 έως 21 του ν. 2300/1995 και το εδάφιο γ' της παρ.1 του άρθρου 4 του ν.1577/1985, όπως αυτό προστέθηκε με το εδάφιο β' της παρ. 5 του άρθρου 34 του ν.2971/2001, καταργούνται.

Άρθρο 17

Στην παρ.6 του άρθρου 25 του ν. 1828/1989 (ΦΕΚ 2 Α'), όπως η παράγραφος αναριθμήθηκε με την παρ. 10 του άρθρου 13 του ν. 2538/1997 (ΦΕΚ 244 Α'), προστίθενται εδάφια που έχουν ως εξής:

«Κατά την κατανομή μπορεί, ύστερα από αίτημα του Διοικητικού Συμβουλίου Διαδημοτικής ή Διακοινοτικής Επιχείρησης της παρ. 2 του άρθρου 277 του π.δ. 410/1995 (ΦΕΚ 231 Α'), η ανώνυμη εταιρία της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 291 του ίδιου διατάγματος, να παρακρατούνται οφειλές των δήμων και κοινοτήτων, που προέρχονται από κατανάλωση νερού και αποκομιδή και διάθεση απορριμμάτων και να αποδίδονται στις ως άνω επιχειρήσεις και εταιρίες, ύστερα από διαπίστωση του ύψους και της αιτίας της οφειλής, από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας.»

Άρθρο 18

1. Το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.) μπορεί, με απόφαση του Διοικητικού του Συμβουλίου, να εκποιήσει χωρίς διαγωνισμό ακίνητό του σε αλλοδαπό Δημόσιο για την

εξυπηρέτηση υπηρεσιών διπλωματικής αποστολής.

Το τίμημα από την εκποίηση επιτρέπεται να διατίθεται για επενδύσεις σε ακίνητα, χωρίς τους περιορισμούς του άρθρου 14 του ν. 2042/1992 (ΦΕΚ 75 Α').

2. Τροποποιείται το συγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο του Δήμου Αθηναίων στα Ο.Τ. 1/69 και 2/69 της περιοχής Κουντουριώτικα, που βρίσκονται μεταξύ των οδών Βασ. Σοφίας, Μακεδόνων, Δορυλαίου, Γέλωνος και Κόκκαλη, καταργουμένης της οδού Ευζώνων, όπως φαίνεται σε σχεδιάγραμμα κλίμακας 1:1.000 που θεωρήθηκε από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Τοπογραφικών Εφαρμογών του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, συνοδεύει την παρούσα ρύθμιση και δημοσιεύεται σε φωτοσμίκρυνση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Στο ενιαίο οικοδομικό τετράγωνο με αριθ. 1/69, τμήμα του, εμβαδού 5.500 τ.μ., ιδιοκτησίας Μ.Τ.Π.Υ., με στοιχεία Β Β' Γ' Γ Β, καθορίζεται ως κοινόχρηστος χώρος. Στο οικόπεδο του Μ.Τ.Π.Υ. με στοιχεία Α, Β, Γ, Δ, Ε, Α, καθορίζονται χρήσεις κατοικίας και υπηρεσιών διπλωματικής αποστολής και συντελεστής δόμησης 2,6.

Άρθρο 19

1. Εγκρίνεται η τροποποίηση του συγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου Ν. Φιλαδέλφειας (Αθηνών) στο χώρο του Σταδίου της ΑΕΚ με την επέκτασή του σε παραχωρούμενη κατά χρήση δημόσια έκταση στο Αθλητικό Σωματείο με την επωνυμία «Αθλητική Ένωση Κωνσταντινουπόλεως» και με την μετατόπιση ρυμοτομικών και οικοδομικών γραμμών, όπως οι ρυθμίσεις αυτές φαίνονται στο σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα σε κλίμακα 1:500 που θεωρήθηκε από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Τοπογραφικών Εφαρμογών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και το οποίο σε φωτοσμίκρυνση δημοσιεύεται με το νόμο αυτόν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Επί της συνολικής έκτασης με τα στοιχεία Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Μ και Α που ορίζεται στο παραπάνω τοπογραφικό διάγραμμα καθορίζονται οι ακόλουθοι ειδικοί όροι και περιορισμοί δόμησης:

αα. Ανώτατο ύψος κτιρίου 27 μέτρα.

ββ. Ανώτατο ύψος απολήξεων κλιμακοστασίου: 2,70 μέτρα (πέραν του ανώτατου επιτρεπόμενου ύψους κτιρίου της περιπτώσεως αα').

γγ. Ανώτατο ύψος μεταλλικών στεγάστρων: 35 μέτρα.

δδ. Μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος πυλώνων ανάρτησης στεγάστρων: 40 μέτρα.

εε. Ανώτατος συντελεστής δόμησης: 2.

στστ. Ανώτατο ποσοστό κάλυψης: 60%.

3. Στις εγκαταστάσεις του σταδίου αυτού επιτρέπεται:

αα. Εκτός από τις κυρίως αθλητικές χρήσεις, η χωροθέτηση των ακόλουθων συμπληρωματικών λειτουργιών: χώρων συνάντησης κοινού, ψυχαγωγικών εγκαταστάσεων, εμπορικών χρήσεων, αιθουσών πολλαπλών αθλητικών χρήσεων, εντευκτηρίων, χώρων εστίασης, αιθουσών εξυπηρέτησης τύπου και μέσων μαζικής ενημέρωσης, ξενώνων αθλητών και γενικά χώρων φιλοξενίας. Ο ανώτατος συντελεστής δόμησης των ανωτέρω χρήσεων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 40% του ανώτατου συντελεστή δόμησης που καθορίζεται στην περίπτωση εε' της παρ. 2.

ββ. Η κάλυψη των υπόγειων χώρων, ανεξαρτήτως χρήσεως, σε ποσοστό 100%.

γγ. Η ένταξη χώρων κύριας χρήσεως στο υπόγειο γίνεται με προσμέτρησή τους στο συντελεστή δόμησης (Σ.Δ.) και μη προσμέτρησή τους στο συντελεστή κατ' όγκο (Σ.Κ.Ο.). Στους χώρους αυτούς εφαρμόζονται οι διατάξεις της απόφασης 3046/304/89 (ΦΕΚ 59 Δ') (Κτιριοδομικός Κανονισμός), άρθρο 11 παρ. 1.1 και 1.2 και ο προβλεπόμενος αρμόδιος φορέας είναι η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Το ύψος των υπόγειων χώρων δύναται να υπερβαίνει τα τρία (3.0) μέτρα.

4. Η οικοδομική άδεια για το στάδιο και τις εγκαταστάσεις της παραγράφου 3 χορηγείται από τη Διεύθυνση Οικοδομικών και Κτιριοδομικών Κανονισμών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, σύμφωνα με όσα ορίζονται

στο γ' εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 2947/2001.

5. Οι εγκαταστάσεις του σταδίου της ΑΕΚ θα παραχωρηθούν, άνευ ανταλλάγματος, στην Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων «ΑΘΗΝΑ 2004 Α.Ε.» για τις ανάγκες διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

Άρθρο 20

Ένωση για την Αντισεισμική Προστασία των Κρατών-Μελών του Οργανισμού για την Οικονομική Συνεργασία του Ευξείνου Πόντου

1. Συνιστάται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Ένωση για την Αντισεισμική Προστασία των Κρατών - Μελών του Οργανισμού για την Οικονομική Συνεργασία του Ευξείνου Πόντου (ΟΣΕΠ)» και με διακριτικό τίτλο «ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ» αντίστοιχη δε επωνυμία στην αγγλική γλώσσα «Association for Seismic Protection of the BSEC Member States» και διακριτικό τίτλο «ASP - BSEC». Η ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ έχει νομική, οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια, δεν υπάγεται στον ελληνικό δημόσιο τομέα και έχει διεθνή χαρακτήρα κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού. Η ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ απαλλάσσεται από κάθε δημόσιο και δημοτικό φόρο, εκτός του Φ.Π.Α. στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οφείλει κατά τον ελληνικό νόμο να αποδίδει Φ.Π.Α.. Η ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ έχει την έδρα της στη Θεσσαλονίκη. Η Γραμματεία της ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ υποστηρίζεται διοικητικά και τεχνικά από το Ινστιτούτο Τεχνικής Σεισμολογίας και Αντισεισμικών Κατασκευών (ΙΤΣΑΚ) Ν.Π.Δ.Δ. που ιδρύθηκε με το άρθρο 12 του ν. 1349/1983 (ΦΕΚ 52 Α'), εδρεύει στη Θεσσαλονίκη και εποπτεύεται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Το ΙΤΣΑΚ δύναται να συμμετέχει από κοινού με την ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ σε ερευνητικά προγράμματα που εμπίπτουν στους σκοπούς των δύο αυτών νομικών προσώπων, τα οποία και μπορεί να διαχειρίζεται δια του Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας. Το ΙΤΣΑΚ θα συνάψει προγραμματική συμφωνία με την ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ, με την οποία καθορίζεται το ακριβές έργο υποστήριξης από το ΙΤΣΑΚ της λειτουργίας της ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ.

2. Με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Οικονομίας και Οικονομικών, ρυθμίζονται η φύση, ο χαρακτήρας, ο σκοπός, τα μέλη, τα όργανα, καθώς και τα θέματα λειτουργίας της ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ και καταρτίζεται ο οργανισμός της στη βάση του κατασταστικού που υιοθετήθηκε από τις αντιπροσωπείες των Κρατών - Μελών της ΟΣΕΠ, οι οποίες συμμετείχαν στην Ιδρυτική Συνδιάσκεψη της ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ, που έλαβε χώρα στη Θεσσαλονίκη στις 8 και 9 Ιουνίου 2001. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα μπορούν να ορίζονται μέχρι τρεις (3) νέες οργανικές θέσεις μόνιμου ερευνητικού προσωπικού (Μ.Ε.Π.), καθώς και μέχρι τρεις (3) νέες θέσεις ειδικού επιστημονικού ή διοικητικού ή τεχνικού προσωπικού απασχολούμενου με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, οι οποίες μπορούν να δημιουργηθούν στο ΙΤΣΑΚ για τις ανάγκες υποστήριξης από αυτό της λειτουργίας της ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ. Για τον ίδιο σκοπό, το Δ.Σ. του ΙΤΣΑΚ δύναται να αποφασίζει την απόσπαση πάσης φύσεως προσωπικού του ΙΤΣΑΚ στην ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ, για χρονικό διάστημα που θα ορίζεται κάθε φορά από το Δ.Σ. του ΙΤΣΑΚ, κατά παρέκκλιση των περί του χρόνου αποσπάσεως εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων. Το ούτως αποσπασμένο προσωπικό θα αμειβεται κανονικά από το ΙΤΣΑΚ και θα θεωρείται για τις ανάγκες προαγωγής ή εξέλιξής του, ότι παρέχει τις υπηρεσίες του κανονικά στο ΙΤΣΑΚ για όσο χρονικό διάστημα τελεί αποσπασμένο στην ΕΑΣΠ - ΟΣΕΠ.

Άρθρο 21

Σύσταση Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας στο Ι.Τ.Σ.Α.Κ.

1. Συνιστάται στο Ινστιτούτο Τεχνικής Σεισμολογίας και Αντισεισμικών Κατασκευών (Ι.Τ.Σ.Α.Κ.) Ειδικός Λογαριασμός Κονδυλίων Έρευνας για τη χρηματοδότηση ερευνητικών προγραμμάτων ή άλλων συναφών έργων και δραστηριοτήτων από πόρους

που διατίθενται για το σκοπό αυτόν στο ΙΤΣΑΚ εκτός του Τακτικού Προϋπολογισμού και ιδίως από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται ειδικότερα:

α) Ο σκοπός, τα όργανα διοίκησης και οι πόροι του Λογαριασμού.

β) Οι δραστηριότητες και οι εργασίες των οποίων τις δαπάνες μπορεί να καλύπτει.

γ) Οι διαδικασίες προκήρυξης, υποβολής, αξιολόγησης, επιλογής, ανάθεσης, παρακολούθησης και παραλαβής έργων, προγραμμάτων και μελετών που χρηματοδοτούνται από αυτόν.

δ) Ο τρόπος πραγματοποίησης και ελέγχου των δαπανών.

Κατά τα λοιπά, το περιεχόμενο της εκδοθησόμενης κοινής υπουργικής απόφασης είναι σύμφωνο προς τις διατάξεις του ν. 2771/1999 (ΦΕΚ 280 Α'/16.12.1999), στις ρυθμίσεις του οποίου υπάγεται και ο Ειδικός Λογαριασμός του ΙΤΣΑΚ που συνιστάται δια του παρόντος.

Άρθρο 22 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Συνεχίζουμε με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες συναφείς διατάξεις».

Το νομοσχέδιο αυτό θα συζητηθεί σε δύο συνεδριάσεις, η μία απόψε επί της αρχής και η δεύτερη αύριο επί των άρθρων.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Ευτύχιος Κοντομαρής έχει το λόγο.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο «Ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες συναφείς διατάξεις» έχει δύο γενικά θέματα με τα οποία ασχολείται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ)

Το ένα αναφέρεται, όπως το λέει ο τίτλος, στην ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και την έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων. Πρόκειται για συμμόρφωση με την κοινοτική οδηγία 1999/44 ΕΚ σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών και προβλέπει ορισμένες τροποποιήσεις του Αστικού Κώδικα.

Το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται σε τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και έχει να κάνει κυρίως με το σύστημα της επιτάχυνσης της τακτικής διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων που καθιερώθηκε με το ν.2915/2001. Προτείνει ρυθμίσεις για τη βελτίωση και απλοποίηση προθεσμιών που προβλέπει ο νόμος που προανέφερα.

Σε σχέση με το πρώτο θέμα, αφετηρία για την προώθηση του σχεδίου νόμου είναι η συμμόρφωση με την κοινοτική οδηγία. Το βασικό πρόβλημα που εκτιμήθηκε ήταν εάν η νέα ρύθμιση έπρεπε να είναι αντικείμενο ειδικού εκτός του Αστικού Κώδικα κειμένου, νομοθετήματος αυτοτελούς ή τροποποιητικού του ν. 2251/44, που αναφέρεται στην προστασία των καταναλωτών ή να ενταχθεί στον Αστικό Κώδικα με εκτενή τροποποίηση για πρώτη φορά βασικών διατάξεων του Ενοχικού Δικαίου.

Επιλέχθηκε η δεύτερη λύση, δηλαδή να μη γίνει ειδικό νομοθέτημα εκτός Αστικού Κώδικα, αλλά να ενταχθεί στο νομοθέτημα στον Αστικό Κώδικα με εκτενή τροποποίηση βασικών διατάξεων του Ενοχικού Δικαίου. Χωρίς την ένταξη στον Αστικό Κώδικα θα υπήρχε μια νομοθετική διάσπαση βασικής νομοθετικής ύλης του Αστικού Δικαίου και γι' αυτό ακολουθήθηκε η δεύτερη λύση. Αν μάλιστα βασικές ρυθμίσεις του Αστικού Δικαίου που αποδίδουν τη σύγχρονη εξέλιξη στον κλάδο αυτό θεσπιζόνταν σε ειδικούς νόμους, ο Αστικός Κώδικας θα έμενε απαρχαιωμένος και το κέντρο βάρους, ακόμα και για κρίσιμα δογματικά θέματα του Αστικού Δικαίου, θα μετατοπιζόταν στους ειδικούς νόμους με αντίστοιχο περιορισμό της σημασίας του Αστικού Κώδικα.

Υπήρχε ακόμη ένα άλλο δίλημμα, για το αν η σχετική μεταρρύθμιση θα έπρεπε να είναι εκτεταμένη και να συμπεριλάβει και τις σχετικές διατάξεις για την ανώμαλη εξέλιξη της ενοχής του Γενικού Ενοχικού ή να περιοριστεί στο δίκαιο της πώλησης και ιδίως σε εκείνες τις διατάξεις του για την ευθύνη του πωλητή λόγω πραγματικών ελαττωμάτων και έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων.

Εκεί ακολουθήθηκε η δεύτερη εκδοχή, δηλαδή να περιοριστεί στο δίκαιο της πώλησης για την ευθύνη του πωλητή λόγω πραγματικών ελαττωμάτων και έλλειψης συνομολογημένων ιδιοτήτων του πράγματος. Και βεβαίως κρίθηκε ότι θα χρειαζόταν μεγαλύτερη προετοιμασία του νομικού κόσμου για να δεχθεί ριζικές αλλαγές του Αστικού Κώδικα, πράγμα για το οποίο ο χρόνος έως την καταληκτική ημερομηνία προσαρμογής στην οδηγία, δεν θα επαρκούσε, αν ηκολουθείτο η πρώτη επι-

λογή.

Έτσι με το προτεινόμενο σχέδιο αφήνονται κατά βάση άθικτες οι διατάξεις για την αδυναμία παροχής και την υπερημερία του οφειλέτη του γενικού ενοχικού και τροποποιούνται οι διατάξεις για τα πραγματικά ελαττώματα ή την έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων του πωληθέντος πράγματος, διατάξεις που είναι από τις πρακτικά σημαντικότερες του όλου Ενοχικού Δικαίου.

Επίσης από νομοτεχνική άποψη καταβλήθηκε φροντίδα ώστε να διατηρηθεί η αρίθμηση των άρθρων του ισχύοντος Αστικού Κώδικα που τροποποιούνται, δηλαδή των άρθρων 534 έως 561 -το άρθρο 538 καταργείται, ενώ το άρθρο 539 ήταν ήδη καταργημένο- έτσι ώστε τα παλιά άρθρα με τα οποία είχε εξοικειωθεί ο Έλληνας νομικός, ιδίως μάλιστα τα βασικά άρθρα να περιλαμβάνουν κατά το δυνατόν τη νέα αντίστοιχη ρύθμιση. Για το σκοπό αυτό ακολουθήθηκε στην κατάστρωση της ύλης, η σειρά του Αστικού Κώδικα.

Με την τροποποίηση των άρθρων 534 και επόμενα, προσαρμόζεται η ελληνική νομοθεσία στις ουσιαστικές ρυθμίσεις της Οδηγίας, ειδικότερα στο άρθρο 6 και μάλιστα με τις τελευταίες διατάξεις που προβλέπουν ειδική προστασία για τον άπειρο καταναλωτή και δεν θεωρήθηκε απαραίτητο να γενικευθούν σε κάθε πώληση. Έτσι η σχετική προσαρμογή έγινε με τροποποίηση και συμπλήρωση του άρθρου 5, του ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών μόνο για τους αγοραστές-καταναλωτές, το άρθρο 3 του νομοσχεδίου.

Οι κύριες καινοτομίες του σχεδίου στο Αστικό μας Δίκαιο είναι δύο:

Η πρώτη αφορά την εγγυητική ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα ή έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων και η ευθύνη αυτή στην πώληση ατομικά ορισμένου πράγματος πώληση ειδους διαμορφώνεται ως τώρα στον Αστικό Κώδικα σύμφωνα με την παράδοση του Ρωμαϊκού Δικαίου ως αντικειμενική με κατά βάση, όχι όμως πλήρως ενοχική ευθύνη, αλλά απλώς εγγυητική. Ο πωλητής ευθύνεται με το να υποκείται σε αναστροφή της πώλησης ή μείωσης του τιμήματος ενδεχομένως και με το να καταβάλει αποζημίωση στις ενοχές γένους και να αντικαταστήσει το πράγμα, αλλά δεν έχει την υποχρέωση παράδοσης πράγματος απαλλαγμένου ελαττωμάτων. Δηλαδή ο αγοραστής σε περίπτωση παράδοσης ελαττωματικού πράγματος δεν έχει κατ' αρχήν αξίωση εκπλήρωσης με την έννοια της διόρθωσης, άρσης του ελαττώματος. Και η εξήγηση είναι προφανής. Αντικείμενο της πώλησης και άρα της υποχρέωσης του πωλητή θεωρείται ότι είναι το συγκεκριμένο πράγμα ακριβώς στην κατάσταση που βρίσκεται ελαττωματικό ή απαλλαγμένο ελαττωμάτων το πράγμα τούτο τοιούτο, τάλε κουάλε. Η αντίληψη είναι ότι ο αγοραστής αγοράζει ένα πράγμα που το βλέπει, το εξετάζει και το παίρνει όπως είναι με δική του ευθύνη, με δική του φροντίδα. Η εξαίρεση γίνεται δεκτή και αναγνωρίζεται στον αγοραστή η αξίωση διόρθωσης αν είχε συμφωνηθεί τέτοια υποχρέωση του πωλητή ή αν αυτή συνάγεται στη συγκεκριμένη περίπτωση ως παρεπόμενη υποχρέωση συμπεριφοράς από την αρχή της καλής πίστης. Κανόνας όμως παραμένει ότι ο πωλητής στην πώληση του ειδους δεν έχει την υποχρέωση διόρθωσης. Η ρύθμιση αυτή δεν ανταποκρίνεται πλέον στις σημερινές αντιλήψεις. Η ανάγκη μεγαλύτερης προστασίας του αγοραστή επέβαλε τη μετατροπή της εγγυητικής ευθύνης του πωλητή σε κανονική συμβατική υποχρέωση που παρέχει στον αγοραστή τόσο την αξίωση εκπλήρωσης όσο και τα δικαιώματα ανατροπής της σύμβασης ή αποζημίωσης, όπως κατά βάση συμβαίνει και στην αδυναμία παροχής στην υπερημερία του οφειλέτη, στην πλημμελή εκπλήρωση και στην περίπτωση ύπαρξης νομικού ελαττώματος.

Στο σκοπό της πώλησης για υπεύθυνους και έλλογους συναλλασσόμενους ανταποκρίνεται η παράδοση ενός πράγματος ποιοτικά και ποσοτικά κατάλληλου για τη σκοπούμενη χρήση, ενός πράγματος που θα έχει τις συνομολογημένες ιδιότητες και δεν θα έχει πραγματικά ελαττώματα. Τούτο ανάγεται πλέον σε πρωτογενή υποχρέωση του πωλητή. Η λύση αυτή ήδη ισχύει στο δίκαιο μας για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών κατά τη σχετική σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών. Εφεξής θα ισχύει όπως

προβλέπει το προτεινόμενο σχέδιο και για κάθε άλλη πώληση.

Η μεγαλύτερη προστασία του αγοραστή με την νέα ρύθμιση εκδηλώνεται και με την επιμήκυνση του χρόνου παραγραφής των δικαιωμάτων του αγοραστή από έξι μήνες σε δύο χρόνια για τα κινητά και από δύο σε πέντε χρόνια για τα ακίνητα, καθώς και με τη σαφή πλέον πρόβλεψη ότι μπορούν να ασκηθούν σωρευτικά, αφ' ενός τα δικαιώματα αναστροφής –κατά το σχέδιο υπαναχώρησης ή μείωσης του τιμήματος, αντικατάστασης ή διόρθωσης του πράγματος- και αφ' ετέρου αποζημίωσης για ζημιές που δεν καλύπτονται από την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών, ζήτημα ως τώρα αμφισβητούμενο.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η προσαρμογή στην οδηγία έγινε χωρίς μείωση σε κανένα άλλο σημείο της προστασίας που παρέχει στον αγοραστή το ισχύον δίκαιο. Στο ίδιο πλαίσιο ρύθμισης σημαντική είναι η ορολογική ενοποίηση υπαναχώρησης και αναστροφής υπό τον όρο υπαναχώρησης.

Πρόσθετο όφελος από τη νέα ρύθμιση είναι η απλοποίηση και η ενοποίηση πολλών όμοια ρυθμιστέων περιπτώσεων στο δίκαιο της πώλησης, ιδίως η διάκριση μεταξύ πώλησης είδους και πώλησης πράγματος κατά γένος ορισμένου. Χάνει πλέον τη σημασία που είχε και που προκαλούσε προβλήματα, κρινόμενη ως κατά βάση περιττή για την επέλευση των έννομων συνεπειών που είναι ίδιες. Τα νέα άρθρα, 540 και επόμενα, στα οποία συγχωνεύονται τα παλιά, 559 και επόμενα.

Εκτός από την παραπάνω βασική μεταρρύθμιση, δηλαδή τη μετατροπή της εγγυητικής ευθύνης του πωλητή σε πλήρη ενοχική υποχρέωση, η δεύτερη βασική καινοτομία του σχεδίου αφορά τις απαλλακτικές ρήτρες. Η τροποποίηση που γίνεται είναι μεζονοσχημική και συμπληρώνεται από την κατάργηση των αντίστοιχων διατάξεων, που τελούν σε αδικαιολόγητη ασυνέπεια προς τις παραπάνω γενικές διατάξεις.

Σε σχέση με το δεύτερο κεφάλαιο που αναφέρεται στην ποινική δικονομία προτείνονται ορισμένες βελτιωτικές ρυθμίσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και κυρίως στο σύστημα της επιτάχυνσης της τακτικής διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, που καθιερώθηκε με το ν. 2915/2001.

Πρόκειται κατά βάση για ρυθμίσεις που αναφέρονται σε βελτιώσεις και απλοποιήσεις ορισμένων προθεσμιών του ν. 2915/2001 και που έχουν στόχο να καταστήσουν στην πράξη πιο λειτουργικό και πιο αποδοτικό το νέο σύστημα της επιτάχυνσης της απονομής της πολιτικής δικαιοσύνης ενώπιον των πολυμελών δικαστηρίων της ουσίας και ιδίως ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου, χωρίς καθόλου να θίγουν τον πυρήνα του συστήματος αυτού, που είναι η αξιοποίηση του χρόνου πριν από τη δικάσιμο, δηλαδή η έγκαιρη συγκέντρωση όλων των ισχυρισμών των διαδίκων και όλου του αποδεικτικού υλικού και η εκδίκαση της υπόθεσης σε μία και μοναδική συζήτηση.

Για τη μορφοποίηση των προτεινόμενων τροποποιήσεων ελήφθησαν υπόψη οι απόψεις που εξέφρασαν οι δικηγόρικοί σύλλογοι, με τους οποίους υπήρξε ένας ουσιαστικός και εποικοδομητικός διάλογος, και εξάλλου πρέπει να μνημονευθεί και η πολύτιμη συμβολή που δόθηκε προς την κατεύθυνση αυτή από την πλευρά των δικαστών.

Νομίζω ότι ορισμένα σημεία που έχουν να κάνουν με τις προθεσμίες των τριάντα ημερών, της δεκάτης και τεσσαρακοστής πέμπτης μέρας από την επίδοση της αγωγής, τη νέα μετά από αναβολή συνάντηση μέχρι την τριακοστή πέμπτη μέρα πριν από τη δικάσιμη, τη μείωση του χρόνου κατάθεσης των προτάσεων από τριάντα σε είκοσι μέρες πριν από τη συζήτηση, την αύξηση από δύο σε τέσσερις εργάσιμες μέρες του χρόνου που έχει μετά τη συζήτηση στη διάθεσή του ο γραμματέας για να χορηγήσει αντίγραφα των μαγνητοφωνημένων πρακτικών, την αύξηση από πέντε σε οκτώ εργάσιμες μέρες της προθεσμίας που οι διάδικοι έχουν στη διάθεσή τους μετά τη συζήτηση για να καταθέσουν την προσθήκη, την προθεσμία άσκησης των πρόσθετων λόγων της έφεσης και της αντέφεσης από σαράντα πέντε σε τριάντα μέρες και την κατάθεση προτάσεων στο εφετείο είκοσι μέρες πριν τη συζήτηση, όλα αυτά θα τα αναφέρουμε λεπτομερειακά στη συζήτηση των άρθρων.

Τελειώνοντας, εκείνο που θα ήθελα να τονίσω είναι ότι προς την κατεύθυνση της δικαιότερης κατανομής του ποσοστού

40%, που περιέρχεται στους δικαστές και τους εισαγγελείς από τις αμοιβές των δικαστηρίων, διαμορφώνεται μια πιο δίκαιη κατανομή μετά από συγκεκριμένες προτάσεις όλων των ενδιαφερομένων που βεβαίως θεραπεύει όλες τις προηγούμενες αδικίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βάση αυτά θεωρώ ότι τόσο στο πρώτο κεφάλαιο, που αναφέρεται στην ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων, όσο και στο δεύτερο κεφάλαιο, που αναφέρεται στην τροποποίηση των διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, έχει γίνει μια πολύ σπουδαία δουλειά.

Βεβαίως με το γενικό πλαίσιο που ανέφερα φαίνεται τεκμηριωμένα πόσο απαραίτητο ήταν να προχωρήσει αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία και πώς αντιμετωπίζει ουσιαστικά τα θέματα και εισηγούμαι την υπερψήφιση κατ' αρχήν του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Τσιπλάκης, εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία κατά τη συζήτηση επεξεργασίας στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή του σχετικού σχεδίου νόμου, φερομένου βέβαια σε εκπλήρωση-εκτέλεση συγκεκριμένης οδηγίας που αφορά ρύθμιση θεμάτων πώλησης αλλά και εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, το πρώτο που επεσήμανε -και υπήρχε συγκεκριμένο υπόβαθρο γι' αυτήν την επισήμανσή της- για την πληρότητα και του κοινοβουλευτικού λόγου είναι ότι έπρεπε να είναι συνυποβαλλόμενη η συγκεκριμένη οδηγία.

Μάλιστα, παρ' ότι επιστημονικά θεωρείτο σωστό ότι έπρεπε να υπάρχει αυτή η επέκταση, η δικαιολογητική βάση αυτής της μη επιδιωχθείσας επέκτασης ήταν η έλλειψις -πάντα κατά την αιτιολογική έκθεση- αναγκαίου χρόνου με την έννοια -και αυτό κατεγράφετο σαφώς- ότι υπήρχε καταληκτική προθεσμία εφαρμογής της συγκεκριμένης οδηγίας.

Τούτο ήταν σκόπιμο και για να δούμε πόσο υπήρχε η σχετική επιβαλλόμενη εναρμόνιση με αυτά τα οποία «επέβαλε» η συγκεκριμένη οδηγία, αλλά και διότι στο περιεχόμενο της αιτιολογικής έκθεσης υπήρχε η επισήμανση-προβληματισμός κατά πόσο στις συγκεκριμένες σε εκτέλεση αυτής της οδηγίας ρυθμίσεις γενόμενες, επειδή είχαν επιπτώσεις και σε άλλο μέρος του Αστικού Δικαίου -στο Γενικό Ενοχικό- έπρεπε να υπάρξει παρέμβαση και σ' αυτές τις διατάξεις.

Μετά αυτήν την αρχική εύστοχη επισήμανση της Νέας Δημοκρατίας ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης ευλόγως, δικαίως υπεισλήθε στη συλλογιστική μας και είπε ότι την επόμενη μέρα τα μέλη της επιτροπής θα έχουν αυτούσιο το περιεχόμενο μεταφρασμένο της συγκεκριμένης οδηγίας.

Απεδείχθη -και αυτό ως Νέα Δημοκρατία οφείλουμε να το επιστημονούμε- ότι οι ελεγκτικές επιφυλάξεις μας, όσον αφορά την επικαλούμενη έλλειψη αναγκαίου χρόνου για ευρύτερες μεταβολές, ήταν πραγματικά αληθινές.

Τι θέλω να πω;

Πέραν του ότι αναμφισβήτητα -και συντασσόμεθα ως Νέα Δημοκρατία- προέκυπτε πραγματικά ότι η εναρμόνιση είναι η επιβαλλόμενη αντίστοιχη σε συγκεκριμένες κατευθυντήριες αρχές της οδηγίας -με την έννοια ότι επιδιώκεται η διασφάλιση ενός ενιαίου νομικού χώρου στα πλαίσια των ευρωπαϊκών χωρών για να αποφευχθεί η στρέβλωση του ανταγωνισμού όταν στις σχέσεις αγοραστών-πωλητών υπάρχουν διάφορες έννομες τάξεις των κρατών μελών- και ότι ο καταληκτικός χρόνος εφαρμογής της οδηγίας ήταν ο Ιανουάριος του 2002, επίσης προέκυπτε ότι η Νομοπαρασκευαστική Διορισθείσα Επιτροπή, η οποία το Νοέμβριο του 2000 συνεστήθη, τελείωσε το έργο της μετά ένα χρόνο, το 2001.

Θέλω να εκφράσω τον προβληματισμό μου, ταπεινά ως νομικός και ευρύτερα τον προβληματισμό της Νέας Δημοκρατίας που άπτεται ενός ελέγχου, μη πλήρους, αλλά αποσπασματικής νομοθετικής προσέγγισης θεμάτων καίριας σημασίας που διέπει την Κυβέρνηση.

Δεν μπορούμε να αποδεχθούμε εμείς στη Νέα Δημοκρατία ότι έγκριτοι αστικοί νόμοι μέσα σ' αυτό το χρονικό περιθώριο και

πάντως προ του καταληκτικού ορίου εφαρμογής της οδηγίας, δεν μπορούσαν να κάνουν αυτές τις παρεμβάσεις που έπρεπε να γίνουν στο Γενικό Ενοχικό –και δεν έπρεπε οι παρεμβάσεις μόνο να αφορούν το ειδικό μέρος των περί πωλήσεων διατάξεων- που είναι συναφείς με αυτές ήδη τις γενόμενες διά του νομοσχεδίου παρεμβάσεις, τις περί πωλήσεως διατάξεις.

Και γιατί το λέμε αυτό; Γιατί εμείς ενδιαφερόμεθα για την ενότητα του δικαίου. Ενδιαφερόμεθα κατά καιρούς να μην υπάρχουν δισεπίλυτα ερμηνευτικά προβλήματα. Ενδιαφερόμεθα να μην υπάρχει πολυνομία, εξ ου και παρενέργειες ουκ ολίγες αρνητικές.

Πώς μπορεί όμως αυτό να αποφευχθεί, όταν σε ένα τέτοιο καίριας σημασίας νομοσχέδιο, σε εκπλήρωση ευρωπαϊκής δέσμευσης, δεν κάνουμε αυτές τις παρεμβάσεις που είναι αυτονόητες, που είναι αυταπόδεικτες;

Μία μεγάλη ευκαιρία, λοιπόν, παρεμβάσεων στο μέρος αυτού του Αστικού Κώδικα χάνεται, με την έννοια ότι δεν εγένοντο αυτές οι παρεμβάσεις, οι οποίες μπορούσαν να γίνουν σ' αυτό το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και έχουμε μία αποσπασματική και πάλι προσέγγιση.

Αυτή η ελεγκτική επισήμανση της Νέας Δημοκρατίας αφορά το πρώτο κεφάλαιο του νομοσχεδίου, διότι υπάρχουν ελεγκτικές αιτιολογημένες, συγκεκριμένες, πληθωρικές επισημάνσεις της Νέας Δημοκρατίας και για το δεύτερο κεφάλαιο του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, που αφορά τροποποιήσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σε συνέχεια προσφάτως ψηφισθέντος νόμου, παρά την αντίδραση των εμπλεκόμενων φορέων και κυρίως των δικηγορικών συλλόγων της χώρας των οποίων τις απόψεις, μετά από επισταμένη έρευνα και συνεργασία και διαλογική συζήτηση η Νέα Δημοκρατία κωδικοποίησε, συζητούμενου αυτού του συγκεκριμένου νομοσχεδίου που έλαβε τον αριθμό νόμου 2915/2001.

Προτού φθάσω όμως στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου, πέραν αυτών των συγκεκριμένων επισημάνσεων, η Νέα Δημοκρατία, η οποία θέλει εποικοδομητικά πάντα να λειτουργεί και κυρίως όσον αφορά την έννομη τάξη της χώρας μας έρχεται και συντάσσεται σε γενικές γραμμές με όλες αυτές τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις στις περί πωλήσεως διατάξεις, έστω κι αν αποσπασματικά γίνονται και μέρος του Αστικού Δικαίου αφορούν, διότι η μεταστροφή της υπάρχουσας στο άρθρο 534 του Αστικού Κώδικα εγγυητική και μόνο ευθύνη σε καθαρά ενοχική ευθύνη με την έννοια της σώρευσης και άλλων δικαιωμάτων, πλην των υπαρχόντων, σε περίπτωση υπάρξεως πραγματικών ελαττωμάτων ή ελλείψεως συνολοποιημένων ιδιοτήτων σε μία σύμβαση πωλήσεως, είναι αντιληπτό ότι λειτουργεί μόνο επ' ωφελεία του κατά κανόνα αδυνάμου μέρους, του συμβαλλομένου μέρους, που είναι ο αγοραστής. Υπό την έννοια, λοιπόν, αυτή είναι δεκτή αυτή η προσθήκη.

Παραπέρα, όσον αφορά κάποιες ορολογικές ενοποιήσεις που γίνονται με την έννοια της εξομίσωσης του όρου «αναστροφή πωλήσεως» με τον όρο «υπαναχώρηση» και τη δυνατότητα επιπρόσθετα να εφαρμόζονται ερμηνευτικά και άλλες γενικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα περί υπαναχώρησης και επ' αυτού η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να έχει αντίθετη άποψη.

Όσον αφορά τη θεσμοθετούμενη επιμήκυνση συγκεκριμένων προθεσμιών για

την άσκηση των δικαιωμάτων της αναστροφής πωλήσεως ή της μείωσης τιμήματος είναι αυτονόητο, επίσης, ότι η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να έχει αντίθετη άποψη.

Σε γενικές γραμμές, όλα αυτά ειπώθηκαν από τον εισηγητή και αναφέρονται στο πρώτο άρθρο του πρώτου κεφαλαίου, το οποίο απαρτίζεται συνολικά από τρία άρθρα. Το δεύτερο άρθρο αφορά σε απαλλακτικές ρήτρες, με την έννοια της αποστρόφης και της απαλλαγής από ευθύνες στα συμβαλλόμενα μέρη και, κυρίως, στο οικονομικά δυνατό συμβαλλόμενο μέρος που είναι ο πωλητής.

Θα έλεγα ερμηνευτικά στη διαδρομή του χρόνου –και προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση- ότι πολλά απ' αυτά τα ζητήματα, με την έννοια της προσθήκης όρων στις απαλλακτικές ρήτρες, μπορεί να επιλύοντο από τα δικαστήρια. Το γεγονός,

λοιπόν, ότι θεσμοθετείται ρητά αυτήν τη στιγμή η προσθήκη και άλλων συγκεκριμένων απαλλακτικών όρων, δεν μπορεί να βρει και αυτό αντίθετη τη Νέα Δημοκρατία.

Βεβαίως, αυτήν τη στιγμή έχει πολύ μεγάλη σημασία η επέκταση που γίνεται στην περίπτωση θεσμοθέτησης απαγόρευσης απαλλακτικών ρητρών για δόλο και βαρεία αμέλεια που αφορούν τους προστιθέμενους –δηλαδή τα βοηθητικά πρόσωπα για την εκπλήρωση μίας ενοχής- και τους βοηθούς εκπλήρωσης. Όλα αυτά, μάλιστα, συμβαίνουν σε μία χρονική περίοδο, όπου γνωρίζουμε ότι οι συναλλαγές είναι πολυπρόσωπες, πληθωρικές, γίνονται μεταξύ μεγάλων επιχειρήσεων και έχουν ένα ευρύ αντικείμενο!

Όσον αφορά, βέβαια, στο άρθρο 3, όπου γίνονται κάποιες παρεμβάσεις στο ν. 2251/1994 που αφορά στους καταναλωτές και ενισχύει τη δυνατότητα εγγυήσεων γι' αυτές τις συγκεκριμένες συμβάσεις, είναι αναντίρρητες αυτές οι θεσμοθετούμενες συμπληρωματικές αλλαγές και δεν μπορεί να συναντούν αντίθεση από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτό είναι το πρώτο κεφάλαιο, στο οποίο αξίζει να σημειωθεί κάτι που αποτελεί μία νομοτεχνικά εύστοχη παρέμβαση, ότι δηλαδή στο μέτρο που αυτές οι ρυθμίσεις αφορούν τον Αστικό Κώδικα, επιλέγεται –ίσως από τις ελάχιστες φορές- η τακτική να ενσωματωθούν στον Αστικό Κώδικα και να μην αποτελούν αντικείμενο ενός ειδικότερου νόμου αυτοτελούς –ή ενδεχομένως τροποποιητικού- στο ν. 2251/1994 που αφορά στα καταναλωτικά αγαθά.

Όσον αφορά στο δεύτερο κεφάλαιο του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, που αφορά τις επονομαζόμενες βελτιωτικές ρυθμίσεις του Κώδικα Πολιτικής Οικονομίας, πρέπει να ενθυμηθούμε ότι, όταν εψηφίζετο ο συγκεκριμένος νόμος, είχε διαπιστωθεί ότι δεν υπήρχε η συναίνεση φορέων άμεσα εμπλεκόμενων, κυρίως των δικηγορικών συλλόγων της χώρας.

Τότε, μάλιστα, υπήρξε η υπεκφυγή, της οποίας τους λόγους δεν γνωρίζουμε. Εμείς περίπου κατονόμασαμε –συζητούμενων τότε των διατάξεων- γιατί εσπευσμένα ο Υπουργός της Δικαιοσύνης επεδίωξε να περάσει αυτό το νομοσχέδιο, να το ψηφίσει και να ζητήσει την άμεση εφαρμογή του.

Βέβαια, η επίκληση –θεωρητικά τουλάχιστον- ήταν σωστή με την έννοια ότι με αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επιδιώκετο η επιτάχυνση απονομής της δικαιοσύνης που απορρέει από τα πολυμελή δικαστήρια, από τα πολυμελή πρωτοδικεία. Γνωρίζουμε, μάλιστα, ότι όταν εκδικάζεται μία υπόθεση σ' αυτά τα δικαστήρια δεν έχουμε σε μία συζήτηση έκδοση απόφασης.

Τότε, λοιπόν, ήταν σωστή η θεωρητική προσέγγιση σχετικά με το δικαιολογητικό λόγο για τον οποίο γίνονταν αυτές οι παρεμβάσεις. Όμως, πρακτικά δεν είχαν ληφθεί υπόψη οι ελλείψεις σε υποδομές, αλλά και σε στελέχωση στα δικαστήρια της χώρας.

Θέλω να σας πω ενδεικτικά ότι είχε εκδοθεί μία ανακοίνωση του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών που έδειχνε με στατιστικούς πίνακες το μέχρι τότε ισχύον σύστημα. Όμως, και από την πλευρά υλικοτεχνικής υποδομής –που έπρεπε να παρθεί ισχύοντος του συγκεκριμένου πλέον ψηφισμένου νομοσχεδίου- και από πλευράς ελλιπούς στελέχωσης των δικαστηρίων, η ανακοίνωση τόνιζε ότι υπήρχε πολύ μεγάλη απόκλιση απ' αυτό που έπρεπε να ισχύει.

Ήταν προφανές και εξόφθαλμο ότι αυτός ο συγκεκριμένος νόμος δεν μπορούσε να προχωρήσει. Εμείς είχαμε πει τότε χαρακτηριστικά το εξής: «Βάζετε το κάρο μπροστά από τα ζώα!» Αυτό απεδείχθη πλήρως αμέσως μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου που είχε όριο ενάρξεως εφαρμογής το Σεπτέμβριο του 2001, όταν συνήλθαν και σε ολομέλεια οι δικηγορικοί σύλλογοι της χώρας και αρνήθηκαν να συμπράξουν στην εφαρμογή αυτού του νομοθετήματος.

Υπήρξε μια αναστολή από πλευράς Υπουργείου Δικαιοσύνης ολιγόμηνος και ξανασυνήλθαν οι δικηγορικοί σύλλογοι εν ολομέλεια και είπαν ότι «εμείς δεν πρόκειται να συμπράξουμε, αν δεν φτάσουμε στο Σεπτέμβριο του 2002». Και φτάνουμε στο Σεπτέμβριο του 2002, αλλά πώς όμως; Ενός εκείνη τη χρονική περίοδο η Κυβέρνηση είχε αντίθετη άποψη και ενέμεινε σε προφανώς απαράδεκτες και ανεφάρμοστες διατάξεις, εν τοις

πράγμασι ύστερα ήρθε να εναρμονιστεί με αυτά που δικαίως έλεγαν οι άμεσα εμπλεκόμενοι φορείς, όπως και πλήρως αιτιολογημένα, συγκεκριμένα και ουσιαστικά έλεγε και η Νέα Δημοκρατία.

Και τι διαμεσολάβησε αυτήν τη στιγμή; Να έχουμε συναίνεση των εμπλεκόμενων φορέων σε αυτές τις βελτιωτικές και με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο γενόμενες τροποποιήσεις, όχι με την έννοια της πλήρους αποδοχής και υιοθέτησης από πλευράς των εμπλεκόμενων φορέων, ότι αυτές οι ρυθμίσεις είναι απόλυτα σωστές, αλλά με την έννοια ότι ο προηγηθείς νόμος διαμόρφωσε ένα πλαίσιο τέτοιο, που αν γίνουν αυτές οι βελτιωτικές ρυθμίσεις, θα φτάσουμε σε μια καλύτερη σε σχέση με την अपαρδέκτη με τον προηγούμενο νόμο κατάσταση.

Όλες αυτές οι επισημάνσεις είναι πάρα πολύ σημαντικές και γίνονται από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Και δεν γίνονται για πρώτη φορά. Έχουν γίνει επανειλημμένα επ' αφορμή πολλών νομοσχεδίων και στην πράξη ύστερα προκύπτει ότι όλως επιφανειακές δι' αυτών των νομοσχεδίων προσεγγίσεις γίνονται αποσπασματικές, που προκύπτουν στην πράξη ως ανεδαφικές και ανεφάρμοστες και αυτό είναι απαράδεκτο, διότι τα εκπεμπόμενα μηνύματα νομοθετικής πρωτοβουλίας είναι λανθασμένα.

Αυτά ήθελα να πω σε επίπεδο μιας γενικής ελεγκτικής προσέγγισης της Νέας Δημοκρατίας σε αυτό το πολύ σοβαρό θέμα, που αφορά την πολιτική δικονομία, που αφορά κώδικα ο οποίος ψηφίστηκε σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή μετά από διάλογο επιστάμενο και ο οποίος κώδικας τότε λάμβανε υπόψη κάποιες συγκεκριμένες υπάρχουσες και διαμορφούμενες συνθήκες, οι οποίες είναι όλως διάφορες τώρα και μη δημιουργούμενων υποδομών και συγκεκριμένης στελέχωσης δεν μπορούσε να έχει εφαρμογή αυτός ο νόμος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι δεν μπορεί να έχει αντίθεση η Νέα Δημοκρατία σε αυτές τις βελτιωτικές ρυθμίσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με την έννοια του αναγκαίου πλέον, όπως επεσήμανα και υποστηρίζεται και από πλευράς εμπλεκόμενων φορέων. Εκείνο το οποίο επισημάναμε και θα έλεγα ότι ευμενώς αντιμετωπίστηκε από την πλευρά του κυρίου Υπουργού της Δικαιοσύνης, διαρκούσης της επεξεργασίας του νομοσχεδίου, είναι μια εξομολόγηση -που υπήρχε στο άρθρο 7- μονομελούς και πολυμελούς πρωτοδικείου όσον αφορά την κατάθεση προτάσεων.

Η ρητή πλέον και διά του νόμου δέσμευση, συγκεκριμένη και πανηγυρική, ότι θα υπάρχει αναστολή αυτού του μέτρου με βάση την αρχική διάταξη του ν. 2915 εν αναμονή προεδρικού διατάγματος, αυτή λοιπόν η ευμενής αντιμετώπιση από πλευράς του Υπουργού Δικαιοσύνης, μας βρίσκει σύμφωνους.

Εκεί που έχουμε διαφωνία και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, είναι το άρθρο 10. Για το τριμελές συμβούλιο, απαρτιζόμενο από αρεοπαγίτες, που θεσμοθετείται με το ν. 2915 και όπου όταν εθεσμοθετείτο, εξεφράσθησαν ατύπως, διότι δεν είχαν κληθεί σε διάλογο οι εμπλεκόμενοι φορείς, όπως οι δικηγορικοί σύλλογοι και ήσαν αντίθετοι, η Νέα Δημοκρατία είχε εκφράσει την αντίθεσή της. Προέλεγχος, λοιπόν, από τριμελές δικαστικό συμβούλιο για αναιρέσεις τυχόν απαράδεκτες ή προδήλως αβάσιμες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Συντομεύετε παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Η χροιά που είχε η απόφαση αυτού του τριμελούς δικαστικού συμβουλίου ως απόφαση -και τελειώνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε- και όχι ως μια διάταξη ματαίωσης της συζήτησης που γίνεται δι' αυτού του νομοσχεδίου, είναι μια κατ' αρχήν εξέλιξη ευνοϊκή, όμως ως θεσμός η Νέα Δημοκρατία και για τους δικούς της λόγους επιχειρηματολογίας και για τους λόγους εναρμόνισης, επαναλαμβάνω, των εμπλεκόμενων φορέων διαφωνεί, διότι συνδυαζόμενη η συζήτηση αυτών των αναιρέσεων και με καταβολή τέλους θα οδηγήσει σε ασημάντου μεν από πλευράς αντικειμένου υποθέσεις, ώστε αυτές να μη συζητώνται, πλην όμως γνωρίζουμε ότι και σε ασημαντες από πλευράς αντικειμένου υποθέσεις, υπάρχουν

δυσεπίλυτα ερμηνευτικά προβλήματα και εξελίσσεται η νομική επιστήμη και νομολογία από τις διδόμενες από τα δικαστήρια και κυρίως από τον Άρειο Πάγο λύσεις.

Μ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, τελειώνω λέγοντας ότι στερούμεθα αυτής της δυνατότητας. Να σας θυμίσω τα πανωτόκια, που είναι αποτέλεσμα μιας τέτοιας δίκης κατ' αρχήν από πλευράς αντικειμένου μη σοβαράς, αλλά υπάρχουν και άλλες περιπτώσεις.

Τελειώνοντας θέλω να πω ότι η Νέα Δημοκρατία συμφωνεί επί της αρχής στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Θα καταψηφίσει, ως φαίνεται και θα δούμε και στην εξέλιξη της συζήτησης, το άρθρο 10, που προβλέπει αυτόν τον τριμελή προέλεγχο από Αρεοπαγίτες στις περιπτώσεις συγκεκριμένων αναιρέσεων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Σκυλλάκος εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιείται ο Αστικός Κώδικας, όσον αφορά την ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα σ' αυτό, που πούλησε, ή για έλλειψη συνυπολογισμένων ιδιοτήτων.

Αυτές οι διατάξεις είναι σε θετική κατεύθυνση και εμείς θα τις ψηφίσουμε. Θα πρέπει όμως να σημειώσουμε δύο-τρία πράγματα.

Βάζουμε το εξής ερωτηματικό: Κατά πόσο ο αγοραστής, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί η ελεύθερη αγορά, που γίνεται όλο και πιο ελεύθερη, όλο και πιο ασύδοτη, θα μπορεί να κατοχυρώσει τα δικαιωμάτα του; Γιατί; Γιατί όλο και μεγαλύτερες εταιρίες, πολυεθνικές και άλλες, με μεγάλη δύναμη, αντί να χρησιμοποιήσουν την τεχνολογία και την επιστήμη, για να βγάλουν και να πουλήσουν ποιοτικά και μακράς διάρκειας προϊόντα, χρησιμοποιούν αντίθετα την τεχνολογία και την επιστήμη, για να πουλήσουν πράγματα, που στην πραγματικότητα δεν είναι καλής ποιότητας. Δεν θέλω να φθάσω σε αυτά, που είδαμε με τις διοξίνες και τις τρελές αγελάδες. Είναι πράγματα, τα οποία δεν είναι καλής ποιότητας και η χρήση τους εξαντλείται σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, ώστε να μπορούν να βγάζουν νέα μοντέλα και να πωλούν καινούρια και έτσι αυξάνουν τα κέρδη τους.

Μ' αυτήν τη λογική και όταν έχουν τεράστια δύναμη μέσω της παραπλανητικής διαφήμισης, καταλαβαίνετε ότι τέτοια προστασία, η οποία είναι θετική, περιορίζει σε μεγάλο βαθμό τον ανυπεράσπιστο καταναλωτή και αγοραστή. Προστατεύουν τον καταναλωτή πολύ περισσότερο σήμερα, που ο μέσος καταναλωτής γίνεται όλο και φτωχότερος και τρέχει εκεί, που η διαφήμιση του λέει ότι αυτό είναι καλής ποιότητας, χρήσιμο και φθηνό. Αγοράζει αυτό, που του λένε οι μεγάλες επιχειρήσεις. Έτσι θα φέρει θύμα των μεγαλοεπιχειρηματιών, παρά την προσπάθεια που γίνεται με αυτές τις διατάξεις.

Εκείνο που βαραίνει όμως για την ψήφο μας, που θα είναι αρνητική επί της αρχής, είναι οι υπόλοιπες διατάξεις.

Θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση σε σχέση με την εξώδικη επίλυση των διαφορών. Όταν αυτό το μέτρο εφαρμόστηκε, εμείς ήμασταν αντίθετοι μ' αυτό. Ήμασταν αντίθετοι, διότι δεν ξέρω, αν είναι το όγδοο ή το δέκατο νομοσχέδιο -και αυτό που έρχεται σήμερα, αλλά και μία σειρά προηγούμενα- που με τεχνικό τρόπο προσπαθούν να περιορίσουν τη δικαστική ύλη σε βάρος της ποιότητας της δικαιοσύνης. Αυτό γίνεται στην πράξη.

Ένα από τα μέτρα ήταν και εκείνο με το σχετικό νόμο, που έλεγε ότι υποχρεωτικά, πριν φθάσει η υπόθεση στο ακροατήριο, θα έχουμε εξώδικη επίλυση της διαφοράς. Θα μαζεύονται οι δικηγόροι των δύο πλευρών και θα προσπαθούν να λύσουν την υπόθεση, πριν φθάσει στα δικαστήρια. Τότε μας έλεγαν ότι αυτό θα αποσυμφορήσει τα δικαστήρια, ότι γίνεται χάριν της οικονομίας της δίκης και δεν θα ξοδεύουν πολλά χρήματα και οι δύο πλευρές, για να διεκδικήσουν την εξασφάλιση των συμφερόντων τους. Απέτυχε το μέτρο αυτό.

Ας μας πει ο κύριος Υπουργός από όλες τις υποθέσεις, πόσες λύνονται με εξώδικη διαφορά, από τότε που ψηφίστηκε

η διάταξη. Τα στοιχεία των δικηγορικών συλλόγων λένε πως είναι μερικές μονάδες επί τοις χιλίοις οι υποθέσεις, που λύνονται με την εξώδικη διαφορά.

Αντί να πείτε «την καταργούμε, διότι είναι αναποτελεσματική», τελικά δεν το κάνετε, επειδή κάνει δουλειά ο δικηγόρος, φωνάζει μία φορά να συναντηθούν για μία εξώδικη υπόθεση, δεν την πετυχαίνει, τότε κάνει δεύτερη συνάντηση. Κάποιος, που είναι φιλοχρήματος, μπορεί και τραβάει χρήματα από τον πελάτη και αυξάνει το κόστος για τον πελάτη. Αντί λοιπόν να τα καταργήσουμε, γιατί δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα, έρχεστε τώρα και επιβεβαιώνετε τις εκτιμήσεις τις δικές μας και δημιουργείτε μία πιο ελαστική διαδικασία, ώστε με μεγαλύτερη άνεση οι δικηγόροι να ρυθμίζουν τις συναντήσεις, για να λύσουν εξωδικαστικά τις διαφορές.

Τα ίδια και χειρότερα γίνονται με την άλλη ρύθμιση στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με το ν.2915/2001, αν δεν κάνω λάθος. Ξέρω ποιο ήταν το ζήτημα. Το ζήτημα ήταν ότι είχαμε μια δοκιμασμένη μέθοδο, δηλαδή πώς εξετάζονταν οι μάρτυρες. Βεβαίως υπήρχαν καθυστερήσεις. Είπαμε να καθίσουμε να δούμε πώς θα διορθώσουμε αυτήν την κατάσταση, αλλά όχι στο όνομα του να γίνονται γρήγορα οι δίκες, να οδηγηθούμε εδώ που οδηγούμαστε.

Πρώτον, απεργούν για μήνες οι δικηγορικοί σύλλογοι και οι δικαστές λένε ότι δεν θα εργαζόμαστε περισσότερο τα απογεύματα. Λένε: «Δεν θα καθόμαστε εδώ μέχρι να ξημερώσει». Δεύτερον, για να προχωρήσουν ορισμένες διαδικασίες χρειάζονται εκατοντάδες χιλιάδες για το φτωχό, που θέλει να υπερασπίσει τα δικαιωμάτα του. Δημιουργείτε αντικίνητρα και έρχεστε και λέτε στους δικηγορικούς συλλόγους, σε μας επανειλημμένα και στις γενικές συνελεύσεις των δικαστών να μην ανησυχούμε, γιατί η υποδομή βελτιώνεται.

Ποια είναι η υποδομή που βελτιώνεται; Ότι καλύπτεται μέρος των ακάλυπτων οργανικών θέσεων; Εγώ μιλάω για όλες τις οργανικές θέσεις, γιατί επιταχύνετε την έξοδο των εκπαιδευμένων από τη σχολή δικαστών σε βάρος της εκπαίδευσής τους, για να τελειώσουν πιο γρήγορα και να καλύψουν ορισμένες θέσεις.

Όμως, το αίτημα των δικαστών δεν είναι να καλυφθούν οι οργανικές θέσεις. Αυτό είναι «εκ των ων ουκ άνευ». Έχουν παραλασπαστεί οι δίκες, οι δικαστές ζητούν αύξηση των οργανικών θέσεων και πάνω σ' αυτό δε λέτε τίποτα. Λέτε ότι θα πάρετε εξακόσιους υπαλλήλους. Φτάνουν αυτοί οι υπάλληλοι, για να λυθούν όλα τα προβλήματα στη δικαιοσύνη; Χρειάζονται πολύ περισσότεροι. Τα ακούσατε αυτά από τους ίδιους τους δικαστές στις γενικές συνελεύσεις, στις οποίες πήρατε μέρος και ήμασταν παρόντες κι εμείς, όπως και όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης κι εσείς, από την πλευρά του Υπουργείου.

Όσον αφορά στις αίθουσες, αν δεν υπάρχουν αίθουσες, δεν μπορεί να προχωρήσει αυτός ο νόμος. Σε τρεις περιπτώσεις έχουν οικονομικό αντικίνητρο προσπαθήσατε να εμποδίσετε το να ζητούν αναβολή. Είχαν δίκιο οι δικηγορικοί σύλλογοι, που απείχαν γι' αυτό το λόγο. Είχατε βάλει ένα υπέρογκο «χαράτσι». Το «χαράτσι» παραμένει, απλώς μειώνεται. Δεν το εξαλείφετε.

Δεύτερο ζήτημα. Ζητούσαν αναβολές, τις περισσότερες φορές δικαιολογημένα. Μπορεί να υπήρχαν και μερικές φορές αδικαιολόγητες αιτήσεις για αναβολές. Όμως, το κύριο ζήτημα ήταν ότι με οικονομικό αντικίνητρο προσπαθήσατε να εμποδίσετε το να ζητούν αναβολή. Είχαν δίκιο οι δικηγορικοί σύλλογοι, που απείχαν γι' αυτό το λόγο. Είχατε βάλει ένα υπέρογκο «χαράτσι». Το «χαράτσι» παραμένει, απλώς μειώνεται. Δεν το εξαλείφετε.

Για να μιλήσω συγκεκριμένα, από 900 ευρώ, που ήταν το ανώτατο «πλαφόν», το πάτε στα 400 ευρώ. Τα 400 ευρώ είναι 150.000 δραχμές περίπου, για να ζητήσει κανείς αναβολή. Αυτά τα χρήματα είναι επιπλέον των όσων πλήρωνε. Έτσι, όπως έχουν αυξηθεί όλα τα παράβολα με προηγούμενους νόμους, η δικαιοσύνη έχει γίνει ακριβότερη σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο φτωχός δεν μπορεί να πάει και να διεκδικήσει το δικό του.

Παραπέρα, όσον αφορά στο «φιλτράρισμα» των υποθέσεων, για να μη φτάσουμε ποτέ στον Άρειο Πάγο, φτιάξατε αυτό το Τριμελές Συμβούλιο από μέλη του Αρείου Πάγου. Αυτοί μπορούν να βγάσουν προδικαστική, ότι απορρίπτεται η υπόθεση και άμα θέλεις, πλήρωνε ένα ακόμα μεγαλύτερο «χαράτσι». Υπάρχει «χαράτσι» για να πας στον Άρειο Πάγο και το παράβολο, με παλιότερο νόμο, έχει γίνει πολύ μεγάλο και φτάνουμε σε πολύ μεγάλα ποσά. Το είπε και ο προηγούμενος συνάδελφος.

Έρχεστε τώρα και λέτε: «Εσείς, οι δικηγορικοί σύλλογοι, σταματήστε την αποχή. Θα το μειώσουμε λιγάκι». Παρόμοιες διαδικασίες στις παραγράφους 8, 9 και 11 του άρθρου 7 τις επεκτείνετε και στους άλλους βαθμούς δικαιοδοσίας και δυσχεραίνετε ιδιαίτερα το έργο των μαχόμενων δικηγόρων. Αυτοί, που έχουν μεγάλη δικηγορικά γραφεία και έχουν δικηγόρους για υπαλλήλους, δεν έχουν τόσο μεγάλες δυσκολίες. Ο άλλος, που τρέχει από το πρωί μέχρι το βράδυ, δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα με αυτές τις διαδικασίες.

Η ουσία ποια είναι; Κρατάτε την ουσία ενός νομοσχεδίου, που εμείς το καταψηφίσαμε. Αυτός είναι ο λόγος που δεν θα ψηφίσουμε και σήμερα το παρόν νομοσχέδιο.

Θα τελειώσω με τις διαιτησίες. Το ζήτημα των διαιτησιών μας απασχόλησε και στην Αναθεώρηση του Συντάγματος. Κατ' αρχάς υπάρχει ένα ζήτημα. Το ποιος ορίζεται πρόεδρος στο Ανώτατο Δικαστήριο. Το πώς διαμορφώνεται το δικαστικό συμβούλιο και το τι γίνεται με τις διαιτησίες, είναι η μέθοδος χειραγώγησης και εκμαυλισμού του Δικαστικού Σώματος. Είναι ή δεν είναι; Έτσι γίνονται. Για να πάρεις μετάθεση, για να πάρεις προαγωγή, για να μην πάρεις δυσμενή απόσπαση, για να πάρεις διαιτησία κλπ. Αυτή είναι η κατάσταση. Βεβαίως θα πρέπει να υπάρχουν διαιτησίες και βεβαίως πρέπει να είναι οι δικαστές στις διαιτησίες. Αλλά οι δικαστές αξιοποιούν το χρόνο εργασίας τους. Πόσος πρέπει να είναι ο εργάσιμος χρόνος του δικαστή; Οκτώ ώρες, όπως κάθε εργαζόμενος; Επτά ώρες; Τόσες ώρες που εβδομάδα; Μέσα σε αυτά τα πλαίσια να τον ελαφρύνουν από άλλες δουλειές, που σημαίνει ότι χρειαζόμαστε περισσότερους δικαστές για να τα βγάλουν πέρα και να είναι μέσα στα πλαίσια της καθημερινής τους εργασίας και οι διαιτησίες. Σε αυτήν την περίπτωση δεν χρειαζόταν να παίρνουν ιδιαίτερη αμοιβή σαν υπερωρία, σαν υπερεργασία. Γιατί βεβαίως αφού φορτώνονται παραπάνω δουλειά και θα καθίσουν περισσότερο χρόνο, θα πρέπει να πληρωθούν. Πάρε το 35% εσύ και το 40% σωστά το μοιράζετε με την τροποποίηση που κάνετε στους δικαστές του ίδιου δικαστηρίου των δύο τελευταίων χρόνων και το άλλο 25% στον ΤΑΧΔΙΚ. Εγώ όμως λέω ποια λογική θα έπρεπε να υπήρχε. Θα έπρεπε να λύνεται κατ' αυτόν τον τρόπο το θέμα των διαιτησιών και να παίρνει εκ περιτροπής και κυκλικά ο κάθε δικαστής του δικαστηρίου μια τέτοια υπόθεση. Αυτό θα ήταν το σωστότερο. Όπως έχει διαμορφωθεί η κατάσταση, εμείς τασσόμαστε υπέρ της παραπέρα μείωσης αυτού που θα παίρνει ο δικαστής και αύξησης του ποσού από το 40%. Θα θέλαμε μεγαλύτερο ποσοστό να μοιράζεται σε όλους τους δικαστές και είμαστε εντελώς αντίθετοι με αυτήν την τροποποίηση της τελευταίας στιγμής, όπου λέτε να μπορεί με απόφαση της ολομέλειας του δικαστηρίου να πηγαίνει στους αναξιопθούντες δικαστικούς λειτουργούς και υπαλλήλους –σωστό αυτό– αλλά να πηγαίνει για σκοπούς συνδεόμενους με τη λειτουργία του δικαστηρίου. Τι σημαίνει αυτό; Δηλαδή δεν βάζει λεφτά το κράτος για τη δικαιοσύνη και θα παίρνετε λεφτά που ανήκουν στους δικαστές και που τα δούλεψαν για τις διαιτησίες, για να καλύπτουν τα κενά του δικαστηρίου; Εκτός αν δεν καταλαβαίνουμε εμείς ποιοι είναι οι σκοποί οι συνδεόμενοι με τη λειτουργία του δικαστηρίου. Αν είσθε πιο ειλικρινείς, μειώστε το 40% και αυξήστε τα χρήματα προς τον ΤΑΧΔΙΚ. Πείτε το καθαρά. Εκτός αν δεν ερμηνεύουμε σωστά την τροποποίηση, την οποία κάνατε.

Με τις διατάξεις που έχουν σχέση με την αναγκαστική εκτέλεση συμφωνούμε. Για τους λόγους που εξήγησα, θα ψηφίσουμε τις διατάξεις που θεωρούμε θετικές, αλλά δεν μπορούμε να ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εκείνο που επιχειρεί το παρόν σχέδιο νόμου είναι να εναρμονίσει τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα, που αναφέρονται στην πώληση, προς την κοινοτική οδηγία 1999/44 της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ξεκινώντας από την κινούσα αιτία που παρήγαγε την κοινοτική οδηγία, πρέπει να επισημάνουμε ότι εκείνο που ανεδείχθη ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, ως πολύ σημαντικό μέγεθος, είναι η προστασία του καταναλωτή, η προστασία του καταναλώνοντος πολίτη, μέσα σε μία όντως έντονα καταναλωτική κοινωνία. Έτσι, λοιπόν, τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη νόμιμη θεσμική εκπροσώπησή τους, διεπίστωσαν ότι υπάρχει μεγάλη ανάγκη προστασίας του καταναλωτή και ακριβώς αυτή η διαπίστωση και αυτές οι σχετικές επισημάνσεις ήταν εκείνες που γέννησαν τη ρύθμιση της κοινοτικής οδηγίας 1999.

Ορθά, κατά συνέπεια, το εθνικό μας δίκαιο κινείται για να συμμορφωθεί προς το περιεχόμενο αυτής της κοινοτικής οδηγίας.

Θα έλεγα, κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι έχουμε μετατροπή της εγγυητικής ευθύνης του πωλητή, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, σε κανονική συμβατική υποχρέωση. Αυτό είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό νομικό γεγονός, διαφοροποιεί τις σχέσεις πωλητή - αγοραστή και σε τελευταία ανάλυση τη πλάστιγγα, κύριε Πρόεδρε, γέρνει προς την κατεύθυνση προστασίας του καταναλωτή, διότι αυτός είναι εκείνος που πρέπει να προστατευθεί, διότι η ανισότητα στη σχέση πωλητή - καταναλωτή γεννιέται με άλλες διαδικασίες και έρχεται να παρέμβει ο νομοθέτης, αυτή την ανισότητα κάπου να την αναρρυθμίσει με ένα τρόπο που δεν θα αδικείται ο αγοραστής.

Αυτή είναι η ratio της συγκεκριμένης νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησεως. Και θεωρώ ότι είναι σωστή η ρύθμιση που εισηγείται το σχέδιο νόμου, κύριοι συνάδελφοι, όπως επίσης ορθή είναι η επιλογή, οι σχετικές διατάξεις να ενταχθούν στο σώμα του Αστικού Κώδικα και να μην αποτελέσουν ένα ιδιαίτερο νομοθέτημα.

Και όπως, κύριε Πρόεδρε, έλεγα στη Διαρκή Επιτροπή, εμείς θα ψηφίσουμε τις σχετικές διατάξεις που αναφέρονται στην αναρρύθμιση του κεφαλαίου «πώληση» του Αστικού Κώδικα.

Είναι επίσης πάρα πολύ θετικό το γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ο λόγος για να είναι αποτελεσματικός πρέπει να είναι και ειλικρινής, να μην είναι μίζερος, ότι επισημαίνεται η προθεσμία παραγραφής για τα δικαιώματα του αγοραστή, αναφορικά με ελαττώματα του πωλούμενου πράγματος.

Θα ψηφίσουμε, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, τις συγκεκριμένες διατάξεις, διότι τις θεωρούμε θετικές. Βεβαίως, αυτό δεν εμποδίζει την επισήμανση ότι το Αστικό μας Δίκαιο κάποια στιγμή πρέπει συνολικά να το δούμε και να προχωρήσει το Υπουργείο Δικαιοσύνης σε μία συνολικότερη πρόταση για μετατροπές, για μεταβολές, για αναρρυθμίσεις οι οποίες επιβάλλονται από την ίδια την εξέλιξη της ζωής και κατά τούτο είναι ορθή η επισήμανση του συναδέλφου εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ότι καλό είναι να αποφεύγονται οι αποσπασματικές ρυθμίσεις στο χώρο του δικαίου. Αυτό όμως σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει ότι έχω αντίπαλο λόγο για την επιχειρούμενη ρύθμιση σε σχέση με τις διατάξεις που αναρρυθμίζουν το κεφάλαιο της πώλησης του Αστικού μας Κώδικα.

Το δεύτερο ζήτημα, κύριε Πρόεδρε, είναι η επιτάχυνση των δικών, ο νόμος δηλαδή 2915/2001 και οι τροποποιήσεις που επέρχονται στο νόμο αυτό, μετά από μία συνεργασία του Υπουργού Δικαιοσύνης με την ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων του κράτους. Εγώ έχω μεγάλη την αντίθεση με τον ν. 2915, αντίθεση που ανέδειξα, πιστεύω, διεξοδικά, όταν το τότε νομοσχέδιο, σήμερα ν. 2915, συνεζητήθη στην Αίθουσα αυτή.

Πιστεύω ότι δεν θα λυθεί κανένα πρόβλημα αναφορικά με τη σκοπούμενη επιτάχυνση των διαδικασιών, με τις ρυθμίσεις τόσο του ν. 2915 όσο και με τις παρούσες ρυθμίσεις που εισηγείται τροποποιητικά το σχέδιο νόμου. Έχω αντίρρηση και διατηρώ στο ακέραιο τις επιφυλάξεις που και τότε είχα και γι' αυτό κατεψήφισα το σχετικό νομοθέτημα το έτος 2001. Όμως, κύριε Υπουργέ, σας είπα και στη Διαρκή Επιτροπή, θέλετε να αλλάξετε και τη διαδικασία ουσιαστικά του Μονομελούς Πρωτοδικείου.

Δεν είναι όλοι νομικοί, πολύ δε περισσότερο δεν έχουν όλοι οι συνάδελφοι εμπειρία της απονομής δικαίου.

Είμαι υποχρεωμένος, όμως, να πω, για επαίοντες και μη επαίοντες, ότι η διαδικασία του Μονομελούς Πρωτοδικείου, κύριε Πρόεδρε, κατά γενική παραδοχή είχε κριθεί ως επιτυχημένη. Τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τη δική μου γνώση και τη δική μου εμπειρία, κύριε Υπουργέ -δεν διεκδικώ αυθεντική ερμηνεία του συνόλου του νομικού κόσμου- κανένας δεν αμφισβήτησε μέχρι τώρα τη διαδικασία του Μονομελούς Πρωτοδικείου. Είχε δοκιμαστεί, είχε αντέξει, είχε επιτύχει, εξυπηρετούσε δικαστές, δικηγόρους και κυρίως διαδίκους. Και θέλετε να αλλάξετε και τη διαδικασία αυτή εισάγοντας ειδικές προθεσμίες και καθιστώντας δυσκολότερη τη λειτουργία των παραγόντων της δίκης. Και αναφέρομαι πάντοτε στην πολιτική δίκη, όχι στην ποινική. Γι' αυτό και θα καταψηφίσω τη σχετική διάταξη.

Όπως επίσης, κύριε Υπουργέ, θα καταψηφίσω τη διάταξη που αναφέρεται στον προέλεγχο των αναρρέσεων. Σας είπα και στη Διαρκή Επιτροπή -και δεχθείτε ότι ο λόγος μου είναι εξαιρετικά καλόπιστος- ότι δεν θα έχετε κανένα αποτέλεσμα, διότι εκείνο που διεκδικείτε με τη ρύθμιση αυτή -αν καλώς ερμηνεύω τα πράγματα- είναι να αφαιρέσετε ορισμένες υποθέσεις από τον Άρειο Πάγο -να τις αφαιρέσετε ως φορτίο- και να καταστήσετε ελαφρύτερο το έργο των αρεοπαγίων. Δεν θα το επιτύχετε, διότι όλοι θα ζητούν τη συζήτηση στο αρμόδιο τμήμα του Αρείου Πάγου.

Επιπλέον, δεχθείτε ότι είναι ακριβές αυτό που ακούστηκε: Το κόστος απονομής της δικαιοσύνης, κύριε Υπουργέ, γίνεται δυσβάσταχτο για τις περισσότερες κοινωνικές διαστρωματώσεις αυτής της χώρας. Σε λίγο -και γνωρίζετε ότι δεν επιλέγω τον υπερβολικό λόγο- η απονομή της δικαιοσύνης από κάποιο στάδιο και επάνω θα είναι δικαίωμα και όχι πολυτελές, εκείνων που έχουν οικονομική άνεση.

Γι' αυτό λοιπόν, με αυτές τις σκέψεις το δεύτερο κεφάλαιο θα το καταψηφίσω, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως, κοιτάξτε τώρα το δίλημμα που παράγεται για έναν Βουλευτή στην Αίθουσα αυτή. Να έχει, κύριοι συνάδελφοι, ένα νομοσχέδιο με ένα πρώτο κεφάλαιο εξαιρετικό σημαντικό και θετικό -γιατί έτσι το κρίνει- και ένα δεύτερο κεφάλαιο το οποίο κρίνει ως αρνητικό και θέλει να το καταψηφίσει. Και καλείται πια ο Βουλευτής, κύριε Πρόεδρε, να σταθμίσει τα πράγματα και να επιλέξει τι είναι εκείνο που προέχει: Η θετική ψήφος στο νομοσχέδιο ή η αρνητική;

Εγώ μπήκα σε αυτή τη βάση, κύριε Υπουργέ και είπα ότι θα ψηφίσω επί της αρχής, διότι θεωρώ ότι πλεονεκτεί από άποψη δυναμικής μέσα στο δίκαιο, το πρώτο κεφάλαιο που αναφέρεται στην πώληση.

Σε ό,τι αφορά δε το δεύτερο κεφάλαιο, επαναλαμβάνω ότι θα καταψηφίσω.

Το είπα όμως αυτό, κύριε Πρόεδρε, για τη στάθμιση των ρυθμίσεων ενός νομοσχεδίου, για να επισημάνω τούτο και ολοκληρώνω. Καλό είναι κάποτε η νομοθετική λειτουργία να εξασφαλίζει σαφήνεια και μία συνολική αντιμετώπιση του ζητήματος που θέλει να ρυθμίσει και όχι στο ίδιο νομοσχέδιο επ' ευκαιρία που έρχεται ένα νομοθέτημα κάποιου Υπουργείου να σωρεύονται ρυθμίσεις για διαφορετικά ζητήματα.

Με αυτές τις σκέψεις έχω ολοκληρώσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Έχω, κύριε Πρόεδρε και εγώ το ίδιο δίλημμα με τον κ. Κουβέλη. Συμφωνώ με το πρώτο μέρος, επί της αρχής, διαφωνώ με το δεύτερο. Εμένα, όμως, θα με παρασύρει το δεύτερο και θα ψηφίσω κατά της αρχής του νομοσχεδίου.

Οι λόγοι για τους οποίους είμαι αντίθετος με το δεύτερο τμήμα είναι διαμετρικά αντίθετοι από εκείνους που εξέφρασε ο κ. Κουβέλης αλλά και οι άλλοι συνάδελφοι Βουλευτές. Η γνώμη μου είναι ότι δεν χρειάζεται να αλλάξουμε τίποτα από το υφιστάμενο καθεστώς, διότι δεν το δοκιμάσαμε αρκετά. Αυτό που πρέπει να δοκιμάσουμε είναι να βρούμε τρόπο να επιταχύνουμε τη διαδικασία απονομής της δικαιοσύνης.

Ένας από τους βασικότερους λόγους που πολλά πράγματα

δεν λειτουργούν στον τόπο μας, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι δεν υπάρχει αξιόπιστος μηχανισμός επίλυσης διαφορών. Έχετε μία οικονομική διαφορά και για να λυθεί το ζήτημα αυτό μπορεί να περάσουν οκτώ, εννέα ή δέκα χρόνια. Αυτό κατά τη γνώμη μου είναι απαράδεκτο.

Πρέπει να προσθέσω ότι, εξ όσων γνωρίζω, το θέμα αυτό είναι ένας από τους βασικούς λόγους για τους οποίους δεν γίνονται επενδύσεις στην Ελλάδα. Θεωρείται δηλαδή από τους ξένους επενδυτές ότι δεν υπάρχει μηχανισμός απονομής δικαίου στην Ελλάδα. Αυτό είναι δραματικό και πρέπει κάτι να κάνουμε.

Ο προηγούμενος Υπουργός προσπάθησε να εισαγάγει ορισμένες ρυθμίσεις προς αυτήν την κατεύθυνση. Δεν άρεσαν στους δικηγόρους. Τι να κάνουμε; Από τους δικηγόρους θα εξαρτηθεί το μέλλον του τόπου; Είναι καιρός να αποφασίσουμε να βάλουμε κάποια τάξη στο θέμα αυτό. Η γνώμη μου είναι ότι θα ήταν ευκαιρία – ο καθένας έχει διαφορετικούς λόγους – να αποσύρει ο Υπουργός το δεύτερο τμήμα και να το ξανασκεφτεί, διότι δεν θα πρέπει το Υπουργείο να υποκύπτει κάθε τόσο στις συντεχνίες. Αυτό είναι το βασικό δίδαγμα που πρέπει να πάρουμε όλοι στη Βουλή. Δεν κυβερνούν οι συντεχνίες, κύριοι συνάδελφοι. Η Βουλή πρέπει να αποφασίσει. Μπορεί ο καθένας για το δικό του λόγο να λέει γιατί πρέπει να αποσυρθεί, η γνώμη μου είναι πάντως ότι το δεύτερο τμήμα καλά θα έκανε να φύγει από τη μέση.

Το πρώτο τμήμα είναι μια πολύ θετική εξέλιξη. Και πρέπει να επισημάνω το εξής, κύριε Πρόεδρε. Θα πουν μερικοί ότι αυτές οι αυξημένες υποχρεώσεις των πωλητών είναι τελικώς σε βάρος τους. Κατά τη γνώμη μου όσο αυξάνονται οι απαιτήσεις από τους πωλητές και τους παραγωγούς τόσο θα αυξάνεται η ποιότητα και η ανταγωνιστικότητα της Ελλάδος και της οικονομίας. Θεωρώ δηλαδή ότι είναι εξαιρετικά θετικό ότι θα έχουμε αυξημένες απαιτήσεις από τους πωλητές.

Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να κάνω μερικές πρακτικές παρατηρήσεις οι οποίες ίσως φανούν χρήσιμες ή μπορέσουν να ενσωματωθούν από τον κύριο Υπουργό ή να πάρουν κάποια μορφή εξουσιοδοτικής πράξης ή ακόμα και μίας ερμηνευτικής δήλωσης. Όλο το νομοσχέδιο στηρίζεται στη λογική ότι ο πωλητής υποχρεούται να παραδώσει πράγμα με τις συνομολογημένες ιδιότητες. Και το ερώτημα είναι: Τι είναι συνομολογημένο;

Θα σας θέσω ένα πρακτικό ερώτημα. Όταν αγοράζετε μια καρέκλα, τι είναι συνομολογημένο; Αναγράφεται πουθενά οτιδήποτε; Είναι συνομολογημένο ότι θα αντέχει το δικό μου βάρος ή το δικό σας, κύριε Πρόεδρε; Δεν είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Πήρατε δυο ακραίες περιπτώσεις νομίζω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Σας επισημαίνω ότι είναι και ο κ. Πάγκαλος, αν θέλετε να μιλήσετε για πραγματικά άκρα.

Θέλω να σας επισημάνω το εξής. Και αυτό το λέω για τον Υπουργό. Είναι ενδεχομένως αναγκαίο στην έννοια του συνομολογημένου να επιβληθεί στους πωλητές να έχουν ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά που να τα δηλώνουν. Φέρ' ειπείν, η καρέκλα αντέχει σε φορτίο εκατό ή εκατό ογδόντα κιλών. Αυτό να αναγράφεται υποχρεωτικώς.

Σήμερα στα τρόφιμα, για παράδειγμα, είναι υποχρεωτική η αναγραφή ορισμένων υλικών. Ο περισσότερος κόσμος δεν καταλαβαίνει τι διαβάζει, αλλά αυτά υπάρχουν. Άλλο τόσο σημαντικό θα ήταν, προκειμένου να είναι σαφές τι συνομολογείται, ορισμένα βασικά στοιχεία να αναγράφονται επάνω στα είδη που πωλούνται. Αυτό τι θα σήμαινε; Θα σήμαινε ότι θα έπρεπε να βάλετε μια εξουσιοδοτική διάταξη, ενδεχομένως με τον Υπουργό Ανάπτυξης, όπου του επιτρέπει να καθορίζει προϋποθέσεις κυκλοφορίας ορισμένων προϊόντων.

Να σας δώσω ένα αστείο αλλά πολύ απλό παράδειγμα. Σε όλα τα μέρη του κόσμου, όταν αγοράζετε σπάγκο, για να πετάξετε τον χαρταετό σας, γράφει σε τι αντέχει. Στην Ελλάδα δεν γράφει τίποτε. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, για να είναι σαφές τι είναι το συνομολογημένο. Αλλιώς μπορεί να αποδειχθεί δώρον άδωρον αυτό το οποίο νομοθετούμε σήμερα.

Μια άλλη παρατήρηση είναι η εξής. Όταν, για παράδειγμα, αγοράζετε ένα διαμέρισμα, τι είναι συνομολογημένο; Ότι θα

έχει το διαμέρισμα τη θερμική μόνωση που επιβάλλει ο νόμος;

Μήπως λοιπόν θα ήταν σωστό, έστω ως ερμηνευτική δήλωση να θεωρείται ότι είναι συνομολογημένο ό,τι ορίζει ο νόμος – αν υπάρχει τέτοιος νόμος; Αν δηλαδή για κάτι τί υπάρχει νόμος, να θεωρείται συνομολογούμενο ότι θα έχει τηρηθεί ο νόμος. Αυτό θα μπορούσε ίσως να ενσωματωθεί ως μία ερμηνευτική δήλωση, έτσι ώστε να μπορεί ο αγοραστής να στραφεί κατά του πωλητή και να του πει «Αυτό εδώ είναι εκ του νόμου υποχρεωτικό». Αυτό να υφίσταται ως ερμηνεία, να έχει περιληφθεί.

Ένα επίσης θετικό: Γράφει ο νόμος ότι είναι υποχρεωτική σε περίπτωση προμήθειας καινούργιων προϊόντων με μακρά διάρκεια, διαρκή καταναλωτικά αγαθά, η παροχή γραπτής εγγύησης. Το λέω αυτό διότι συμπτωματικά σήμερα ρώτησα για ένα εισαγόμενο είδος που πωλείται στην Ελλάδα – διαρκές καταναλωτικό αγαθό – και μου είπαν: «Εμείς το φέρνουμε αυτό, αλλά δεν δίνουμε εγγύηση. Αν σου αρέσει, πάρ' το. Αλλά εγγύηση δεν δίνουμε». Αυτό τώρα μ' αυτήν τη διάταξη θα καταργηθεί.

Αυτό λοιπόν που θα ήθελα να περιληφθεί στο νομοσχέδιο είναι να υπάρχει μία εξουσιοδοτική διάταξη που να επιτρέπει στον Υπουργό ή στον Υπουργό Ανάπτυξης να ξοδέψει ένα ποσό, δύο εκατομμύρια ευρώ ενδεχομένως, προκειμένου να ενημερωθεί η κοινή γνώμη ποια είναι τα δικαιώματά της ως καταναλωτή. Διότι πολύς κόσμος δεν γνωρίζει τι δικαιώματα έχει.

Θα ήταν λοιπόν πολύ σημαντικό αν θα μπορούσε το Υπουργείο Δικαιοσύνης ή Ανάπτυξης ή και τα δύο μαζί να κάνουν μία καμπάνια ενημέρωσης των δυνατοτήτων του καταναλωτή. Θα ήθελα λοιπόν να προστεθεί διάταξη που να επιβάλλει στα Υπουργεία να κάνουν αυτήν την ενημέρωση.

Τελευταία παράγραφος. Έχει μεγάλη σημασία η ρήτρα που λέει ότι συνομολογούμενο είναι ό,τι γράφουν οι προδιαγραφές. Θα ήθελα να επισημάνω ότι είναι σύνηθες φαινόμενο για πολλούς παραγωγούς να έχουν μία μεγαλειώδη διαφήμιση με μεγάλα γράμματα και με πολύ ψιλά γράμματα από κάτω να λένε ότι δικαιούνται να επιφέρουν οποιεσδήποτε αλλαγές.

Θα έπρεπε αυτό να το ξεκαθαρίσουμε κατά τη γνώμη μου, ότι δηλαδή οτιδήποτε δίνεις με μεγάλα γράμματα, αυτό είναι που ισχύει και όχι τα ψιλά γραμματάκια που έχεις γράψει από κάτω. Σημειώνω, κύριε Πρόεδρε, επειδή σας βλέπω μειδionτα, ότι αυτήν την παρατήρηση την έχουμε κάνει για τις πιστωτικές κάρτες, για παράδειγμα, και είπαμε ότι τα ψιλά γράμματα δεν ισχύουν. Και στα ασφαλιστήρια μερικά ψιλά γράμματα δεν ισχύουν. Το ίδιο να κάνουμε για τη διαφήμιση και αν ακόμα δεν μπορεί να γραφτεί ως τέτοιο, να υπάρχει ως ερμηνεία της Βουλής τι ακριβώς εννοούσαμε.

Ξεκαθαρίζω λοιπόν: Παρασύρομαι από το Β' Τμήμα και καταψήφίζω το νομοσχέδιο επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ο κ. Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, όταν ψηφίζουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο συμβάλλει στην προστασία δικαιωμάτων των καταναλωτών, σαφώς αυτό θα πρέπει να υπερσχύει και να δίνουμε όλο μας το βάρος στην προσπάθεια για την ουσιαστικοποίησή του. Όταν μάλιστα πρόκειται περί αποδοχής μιας κοινοτικής οδηγίας, που σημαίνει ότι έχουμε ένα κοινοτικό δίκαιο το οποίο έρχεται αυτούσιο να εφαρμοστεί στη χώρα μας, θα πρέπει να είμαστε ακόμα περισσότερο προσεκτικοί στο τι ψηφίζουμε και τι καταψήφίζουμε.

Στο νομοσχέδιο αυτό υπάρχει και το σκέλος που αφορά στις προτάσεις των δικηγορικών συλλόγων. Νομίζω ότι είναι γνωστό ότι σε οποιοδήποτε επάγγελμα ή επιστημονική ιδιότητα αν απευθυνθούμε, ο καθένας θα προτάξει τη δική του συμβολή στο ζήτημα. Οι νομικοί μας όμως οπλισμένοι και μ' αυτό το νομοσχέδιο, θα κάνουν το καθήκον τους. Ποιος όμως από τους απλούς καταναλωτές μπορεί να προσφύγει και για ποιο λόγο και με ποια επιδίωξη απέναντι σε προβλήματα που του έχουν προκύψει;

Ας δούμε λοιπόν πώς έχει το ζήτημα: Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο είναι αθροιστικό σε μια στροφή της πολιτικής μας στην ανάδειξη της ποιότητας της ζωής. Ταυτόχρονα όμως η παρέμβαση στην αγορά δεν έχει να κάνει με την αλλαγή της διάρ-

θρωσής της, η οποία είναι σαφέστατη. Για πολλά χρόνια έχουμε ένα φαινόμενο, όπου η Ελλάδα έκανε μια εσωτερική διανομή του εξωτερικού χρέους. Με άλλα λόγια δηλαδή το εμπορικό ισοζύγιο ήταν το καθοριστικό.

Εδώ εάν μιλάμε για κάποια πράγματα, κυρίως θα είναι βιομηχανικά προϊόντα ή και κάποιες παροχές υπηρεσιών.

Σε όλες τις περιπτώσεις, όμως, όταν αναφερόμαστε σε πράγματα και όχι καταναλωτικά αγαθά, υπάρχει και μια σκοπιμότητα, γιατί εδώ δεν αναφέρεται η έννοια «καταναλωτής», ούτε «χρήστης», αλλά η έννοια «αγοραστής». Σταθήκαμε μόνο σαν να επρόκειτο για μια νομική πτυχή του ζητήματος. Νομίζω ότι αυτή η μονοπωλιακή κάθετη δομή παραγωγός-πωλητής, για όσους έχουν αυτό το μηχανισμό σε παγκόσμια εξάπλωση, έρχεται να ισοπεδώσει στη χώρα μας αυτό που ονομάζουμε «παραγωγός-πωλητής» με την έννοια ανατολίτικου παζαριού, γιατί έχουμε πλέον οργανωμένη αγορά λιανοπωλητών. Το marketing από προώθηση των πωλήσεων, σαφώς εκφυλίζεται σε τεχνική της εξαπάτησης, γιατί η παραπλανητική διαφήμιση και η αποσιώπηση ουσιωδών ιδιοτήτων των πραγμάτων οδηγεί πραγματικά σε εκφυλισμό της σκοπιμότητας, που θα ήταν η απλή ενημέρωση του καταναλωτή.

Θα τονίσω, όμως, μέσα στο νομοσχέδιο που ψηφίζουμε στο πρώτο κεφάλαιο το άρθρο 545, που αναφέρεται στην ανεπιφύλακτη παραλαβή, δηλαδή εάν ο αγοραστής παραλάβει το πράγμα χωρίς επιφύλαξη, γνωρίζοντας το ελάττωμα ή την έλλειψη της συνομολογούμενης ιδιότητας, λογίζεται ότι το αποδέχτηκε. Γιατί; Το πήρε μισή τιμή; Με ποια έννοια, λοιπόν, το αποδέχεται; Γιατί χάνει το αυτόνομο δικαίωμα της επιφύλαξης ο αγοραστής; Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ακυρώνεται αυτό το δικαίωμα, αλλιώς αποδεχόμαστε εκ προοιμίου τις λεγόμενες συμβάσεις προσχώρησης, τις ετεροβαρείς συμβάσεις, όπου ο αγοραστής μπαίνει σε ένα πλαίσιο που του έχει τεθεί από τον πωλητή.

Πότε θα προσφύγει στη Δικαιοσύνη για να ενεργοποιηθεί το δεύτερο κεφάλαιο; Όταν θα έχει μεγάλη οικονομική ζημία –τονίζω το «μεγάλη»– ή όταν υπόκειται σε σημαντικές και σοβαρές δυσμενείς ζημιές στην υγεία του (επιδείνωση) εξαιτίας του πράγματος που αγόρασε. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις θα αφεθεί στη μοίρα του, γιατί οι υπάρχουσες ενώσεις καταναλωτών δεν μπορούν ως πρόσκαιρες ερασιτεχνικές ομάδες να προχωρήσουν σε προσφυγές.

Αρα, η έννοια «προστασία του καταναλωτή» στην περίπτωση μας έχει να κάνει με τα δικηγορόσημα –ας το πούμε διαφορετικά– κάποιων νομικών, που θα εξειδικεύουν σ' αυτό το δικαίο, οι οποίοι θα βγουν στην αγορά να πουλήσουν και αυτοί την ικανότητά τους να κερδίζουν αγωγές, γιατί έτσι γίνεται η συμπλήρωση του πρώτου σκέλους. Το αυτεπάγγελτο της προσφυγής του συνηγόρου του καταναλωτή δεν υφίσταται. Ποιος είναι ο πραγματικός συνηγόρος του καταναλωτή; Δεν προκύπτει! Και κυρίως δεν προκύπτει από την άποψη ότι όταν υπογράψει μια σύμβαση, σαφώς υπογράφει χωρίς επιφυλάξεις.

Εγώ λέω, λοιπόν, ότι εάν θέλουμε να έχουμε σωστό δικαίο υπέρ των καταναλωτών καμία σύμβαση δεν μπορεί να υπάρχει χωρίς επιφύλαξη των νομίμων δικαιωμάτων του. Όταν διαπιστώσει αυτό που λέει το άρθρο 434, δηλαδή ότι έχει τις συνομολογημένες ιδιότητες χωρίς πραγματικά ελαττώματα το συγκεκριμένο πράγμα που αγοράζει, τότε πράγματι δεν έχει λόγους για να προσφύγει.

Αρα, λοιπόν, η πολυπλοκότητα του ζητήματος έχει να κάνει με το κλασικό τέχνασμα του Ρωμαϊκού Δικαίου: Αδύναμος είναι ο τελικός χρήστης και ισχυρός είναι ο κάθε προηγούμενος, που μπορεί να είναι παραγωγός με την έννοια του βιομηχανικού παραγωγού ακόμα, διακινητής και πωλητής.

Εάν, λοιπόν, θέλουμε να δώσουμε οντότητα σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, πρέπει να έχει συμπληρωματικές διατάξεις, δηλαδή, πρώτον, ότι οι πολίτες έχουν το συνηγόρο του καταναλωτή, έχουν κάποιον που παρεμβαίνει χωρίς να τους επιβαρύνει, γιατί αλλιώς πώς θα προσφύγουν; Εάν το δικαστικό κόστος είναι πολύ μεγάλο, πώς θα προσφύγουν για να δικαιωθούν; Δεν μπορούμε να λέμε ότι εάν η Ένωση Καταναλωτών είναι ώριμη από μόνη της, να προσφύγει.

Δεύτερον, δεν μπορούν να ισχύουν συμβάσεις προσχώρησης. Πρέπει το νομικό μας καθεστώς να θεωρεί αυτές τις ετεροβαρείς συμβάσεις άκυρες.

Δεν μπορούμε να λέμε ότι ισχύει η παράγραφος του άρθρου 545, ότι αν δεν πεις: «Έχω επιφύλαξη», σημαίνει ότι ό,τι και να σου δώσουν, το αποδέχτηκες. Θα πρέπει λοιπόν να υπάρχει εσασί το δικαίωμα της επιφύλαξης. Τουλάχιστον τονίζω ότι αυτό το άρθρο 545 πρέπει να συνδέεται με το άρθρο 554, ότι η επιφύλαξη ισχύει αυτοδίκαια μέσα στην πάροδο πέντε ετών για τα ακίνητα και δύο ετών για τα κινητά. Διότι ποιος είναι ο επιστημονικός εμπειρογνώμων που θα δικαιώσει τον καταναλωτή; Δεν υφίσταται σαν θεσμός. Ζούμε αυτό το πρόβλημα, τι σημαίνει εμπειρογνώμων, στην υπόθεση των αυτοκινήτων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Κατά συνέπεια, κύριε Υπουργέ, υπάρχουν κενά. Σαφώς πιστεύω ότι όλοι, όταν εδώ θέλουμε να νομοθετήσουμε, θέλουμε να νομοθετήσουμε σωστά. Χρειάζονται και άλλες συμπληρωματικές διατάξεις, με τις οποίες πράγματι ο καταναλωτής θα μπορεί να βρίσκει το δίκιο του.

Ψηφίζω κατ' αρχήν το νομοσχέδιο, ακριβώς στη βάση των αρχικών του προθέσεων, χωρίς να θεωρώ όμως ότι στην ουσία δίνει οπωσδήποτε –εκτός από κάποια σημαντικά σκέλη των άρθρων τα οποία περιγράφονται– στην πράξη τελική δικαίωση σε αυτούς που προσφεύγουν ή που έχουν το δικαίωμα να προσφύγουν αλλά δεν έχουν τα μέσα για να το κάνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Τσούρνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΡΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο περιλαμβάνει δύο ενότητες, δύο κεφάλαια. Το πρώτο μέρος αναφέρεται στην ενσωμάτωση της οδηγίας 9944 σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών στο Ελληνικό Δίκαιο. Το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται στην τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Θα έλεγα ότι κατά μίαν άποψη το μεν πρώτο κεφάλαιο είναι πιθανόν να αυξήσει τις δικαστικές υποθέσεις αφού δημιουργεί νέα δεδομένα προστασίας του καταναλωτή, το δε δεύτερο κεφάλαιο έχει σαφή σκοπό να μειώσει το δικαστικό φόρτο των υποθέσεων οι οποίες φθάνουν στο δικαστήριο και των υποθέσεων που εκκρεμούν. Αρα λοιπόν μεταξύ του πρώτου και του δεύτερου κεφαλαίου, με την άποψη αυτή, υπάρχει μία αντίφαση: Το πρώτο κεφάλαιο αναμένεται να αυξήσει τις δικαστικές υποθέσεις, το δεύτερο έχει σκοπό να τις μειώσει.

Για το πρώτο κεφάλαιο έχω να πω τα εξής. Επί της ουσίας είναι άρτιο, πλήρες με σαφείς διατάξεις που δεν επιδέχονται παρερμηνείες. Στο άρθρο 545 θα ήθελα να παρατηρήσω και εγώ ότι η ανεπιφύλακτη παραλαβή δημιουργεί μια καχυποψία. Γράφει ότι, αν ο αγοραστής παρέλαβε το πράγμα χωρίς επιφύλαξη γνωρίζοντας το ελάττωμα ή την έλλειψη της συνομολογημένης ιδιότητας, λογίζεται ότι το αποδέχθηκε. Νομίζω ότι αυτό θα δημιουργήσει μία σύγχυση. Καλό θα είναι να υπάρξει μία καλύτερη διευκρίνιση και ερμηνευτική δήλωση για το τι ακριβώς εννοεί.

Βασικά, μετατρέπεται η υφισταμένη εγγυητική ευθύνη του πωλητή σε πλήρη ενοχική του υποχρέωση όσον αφορά στην παράδοση στον αγοραστή του πράγματος με τις συνομολογημένες ιδιότητες και χωρίς πραγματικά ελαττώματα. Δηλαδή ο νόμος προστατεύει καλύτερα τον αγοραστή.

Θα έλεγα ειδικότερα για το άρθρο 554 ότι ίσως θα έπρεπε να γίνει μία κλιμάκωση. Λέμε ότι ο χρόνος παραγραφής για τα μεν ακίνητα είναι πέντε χρόνια, για τα δε κινητά είναι δύο χρόνια. Ίσως ο χρόνος παραγραφής θα έπρεπε να γίνει ανάλογα με την αξία του αντικείμενου. Δηλαδή για ευτελούς αξίας αντικείμενα, όπως είπε ο κ. Μάνος για μία καρέκλα, δεν νομίζω ότι θα πρέπει να υπάρχει χρόνος παραγραφής δύο χρόνια. Ίσως θα έπρεπε να υπάρχει ένας διαχωρισμός αναλόγως της αξίας του αντικείμενου: πέντε χρόνια, τρία χρόνια ή για αντικείμενα μικρότερης αξίας να είναι μικρότερος ο χρόνος παραγραφής.

Τώρα, γεγονός είναι ότι στο Ελληνικό Δίκαιο υπήρχε ένα κενό. Έρχεται η Ευρωπαϊκή Ένωση με την υποχρέωση αυτής

της οδηγίας να ρυθμίσουμε και εμείς το δικό μας δίκαιο σύμφωνα με τις γενικότερες αυτές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο νομοσχέδιο.

Έχουμε παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για άλλα θέματα στο παρελθόν όπως για θέματα περιβάλλοντος, για θέματα οικονομικής πολιτικής και άλλα. Άρα, λοιπόν, με την ευκαιρία αυτή πάντα να θυμόμαστε τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή, ο οποίος παρά τη γνωστή αντίδραση του ΠΑΣΟΚ, μας έβαλε τότε στην ΕΟΚ και μπαίνουμε σε ένα νομικό πλαίσιο που εξασφαλίζει καλύτερες συνθήκες, προστατεύει καλύτερα τον καταναλωτή, τον πολίτη στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Βέβαια, ο νόμος αυτός ο οποίος νομικά προστατεύει τον καταναλωτή, ελπίζω ότι δεν θα μείνει κενό γράμμα, διότι έχουμε και άλλους νόμους, πηγαίνουμε στις ασφαλιστικές εταιρείες, υπογράφουμε ασφαλιστήρια συμβόλαια για τα αυτοκίνητα, στα ψιλά γράμματα όμως άλλα γράφονται και άλλα εννοούνται και στο τέλος, τρέχουν όλοι στα δικαστήρια για να βρουν άκρη. Και η Βουλή ψήφισε πρόσφατα νομοσχέδιο για τα πανωτόκια, αλλά οι τράπεζες κατά άλλο τρόπο ερμήνευσαν τις διατάξεις του νόμου.

Ελπίζω λοιπόν να εφαρμοστεί αυτό το διάταγμα και ειδικά το πρώτο κεφάλαιο, το οποίο δίνει πράγματι νέες διαστάσεις στην προστασία του καταναλωτή και να μη μείνει ένα κενό γράμμα νόμου, το οποίο δεν θα αξιοποιηθεί δεόντως από τον πολίτη.

Ψηφίσαμε πρόσφατα ένα νομοσχέδιο για τις παράνομες διαφημίσεις το οποίο προστάτευε το περιβάλλον σε σημαντικό βαθμό. Δεν είδαμε όμως μέχρι σήμερα να έχει γίνει καμία αλλαγή. Όσες διαφημίσεις ήταν παράνομες εξακολουθούν να υπάρχουν και τίποτα δεν έχει αλλάξει. Παρόμοια κατάσταση βέβαια επικρατεί και στα αυθαίρετα κτίσματα. Πάντα ψηφίζονται νόμοι για τις κατεδαφίσεις αλλά τα παράνομα κτίσματα ζουν και βασιλεύουν.

Για το δεύτερο κεφάλαιο, θα ήθελα να πω κάποια πράγματα. Βασικά επιδιώκεται η συντόμευση του χρόνου εκδίκασης των υποθέσεων. Αυτό βέβαια και με το πρώτο νομοσχέδιο που ψηφίσαμε τον περασμένο χρόνο, επέφερε μια βασική τομή αφού απέβλεπε στο να μειώσει το χρόνο εκδίκασης των υποθέσεων, ένα μεγάλο θέμα το οποίο ταλαιπωρεί και βασανίζει τον ελληνικό λαό.

Με τα άρθρα 5 έως 13 επιφέρονται τροποποιήσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και επαναδιατυπώνονται ορισμένες ρυθμίσεις του ν. 2915/2001. Η ανάγκη τροποποίησης του νόμου αυτού που πρόσφατα ψηφίσαμε, δείχνει ή ότι το νομοσχέδιο δεν είχε επαρκώς μελετηθεί, το διέκρινε μια προχειρότητα ή ότι ενδεχομένως το Υπουργείο ενέδωσε στις αντιδράσεις των δικηγορικών συλλόγων για τους γνωστούς λόγους και υπαναχώρησε επιφέροντας αυτές τις τροποποιήσεις.

Η εκτίμησή μου είναι ότι και με αυτές τις τροποποιήσεις δεν θα λυθεί οριστικά το πρόβλημα. Στην εφαρμογή του ο νόμος ο οποίος είναι πράγματι πρωτοποριακός, θα έχει ανάγκη και άλλων νομικών παρεμβάσεων και τροποποιήσεων.

Για το νομοσχέδιο αυτό εκφράζω την αντίθεσή μου όπως και οι άλλοι συνάδελφοι που μίλησαν πριν από εμένα. Για το άρθρο 10 φρονώ ότι αυτή η τριμελής επιτροπή εξ αρεοπαγιτών για τον προέλεγχο των αναιρέσεων δεν θα φέρει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και καλό θα ήταν να απαλειφθεί.

Είς ό,τι αφορά την κατανομή των αμοιβών των διαιτησιών με την τροποποίηση που κατατέθηκε, δίνεται η δυνατότητα στους δικαστές και στους εισαγγελείς να αποφασίζουν εάν αυτό το 40% της αμοιβής των διαιτησιών θα διαμοιράζεται μεταξύ των δικαστών και των εισαγγελέων ή με απόφασή τους θα διατίθεται για αναξιοπαθούντες δικαστικούς υπαλλήλους και δικαστές. Νομίζω ότι αυτό θα δημιουργήσει αποφάσεις δύο ταχυτήτων. Καλό είναι να προβλεφθεί χωρίς αυτήν τη δυνατότητα της εναλλακτικής απόφασης. Ή να διατίθεται το 40% μονίμως και κατά τις διατάξεις του νόμου για τους αναξιοπαθούντες δικαστές και δικαστικούς υπαλλήλους ή να διατίθεται όπως πρέπει, να μην υπάρχει διακριτική ευχέρεια των αποφάσεων των δικαστηρίων για το πώς θα διατίθεται αυτό το 40%. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ολοκληρώθηκαν

οι πρωτολογίες των Βουλευτών.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αγαπητοί συνάδελφοι, θα έλεγα αρχίζοντας την ανάλυση από την πλευρά μου του νομοσχεδίου αυτού ότι λίγες διατάξεις νόμου επηρεάζουν την καθημερινή ζωή του συνόλου των πολιτών, γιατί όλοι οι πολίτες είναι κατά τον άλφα ή βήτα τρόπο καταναλωτές, αγοραστές, όσο οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα για την πώληση αγαθών.

Το σχετικό κεφάλαιο του Αστικού Κώδικα δεν ενδιαφέρει μόνο τους επιχειρηματικούς κλάδους που ειδικεύονται στην κατασκευή, στην παραγωγή και διάθεση αγαθών, αλλά πάνω από όλα, ενδιαφέρει όλους τους καταναλωτές που καθημερινά συνάπτουν συμβάσεις αγοράς καταναλωτικών προϊόντων για την κάλυψη βασικών ιδιωτικών αναγκών τους.

Εντούτοις αυτό το τόσο σημαντικό κεφάλαιο του Αστικού Κώδικα για την πώληση πράγματος αποτελεί –και δεν είναι υπερβολή αυτό που θα πω– ένα παράδειγμα αναχρονισμού έτσι ως ίσχυε μέχρι τώρα, γιατί οι ρυθμίσεις του είναι επαχθείς για το αδύναμο μέλος. Και βέβαια το αδύναμο μέλος στις περιπτώσεις αυτές σήμερα ειδικά που έχουν αλλάξει οι τρόποι παραγωγής, διάθεσης, προβολής, διαφήμισης, πώλησης, είναι ο αγοραστής ο οποίος συχνά εγκλωβίζεται χωρίς έννομη προστασία. Αν για παράδειγμα ο αγοραστής ενός αυτοκινήτου διαπιστώσει μετά από πάροδο οκτώ μηνών ότι το αυτοκίνητο που αγόρασε έχει ουσιώδη ελαττώματα που μειώνουν και αναιρούν ακόμη τη χρήση του, δεν μπορεί με το ισχύον μέχρι σήμερα δίκαιο να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση και να ζητήσει τα χρήματα που κατέβαλε. Ακόμη και αν έγκαιρα αντιληφθεί το ελάττωμα δεν μπορεί να ζητήσει τη διόρθωσή του, εκτός αν συντρέχουν εξαιρετικές περιπτώσεις. Αν πάλι ο αγοραστής ενός ακινήτου, ενός διαμερίσματος διαπιστώσει ακόμη και την επομένη της παράδοσης ημέρα, ότι οι εσωτερικές εγκαταστάσεις του ακινήτου, οι υδραυλικές, οι ηλεκτρικές είναι ελαττωματικές, πάσχουν, δεν μπορεί κατ' αρχήν να απαιτήσει από τον κατασκευαστή να τις επισκευάσει.

Οι λύσεις αυτές είναι αυτονόητο ότι είναι αρνητικές για τα αδύναμα μέλη, δηλαδή για τον αγοραστή. Ανάγονται βέβαια κατά βάση στην παράδοση του Ρωμαϊκού Δικαίου οι μέχρι τώρα ισχύουσες διατάξεις, οι έννοιες του οποίου ακολουθούν στο σημείο αυτό να δυναστεύουν, θα έλεγα, την οικονομική ζωή. Εκφράζουν παρωχημένες ιστορικές συνθήκες, τότε που οι αγοραστές βέβαια και οι πωλητές καταναλωτικών αγαθών, είχαν ισοδύναμη ισχύ αλλά πάρα πολλά εν τω μεταξύ έχουν αλλάξει.

Προς ανατροπή αυτής της καταστάσεως ως Κυβέρνηση παρουσιάζουμε ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας το παρόν σχέδιο νόμου, με το οποίο επιχειρείται μια σημαντική μεταρρύθμιση του δικαίου της πώλησης. Αφετηρία, όπως ήδη ειπώθηκε, για το προτεινόμενο σύστημα διατάξεων αποτέλεσε η ανάγκη προσαρμογής της νομοθεσίας μας στην κοινοτική οδηγία 1999/44 που αφορά τις πτυχές πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, με αφορμή αυτό, ξεκίνησε τη σχετική προετοιμασία. Βέβαια δεν περιορίστηκε μόνο στη συμμόρφωση προς την κοινοτική οδηγία, αλλά αντίθετα προχώρησε σε μια, θα έλεγα, πλήρη τροποποίηση του ίδιου του Αστικού Κώδικα στο συγκεκριμένο κεφάλαιο, με κατεύθυνση, όπως είπα, την προστασία του αδύναμου μέλους, δηλαδή του αγοραστή, του καταναλωτή. Και για την επεξεργασία του σχετικού σχεδίου νόμου είναι αλήθεια ότι επιστρατεύτηκαν έγκριτοι, εξαιρετικοί πανεπιστημιακοί, αστικολόγοι. Και στην επιτροπή αυτή είχε προεδρεύσει ο ίδιος ο κ. Σταθόπουλος.

Το νέο δίκαιο της πώλησης που σήμερα συζητούμε εδώ, αντιλαμβανόμενο την αδύναμη θέση στην οποία βρίσκεται ο καταναλωτής και εμφορούμενο από την ανάγκη προστασίας του έναντι των μεγάλων επιχειρήσεων παραγωγής, εισαγωγής και διανομής καταναλωτικών αγαθών, προχωρά στις συγκεκριμένες όπως θα αναφερθώ παρακάτω ρυθμίσεις.

Η προστασία που παρέχεται από το νέο δίκαιο της πώλησης στον αγοραστή, εκδηλώνεται πρωτίστως σε δύο κομβικά σημεία: Πρώτον, στην ευθύνη του πωλητή και δεύτερον, στον

χρόνο παραγραφής των δικαιωμάτων του αγοραστή.

Η πρώτη σημαντική καινοτομία του νομοσχεδίου αφορά στην επιβολή στον πωλητή πλήρους συμβατικής υποχρέωσης, ώστε να παραδίδει το συμφωνηθέν πράγμα δίχως πραγματικά ελαττώματα και με όλες τις ιδιότητες που έχουν συνολοκληρωθεί. Με αυτήν τη λύση ο αγοραστής θα μπορεί να ζητά την άρση του τυχόν ελαττώματος με τη διόρθωση ή την αντικατάσταση του πράγματος και μάλιστα χωρίς επιβάρυνσή του. Αυτό σήμερα μπορούσε να γίνει μόνο κατ' εξαίρεση. Μάλιστα θα μπορεί ο αγοραστής μαζί με τη διόρθωση ή αντικατάσταση του ελαττωματικού πράγματος να ζητά και αποζημίωση, αν πράγματι έχει υποστεί περαιτέρω ζημία.

Για να αποτραπούν παρερμηνείες σε βάρος των αγοραστών το σχέδιο νόμου ορίζει ότι υπάρχει πραγματικό ελάττωμα ή έλλειψη ιδιότητας σε κάθε περίπτωση που το πράγμα δεν ανταποκρίνεται στη σύμβαση. Για να αποδείξει αυτό ο αγοραστής, θα μπορεί απλά να αποδεικνύει ότι το πράγμα δεν ανταποκρίνεται στην περιγραφή, στο δείγμα ή στο υπόδειγμα που του είχε παρουσιάσει ο πωλητής. Εναλλακτικά θα μπορεί να επικαλείται ότι το πράγμα δεν είναι κατάλληλο για τη χρήση για την οποία προορίζεται, ότι δεν έχει την ποιότητα ή την απόδοση που εύλογα προσδοκούσε, λαμβάνοντας υπόψη πάνω απ' όλα τη σχετική διαφήμιση ή ακόμη ότι η εγκατάστασή του ήταν πλημμελής.

Η δεύτερη σημαντική καινοτομία αφορά στο χρόνο παραγραφής των δικαιωμάτων του αγοραστή. Σήμερα οι προθεσμίες είναι βραχείες, έξι μήνες και δύο έτη για κινητά και ακίνητα αντίστοιχα. Ουσιαστικά ο αγοραστής στερείται προστασίας. Εάν για παράδειγμα διαπιστωθεί ουσιαστικές ελαττώματα σε κινητό, σε ένα όχημα ή σε μία ηλεκτρική συσκευή μετά την πάροδο έξι μηνών από την παράδοση στον αγοραστή, αυτός μένει απροστάτευτος. Και στα ακίνητα, όμως, η περίοδος της διετίας για την παραγραφή των δικαιωμάτων του κατά την ισχύουσα νομοθεσία, δεν είναι επαρκής. Σε ορισμένες περιπτώσεις δεν είναι υπερβολή να μιλήσουμε για ασφυκτική προθεσμία για τον αγοραστή. Σε πολλές περιπτώσεις πολλά ελαττώματα ακινήτων και ιδίως τα λεγόμενα κρυφά ελαττώματα σε εσωτερικές εγκαταστάσεις ή στη θεμελίωση δεν διαπιστώνονται εντός της διετίας.

Τώρα η προθεσμία των έξι μηνών για τα κινητά μετατρέπεται σε δύο έτη και των δύο ετών για τα ακίνητα μετατρέπεται σε πέντε έτη. Εκτιμούμε ότι έτσι παρέχεται ικανοποιητική προστασία στον καλόπιστο αγοραστή που διαπιστώνει το ελάττωμα με κάποια χρονική καθυστέρηση. Προς περαιτέρω ενίσχυση του αγοραστή τίθεται και τεκμήριο ότι τα ελαττώματα που διαπιστώθηκαν εντός έξι μηνών υπήρχαν και κατά το χρόνο της παράδοσης.

Με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρείται και τροποποίηση του γενικού δικαίου των ρητρών απαλλαγής από ευθύνη. Οι μεγάλες επιχειρήσεις παραγωγής και διάθεσης αγαθών και υπηρεσιών είχαν υπό το ισχύον δίκαιο τη δυνατότητα και επέβαλαν στους καταναλωτές πολλές φορές απαράδεκτες ρήτρες, με τις οποίες απαλλάσσονταν από την ευθύνη τους σε περιπτώσεις παραβίασης των συμφωνηθέντων. Πρόκειται για τους περίφημους γενικούς όρους των συναλλαγών ή τα λεγόμενα «φιλάγραμματα», για τα οποία ουδέποτε λαμβάνει χώρα ατομική διαπραγμάτευση μεταξύ των μερών. Εκεί διατυπώνονται ειδικές ρυθμίσεις με τις οποίες το ισχύον μέρος, εν προκειμένω ο πωλητής δεν έχει ευθύνη εάν παραβιάσει τους όρους της συμφωνίας από ελαφρά του αμέλεια.

Τώρα κάθε απαλλακτική ρήτρα που δεν απέτελεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης, αλλά επιβλήθηκε από το ισχυρότερο μέρος με προδιατυπωμένο όρο αυτής της μορφής, θα είναι ανίσχυρη. Επίσης αποκλείεται κάθε ρήτρα με την οποία συμφωνείται απαλλαγή από την ευθύνη σε περίπτωση προσβολής της προσωπικότητας και ιδίως της υγείας, της τιμής και της ελευθερίας. Σε κανέναν καταναλωτή δεν θα τίθεται πλέον το δίλημμα «ή θα με απαλλάξεις από την ευθύνη σε περίπτωση που από αμέλειά μου υποστείς κάποια σωματική βλάβη λόγω ελαττώματος ή διαφορετικά δεν σου πουλώ το αυτοκίνητο ή την οποιαδήποτε άλλη συσκευή, ή δεν σε μεταφέρω με το μεταφορικό μέσο ή δεν σου κτίζω το σπίτι». Δεν θα τίθεται ούτε το

δίλημμα «ή θα με απαλλάξεις από την ευθύνη σε περίπτωση που από αμέλεια αποκαλύψω σε τρίτους στοιχεία για την ιδιωτική σου ζωή ή για την υγεία σου ή διαφορετικά δεν σε ασφαλίζω, δεν σου δίνω δάνειο, δεν σε προσλαμβάνω».

Μάλιστα για να μην καταστρατηγηθούν οι νέες ρυθμίσεις ορίζεται ότι αυτός που οφείλει το σχετικό πράγμα ή την υπηρεσία θα ευθύνεται πάντοτε για δόλο ή για βαριά αμέλεια και των βοηθών του μη επιτρεπόμενης απαλλακτικής ρήτρας. Για παράδειγμα δεν θα μπορεί ο εισαγωγέας να αντιτάξει στον καταναλωτή ότι δεν ευθύνεται, αλλά ευθύνεται ο μεταφορέας ή το αλλοδαπό πλοίο ή ο αφερέγγυος οδηγός. Η αντίθετη ρύθμιση του ισχύοντος δικαίου είναι επαχθής και ξεπερασμένη πλέον στη σύγχρονη οικονομία, όπου οι οφειλέτες και ιδίως οι μεγάλες επιχειρήσεις εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους με τους λεγόμενους βοηθούς των.

Τέλος, με το νομοσχέδιο ορίζεται ότι οι διατάξεις του ελληνικού δικαίου, που διέπουν την πώληση καταναλωτικών αγαθών, είναι αναγκαστικού δικαίου κατά την έκταση που παρέχουν ευρύτερη προστασία στον καταναλωτή. Έτσι δεν θα μπορεί πλέον το ισχύον μέρος να αποφεύγει την ευθύνη που του τάσσει το ελληνικό δίκαιο, ορίζοντας ως εφαρμοστέο δίκαιο κάποιο αλλοδαπό ή συχνά εξωτικό δίκαιο. Αυτά όσον αφορά το πρώτο κεφάλαιο του παρόντος νομοσχεδίου.

Με το δεύτερο κεφάλαιο του σχεδίου νόμου προτείνονται ορισμένες βελτιώσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ήδη ακούσαμε από τους εισηγητές και κυρίως στο σύστημα της επιτάχυνσης της τακτικής διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, των πολυμελών πρωτοδικείων, το οποίο καθιερώθηκε με το ν. 2915/2001.

Άκουσα διάφορες παρατηρήσεις από διάφορους συναδέλφους που πήραν νωρίτερα το λόγο σε σχέση με αυτό το κεφάλαιο και μάλιστα άκουσα που είπαν ότι δεν θα ψηφίσουν αυτό το κεφάλαιο. Είναι αλήθεια ότι έχω μπερδευτεί λίγο με την επιχειρηματολογία που αναπτύχθηκε, ακούστηκαν εντελώς διαφορετικές απόψεις και ασκήθηκε κριτική γι' αυτό το κεφάλαιο.

Τι επιδιώκουμε με τις ρυθμίσεις αυτές; Επιδιώκουμε την απλοποίηση μιας σειράς προθεσμιών που προέβλεπε ο 2915 για να δώσουμε τη δυνατότητα στην πράξη καλύτερης απόδοσης αυτού του νέου συστήματος, κύριε Μάνο, και γι' αυτό κάνουμε αυτές τις απλοποιήσεις.

Δεν είναι δε τραγικό, για να το πω απλά, όταν διαπιστώνει κανείς ότι πρέπει να τροποποιηθεί ένα νομοθέτημα που πολύ ορθά, όπως ο ν. 2915, έχει ως στόχο την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης και προβλέπει μία σειρά από προθεσμίες για την κατάθεση των προτάσεων, την αντίκρουση κλπ., είναι καλό να τροποποιηθεί για να απλοποιηθούν ακόμα περισσότερο και να αρθούν και οι όποιες επιφυλάξεις, ακόμα και φοβίες που έχουν οι δικηγόροι, όχι για άλλο λόγο αλλά γιατί ο ν. 2915 αλλάζει άρδην ένα σύστημα που εφαρμοζόταν στη χώρα μας επί εκατόν εξήντα και περισσότερα χρόνια.

Το σύστημα της προδικασίας ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου είναι από την εποχή του Μάουερ, αν δεν με απατάει η μνήμη, αλλά είναι αλήθεια ότι οδηγούσε σε καθυστερήσεις της απονομής της δικαιοσύνης και οκτώ και εννέα και δέκα και περισσότερα χρόνια πολλές φορές σε μια απλή αστική υπόθεση.

Γι' αυτό λοιπόν ήρθε ο ν. 2915 για να επιταχύνει την απονομή της δικαιοσύνης και η βασική φιλοσοφία του νέου συστήματος είναι η αξιοποίηση του χρόνου πριν από τη δικάσιμη, δηλαδή η έγκυρη συγκέντρωση, όλων των ισχυρισμών των διαδίκων και όλου του αποδεικτικού υλικού, έτσι ώστε η εκδίκαση της υπόθεσης να γίνεται σε μία και μοναδική συζήτηση.

Αλλά επαναλαμβάνω επειδή διαπιστώνεται ότι το σύστημα των διαφόρων προθεσμιών, ίσως ήταν υπερβολικά περίπλοκο και επειδή άκουσα με πολλή προσοχή τις επισημάνσεις του δικηγορικού κόσμου και πήρα επίσης τις απόψεις και του δικαστικού κόσμου προχωρούμε τώρα σ' αυτήν την απλοποίηση των προθεσμιών. Αυτό δεν είναι αρνητικό και δεν αποτελεί λόγο για να πει κανείς ότι δεν ψηφίζει το δεύτερο κεφάλαιο αφού έρχεται να βελτιώσει, να διευκολύνει στην πράξη την εφαρμογή του νέου συστήματος που απ' ότι αντιλαμβάνομαι όλους μας βρί-

σκει σύμφωνους για την επιτάχυνση των διαδικασιών ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου. Μάλιστα για τη μορφοποίηση των προτεινόμενων τροποποιήσεων που συμπεριλαμβάνουμε στο παρόν νομοσχέδιο, έλαβε ένας εξαντλητικός διάλογος με τους δικηγορικούς συλλόγους και όπως είπα αξιοποιήσαμε και πολλές παρατηρήσεις από το δικαστικό χώρο.

Θα έλεγα ότι με χαρά παρουσιάζω σήμερα αυτό το σχέδιο απλοποιήσεων και βελτιώσεων που χαίρουν της ευρύτατης συναίνεσης του νομικού κόσμου. Όταν δεν υπάρχει συναίνεση στη χώρα, τότε ασκείται κριτική -είτε με «αι» είτε με «ε»- προς την Κυβέρνηση και λέγεται ότι κακώς δεν υπάρχει συναίνεση. Όταν μετά από συναινετική διαδικασία και ένα εξαντλητικό διάλογο καταλήγουμε να λέμε ότι συμφωνούμε να είναι αυτές οι βελτιώσεις, τότε με έκπληξη ακούω να ασκείται και πάλι κριτική γιατί έρχονται αυτές οι απλοποιήσεις και οι βελτιώσεις. Τυχά-νουν όπως είπα ευρύτατης συναίνεσης και όλοι συμφωνούν ότι πράγματι μ' αυτές τις απλοποιήσεις βελτιώνεται ακόμα περισσότερο η λειτουργία και αναμένουμε καλύτερη απόδοση του νέου συστήματος που προέβλεψε ο ν. 2915.

Δεν είναι επίσης αλήθεια αυτό που ακούστηκε ότι με το νέο σύστημα ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου, το είπατε εσείς, κύριε Σκυλλάκο, θα υπάρχει μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση για τους φτωχούς που προσφεύγουν στη δικαιοσύνη. Αντίθετα, το παλιό σύστημα ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου εσήμαινε μεγαλύτερη επιβάρυνση, γιατί κάθε τόσο χρειαζόταν η εξέταση μαρτύρων και ο δικηγόρος κάθε τόσο θα απαιτούσε για τη συνέχιση των διαδικασιών επιπρόσθετες αμοιβές κλπ. ενώ η εκδίκαση ενώπιον μιας διαδικασίας με το νέο σύστημα της όποιας υπόθεσης σημαίνει λιγότερη οικονομική επιβάρυνση. Όντως είναι «φιλοαίχό» το σύστημα που προβλέπει ο 2915 και που θέλουμε να εφαρμοστεί το νέο δικαστικό έτος.

Επίσης, σε ό,τι αφορά τις άλλες προϋποθέσεις, όπως ενίσχυση της στελέχωσης της γραμματείας, της εξασφάλισης των απαραίτητων αιθουσών και του εξοπλισμού με το νέο σύστημα μαγνητοφώνησης και απομαγνητοφώνησης των πρακτικών πρέπει να σας πω ότι έχουν προσληφθεί εδώ και μερικούς μήνες εξακόσιοι εβδομήντα δικαστικοί υπάλληλοι αυξημένων προσό-των, με πτυχίο πανεπιστημίου, με γνώσεις νέων τεχνολογιών και οι οποίοι επαναλαμβάνω έχουν στελεχώσει τις γραμματείες των δικαστηρίων.

Δεν θυμάμαι να υπήρξε άλλη φορά, σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα τόσο σημαντική, αριθμητική και ποιοτικά, ενίσχυση της γραμματείας των δικαστηρίων.

Δεύτερον, ξαναθυμίζω ότι ήδη από τον περασμένο Δεκέμβριο είχαμε εξασφαλίσει όλες τις απαραίτητες τεχνικές προϋποθέσεις με τον εξοπλισμό ενενήντα δύο αιθουσών στα πρωτοδικεία και με τον εξοπλισμό για τη μαγνητοφώνηση και απομαγνητοφώνηση των πρακτικών. Δεν λείπει λοιπόν τίποτε προκειμένου να λειτουργήσει το σύστημα αυτό.

Μάλιστα, χαίρομαι που οι δικηγόροι αποφάσισαν, μετά από αυτές τις συζητήσεις και τη συναίνεση που εξασφαλίσαμε, να σταματήσουν και την αποχή τους -το ξέρετε ότι έχουν αποφασίσει και το έχουν ανακοινώσει εδώ και αρκετές εβδομάδες- έτσι ώστε το νέο δικαστικό έτος να ξεκινήσει χωρίς προβλήματα.

Επίσης, σε ό,τι αφορά την εξωδικαστική επίλυση της διαφοράς, μας συμβουλευόσατε, κύριε Σκυλλάκο, να καταργηθεί. Μα, είναι ένα πολύ θετικό μέτρο αυτό που έχουμε θεσμοθετήσει και στη χώρα μας για την εξωδικαστική επίλυση της διαφοράς. Το αν εφαρμόζεται ή δεν εφαρμόζεται στο βαθμό που όλοι θα επιθυμούσαμε, αυτό δεν εξαρτάται από καμιά κυβέρνηση και από κανέναν Υπουργό Δικαιοσύνης. Θα πρέπει οι ίδιοι οι διάδικοι και οι ίδιοι οι πολίτες, αλλά ιδίως οι δικηγόροι, να βοηθήσουν να συνθηθούν το νέο σύστημα και να το αξιοποιήσουν.

Αλίμονο όμως αν εγώ αποδεχόμουν την εισήγησή σας να καταργήσουμε αυτόν το νέο θεσμό. Τότε θα έπαιρνα μια αρνητική απόφαση και όχι θετική. Είναι λοιπόν διαφορετικό το θέμα του ότι θα πρέπει να αξιοποιηθεί περισσότερο ο θεσμός -και αυτό είναι θέμα ωρίμανσης και της ίδιας της κοινωνίας και των συνθηκών, αν θέλετε, από πλευράς διαδίκων- και διαφορετικό το θέμα το ότι επειδή δεν εφαρμόζεται στην έκταση που θα

έπρεπε να εφαρμοστεί, να καταργήσουμε πάλι αυτόν το θεσμό.

Σε ό,τι αφορά την παρατήρησή σας που αφορά το γιατί το 40% των εσόδων, των αμοιβών από τις διαιτησίες, να χρησιμοποιούνται και για τους σκοπούς λειτουργίας των δικαστηρίων, θα σας πω ότι εμείς αποδεχτήκαμε την εισήγηση των ενώσεων των δικαστικών λειτουργών.

Αυτή η διάταξη που ρυθμίζει το πώς θα κατανέμεται το 40% των εσόδων από τις διαιτησίες, είναι διάταξη που εν πολλοίς μας εισηγήθηκαν οι ίδιες οι ενώσεις των δικαστικών λειτουργών και την αποδέχτηκα ασμένως, γιατί εκτιμώ ότι πρόκειται για μία πολύ λογική και πολύ σωστή, από την πλευρά τους, πρόταση που βοηθά και τους αναξιοπαθούντες συναδέλφους τους, αλλά δίνει και τη δυνατότητα να βελτιώσουν -αφού λείε με απόφαση της ολομέλειας του δικαστηρίου- λειτουργίες που αυτοί γνωρίζουν καλύτερα και από μας και από σας.

Εάν είχαν εισηγηθεί κάτι άλλο, θα ακολουθούσα εκείνον το δρόμο. Αλλά σ' αυτήν την περίπτωση, δεν καταλαβαίνω γιατί να απορρίψω την εισήγησή τους όταν οι ίδιοι θεωρούν ότι αυτό τους εξυπηρετεί καλύτερα. Επομένως, δεν είναι πρωτοβουλία της Κυβέρνησης προκειμένου να κάνουμε οικονομία. Δόξα τω Θεώ, τα κονδύλια που χρειάζονται για να καλυφθούν όλες η υψηλής ποιότητας λειτουργίες της δικαιοσύνης εξασφαλίζονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και από το Τ.Α.Χ.ΔΙ.Κ.. Αλλά επαναλαμβάνω ότι είναι δική τους η πρόταση.

Επίσης θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις σε ό,τι αφορά τις επισημάνσεις από την πλευρά του κ. Κουβέλη. Κύριε Κουβέλη, με τη σχετική διάταξη προβλάνουμε στη μείωση των ποσών που απαιτούνται για την πρόκριση των αναρρέσεων. Προβλάνουμε σε μείωση από 1467 ευρώ σε 800 ευρώ, δηλαδή μειώ-νουμε το ανώτατο όριο του παραβόλου που πρέπει να καταβληθεί για να συζητηθεί η αίτηση αναρρέσεως. Επομένως διευ-κολύνουμε ακόμη περισσότερο την προσφυγή.

Επίσης, με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα θυμίσω στο Σώμα ότι στην Ελλάδα το κόστος προσφυγής στη δικαιοσύνη -εννώνω το οικονομικό κόστος- είναι το μικρότερο από οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρώπης και από οποιαδήποτε άλλη ανεπτυγμένη χώρα και εκτός Ευρώπης. Ευτυχώς έχουμε το μικρότερο κόστος προσφυγής στη δικαιοσύνη. Δηλαδή, η πρόσβαση για τον κάθε πολίτη είναι άνετη και από αυτήν την πλευρά.

Τέλος, με τις διατάξεις του σχετικού νομοσχεδίου, όπως θα δείτε, επεκτείνουμε την απαγόρευση για τις πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης τη νύχτα, τις Κυριακές και τις κατά νόμου εξαιρετέες ημέρες και στις ημέρες του Σαββάτου.

Κλείνοντας την ομιλία μου, κυρία και κύριοι συναδέλφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι πέρα από τις νομοθετικές πρωτοβουλίες, και στο πλαίσιο της προσπάθειάς μας για ταχύτερη αλλά και ποιοτικά αναβαθμισμένη απονομή της δικαιοσύνης, προχωράμε από το νέο δικαστικό έτος, δηλαδή από τις 16.9.2002, στην κατάργηση των απογευματινών συνεδριάσεων του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Πρόκειται για το δεύτερο μεγάλο βήμα που γίνεται στο πλαίσιο της αναβάθμισης της λειτουργίας του Πρωτοδικείου Αθηνών μετά τη μεταφορά των υπηρεσιών του το Δεκέμβριο του 1995 από το κτίριο στο οποίο βρισκόταν τότε στην Ομόνοια, στην τέως Σχολή Ευελπίδων.

Μου είχαν πει ότι ήταν αδύνατο να λειτουργήσουν πρωί τα πολυμελή πρωτοδικεία. Με το νέο σύστημα του ν. 2915 πιθανόν να υπήρχε κίνδυνος να διαρκούν και τις μεταμεσονύχτιες ώρες οι σχετικές διαδικασίες. Ωστόσο, δουλέψαμε συγκεκριμένα και διαπίστωσα ότι τελικά υπήρχε στην πράξη δυνατότητα.

Προχωρήσαμε, λοιπόν, σε αυτό το βήμα με τη διαμόρφωση πέντε αιθουσών στα κτίρια της τέως Σχολής Ευελπίδων. Έτσι, για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες, αφότου δηλαδή ξεκίνησε να λειτουργεί το πολυμελές πρωτοδικείο στην Αθήνα, θα υπάρ-χουν και εκεί μόνο πρωινές συνεδριάσεις.

Αυτό πάνω από όλα σημαίνει ότι με τη λύση αυτή εξυπηρετούνται όλοι οι παράγοντες της δίκης. Εξυπηρετούνται οι διάδικοι και οι δικαστές. Βελτιώνονται οι συνθήκες εργασίας και για τους υπαλλήλους και για τους δικηγόρους. Έτσι, οι δικαστές θα διεκπεραιώνουν την εκδίκαση των υποθέσεων του πολυμελούς πρωτοδικείου τις πρωινές ώρες και θα απαλλάσσονται από τις

απογευματινές συνεδριάσεις, που ορισμένες φορές τους κρατούσαν καθηλωμένους στην έδρα μέχρι τα μεσάνυχτα. Από την πλευρά τους οι διάδικοι και οι δικηγόροι εξυπηρετούνται καλύτερα με τις πρωινές συνεδριάσεις, κατά τις οποίες θα έχουν περισσότερο χρόνο στη διάθεσή τους, για να υποστηρίξουν καλύτερα τις υποθέσεις τους. Οι δικηγόροι θα έχουν, βέβαια, περισσότερο χρόνο στη διάθεσή τους τις απογευματινές ώρες, για να οργανώσουν καλύτερα τη λειτουργία των γραφείων τους. Και βέβαια, όπως είπα, και οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν θα είναι πλέον υποχρεωμένοι να απασχολούνται τα απογεύματα για την κάλυψη των συνεδριάσεων.

Παράλληλα, προχωρήσαμε στην κάλυψη όλων των κενών οργανικών θέσεων. Όλα τα οργανικά κενά καλύπτονται. Ίσως είναι η πρώτη φορά, αλλά πράγματι καλύπτονται στο σύνολό τους τα οργανικά κενά των δικαστών που υπάρχουν στο Πρωτοδικείο Αθηνών. Σημειωτέον ότι οι οργανικές θέσεις των δικαστών στο Πρωτοδικείο Αθηνών σήμερα ανέρχονται στις τετρακόσιες δύο και υπηρετούν τριακόσιοι εβδομήντα οκτώ πρόεδροι πρωτοδικών, πρωτοδίκες και πάρεδροι. Από τις 16-9-2002 θα είναι καλυμμένα όλα τα οργανικά κενά. Επειδή στις 31-7-2002, δηλαδή αύριο, αποφοιτούν από την Εθνική Σχολή Δικαστών εκατόν πενήντα ένας νέοι δικαστές, θα καλύψουμε και τις κενές οργανικές θέσεις και των άλλων δικαστηρίων της χώρας.

Τέλος, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι στο Πρωτοδικείο Αθηνών επιλύσαμε και ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα που χρόνιζε: το πρόβλημα της συσσώρευσης των μη καθαρογραφιστών αποφάσεων. Σαράντα έξι χιλιάδες αποφάσεις παρελθόντων ετών λίμναζαν σε ό,τι αφορά την καθαρογραφή. Από την 1-3-2002 με εκατόν τριάντα πέντε δικαστικούς υπαλλήλους, που εργάστηκαν συστηματικά υπερωριακά, πετύχαμε ώστε να καθαρογραφούν. Βέβαια, για να μην ξαναπαρουσιαστεί το πρόβλημα, έχουμε εξοπλίσει με ηλεκτρονικούς υπολογιστές το Τμήμα Καθαρογραφής, για να γίνεται σε σύντομο χρονικό διάστημα η καθαρογραφή όλων των αποφάσεων.

Με όλες αυτές τις πρωτοβουλίες και με τα μέτρα που ελήφθησαν, με την εφαρμογή του νέου συστήματος ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου και με την απλοποίηση των προθεσμιών που προβλέπει το παρόν νομοσχέδιο, με την κάλυψη όλων των αναγκών σε δικαστές, καθώς και με την εξασφάλιση των απαραίτητων τεχνικών μέσων για τη μαγνητοφώνηση και απομαγνητοφώνηση των πρακτικών, εκτιμώ, κύριοι συνάδελφοι, ότι το νέο δικαστικό έτος θα ξεκινήσει με καλύτερες προϋποθέσεις απ' ό,τι στο παρελθόν και πάνω απ' όλα ότι θα έχουμε κάνει ένα ουσιαστικό βήμα στην κατεύθυνση της επιτάχυνσης της απονομής δικαιοσύνης στην αστική δίκη.

Για την ποινική δίκη έχω ήδη παραλάβει το πόρισμα επιτροπής, που έχει επεξεργαστεί επί τέσσερις μήνες απόψεις και έχει καταλήξει σε μια συνολική πρόταση προς εμάς. Θα έχουμε την ευκαιρία το φθινόπωρο να συζητήσουμε εδώ νομοσχέδιο που θα επιδιώκει πράγματι την ουσιαστική επιτάχυνση και στην ποινική διαδικασία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει επί της αρχής το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου. Με τη διαφορά ότι η θετική της ψήφος έχει δύο, διαφορετικές, όψεις:

Η πρώτη αφορά τα άρθρα 1-4, τα οποία σχετίζονται με την τροποποίηση του Αστικού Κώδικα. Και εκεί η υπερψήφιση της αρχής του σχεδίου νόμου είναι για τη Νέα Δημοκρατία ανεπιφύλακτη. Με την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές συνιστούν πραγματικό πρόοδο σε ό,τι αφορά το ενοχικό δίκαιο, γενικό και ειδικό, και βεβαίως, το δίκαιο της πώλησης.

Αντιθέτως, το «ναι» της Νέας Δημοκρατίας σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα άρθρα, δηλαδή τα άρθρα 5 έως 13 του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου, τελεί υπό την επιφύλαξη ότι εκφράζεται αποκλειστικώς και μόνον επειδή δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Επειδή πρέπει να διορθωθούν ημάρτημα σε σχέση με τις προχειρότητες οι οποίες διακρίνουν όλο το θεσμικό πλαίσιο του ν.

2915/2001. Ενός νόμου πρόχειρου και βιαστικού, όπως θα δούμε στη συνέχεια, που από τη στιγμή κατά την οποία ψηφίστηκε, χρειάστηκε περισσότερες διορθώσεις απ' όσες ρυθμίσεις επέφερε αρχικά. Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, λέμε «ναι».

Επιτρέψτε μου συνοπτικά, όσο μου επιτρέπει ο χρόνος, να αναλύσω τις δύο αυτές όψεις του σχεδίου νόμου. Και ξεκινάω από την πρώτη, ήτοι από το κομμάτι που αφορά τα άρθρα 1 έως 4. Τα άρθρα 1 έως 4 του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου αφορούν τροποποίηση διατάξεων του γενικού και ειδικού μέρους του ενοχικού δικαίου του Αστικού Κώδικα. Ειδικότερα αφορούν τροποποίηση των άρθρων 332 επόμενα του γενικού μέρους και ορισμένες διατάξεις του ειδικού μέρους του Αστικού Κώδικα σε ό,τι αφορά το δίκαιο της πώλησης και συγκεκριμένα των άρθρων 534 έως 537 και 540 έως 561.

Οι διατάξεις αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχονται στη Βουλή για να υπάρξει βεβαίως προσαρμογή του εσωτερικού μας δικαίου στις διατάξεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου, όπως οι διατάξεις αυτές αποτυπώνονται στην οδηγία 1999/44 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και έρχονται με αρκετή –είναι η αλήθεια– καθυστέρηση. Πρέπει όμως να πω πως σε ό,τι αφορά τη συγκεκριμένη ρύθμιση, όπως αυτή αποτυπώνεται στο σχέδιο νόμου, η εργασία η οποία έγινε από την επιτροπή –και πρέπει να αποδοθούν εύσημα στην Επιτροπή αυτή– υπήρξε πραγματικά εξαιρετική.

Πρέπει δε να τονίσω και κάτι άλλο: το γεγονός ότι υπήρξε πολύ σωστή η επιλογή το να ενσωματωθούν αυτές οι διατάξεις στον Αστικό Κώδικα, να επέλθει δηλαδή τροποποίηση του Αστικού Κώδικα. Και όχι να συμβεί αυτό που συνέβη με το ν. 2251/1994, κύριε Υπουργέ, όταν σε πολύ συγκεκριμένες διατάξεις που αφορούν την προστασία του καταναλωτή επελέγη η διαδικασία του να υπάρξει χωριστός νόμος, ο οποίος όμως τροποποιεί σε πολλά σημεία τον Αστικό Κώδικα. Με αποτέλεσμα να διασπάται η ενότητα ενός τόσο σημαντικού κειμένου όπως είναι ο Αστικός Κώδικας.

Και εδώ επιτρέψτε μου να πω, σε ό,τι αφορά την τροποποίηση του Αστικού Κώδικα, ποιο είναι το πνεύμα το οποίο διέπει την τροποποίηση αυτή. Γιατί πρέπει να τονίσω ότι, ύστερα από τις διατάξεις του οικογενειακού δικαίου, κατά την εκτίμησή μου, οι τροποποιήσεις που επέρχονται στον Αστικό Κώδικα με τις διατάξεις του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου είναι οι σημαντικότερες τροποποιήσεις που έχουμε δει τα τελευταία χρόνια στο χώρο του Αστικού Κώδικα. Και ίσως στο σύνολο του χώρου του αστικού δικαίου. Μπορεί να μην το αντιλαμβανόμαστε αυτήν τη στιγμή στο Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής –καλοκαίρι– αλλά πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι τροποποιήσεις που επέρχονται έχουν τεράστια σημασία σε όλη τη φιλοσοφία του αστικού δικαίου.

Και εξηγουμαι. Έως σήμερα στο δίκαιο της πώλησης, το οποίο είναι ένα δίκαιο από τα σημαντικότερα –ίσως το πιο σημαντικό– σε ό,τι αφορά το ενοχικό μας δίκαιο, η φιλοσοφία για την ευθύνη του πωλητή έναντι του αγοραστή ήταν η ακόλουθη. Η ευθύνη αυτή ήταν εγγυητική. Ήταν δηλαδή ευθύνη σχετικά μειωμένη, που περίπου αποτυπώνεται στην περίφημη ρωμαϊκή ρήση «ας πρόσεχε ο αγοραστής έναντι εκείνων τα οποία του παρέχει ο πωλητής».

Και αυτό γιατί; Για ποιο λόγο ο νομοθέτης του Αστικού Κώδικα, στις αρχές τις δεκαετίας του '40, επέλεξε αυτήν ακριβώς τη ρύθμιση; Ήταν δύο οι λόγοι. Ήταν η μορφή των κοινωνικών σχέσεων της εποχής εκείνης. Κοινωνικές σχέσεις αραιές, θα έλεγε κανείς, κοινωνικές σχέσεις μέσα από τις οποίες καθένας μπορούσε να υπάρξει χωρίς πολλές συναλλαγές με τον πλησίον. Ο Αστικός Κώδικας και οι σχετικές ρυθμίσεις την εποχή εκείνη εξέφραζαν την ατομικότητα των ανθρώπων. Και επειδή δεν υπήρχαν πάρα πολλές κοινωνικές σχέσεις, καθένας έπρεπε να προσέχει και να προφυλάσσει τον εαυτό του στις συναλλαγές, ανεξαρτήτως του ποια ήταν η δύναμη εκείνου με τον οποίο συναλλασσόταν. Πέραν δε τούτου δεν υπήρχε την εποχή εκείνη τόσο σημαντική διαφορά στις κοινωνικές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Γιατί δεν υπήρχε και η τεράστια διαφορά ισχύος –ιδίως οικονομικής ισχύος– που υπάρχει σήμερα. Αυτή είναι η μία πλευρά.

Αλλά δεν είναι μόνον η φύση, η πυκνότητα δηλαδή των κοινωνικών σχέσεων και η διαφορά μεταξύ των κοινωνικών σχέσεων σε ό,τι αφορά τη σχέση μεταξύ αγοραστή και πωλητή, ήταν και η φύση των πραγμάτων. Τα πράγματα την εποχή εκείνη, όπως κατασκευάζονταν -είτε κατασκευάζονταν από τη βιομηχανία, είτε από τη βιοτεχνία- δεν περιείχαν την τεχνολογία την οποία περιέχουν σήμερα. Το πράγμα την εποχή εκείνη μπορούσε να το διαγνώσεις ακόμα και με την απλή οπτική επαφή και μπορούσες, ως μέσος κοινωνικός άνθρωπος, να καταλάβεις, ή έπρεπε να καταλαβαίνεις τα ελαττώματα που παρουσιάζει.

Σήμερα τα ζητήματα είναι πολύ διαφορετικά. Η τεχνολογία έχει φθάσει σε τέτοιο σημείο, ώστε ο μέσος κοινωνικός άνθρωπος, ο οποίος είναι ο δείκτης με βάση τον οποίο προχωράμε στις σχετικές ρυθμίσεις, είναι αδιανόητο να γνωρίζει με ακρίβεια το ποια είναι τα πραγματικά ελαττώματα, ποια η έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων, τις οποίες παρουσιάζει ένα συγκεκριμένο πράγμα.

Άρα λοιπόν βλέπουμε ότι υπάρχει τεράστια διαφορά σε σχέση με το παρελθόν, και σε ό,τι αφορά τη φύση των κοινωνικών σχέσεων και σε ό,τι αφορά τη φύση των πραγμάτων, που επιβάλλει την υπέρβαση του απλού εγγυητικού ρόλου του πωλητή. Επιβάλλει δηλαδή την ενίσχυση της ευθύνης του πωλητή και αντιστοίχως τη μεγαλύτερη προστασία του αγοραστή.

Κατά τούτο λοιπόν αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να ενισχύσει, σε πολύ γενικές γραμμές, στο σύνολο πια του αστικού δικαίου και όχι μόνο στο συγκεκριμένο κομμάτι του ενοχικού δικαίου που αφορά την πώληση, την καλή πίστη στις συνομολογίες. Αφορά δηλαδή τι; Την ενίσχυση αυτού που θα λέγαμε του ηθικού ρυθμού στις συναλλαγές, την ενίσχυση γενικών ρητρών, όπως είναι η καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη. Μέσα από την άνοδο τέτοιων ρητρών πλέον προστατεύεται περισσότερο ο αγοραστής έναντι του πωλητή ο οποίος βρίσκεται κατά τεκμήριο, σε θέση ισχύος. Με απλές λέξεις -γι' αυτό μίλησα για τεράστια σημασία του νομοσχεδίου αυτού από πλευράς επιπτώσεων στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου- αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να ενισχύσει περισσότερο απ' ότι φαντάζεται κανείς γενικές ρήτρες του ιδιωτικού δικαίου οι οποίες πλέον αφορούν την προστασία των συναλλαγών.

Εδώ πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου προσαρμόζεται στις διατάξεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου. Πράγματι είναι η οδηγία, όπως είπα πριν, 1999, η οποία αποτυπώνεται πλέον στο χώρο του εσωτερικού μας δικαίου. Αλλά δεν είναι μόνον αυτό. Και εδώ, κυρίες Υπουργέ, πρέπει να τονίσω ότι στην εισηγητική έκθεση ίσως θα έπρεπε να υπάρχει και μια άλλη αναφορά. Ενδεχομένως δεν πέρασε από την επιτροπή και δεν το σκέφτηκε γιατί η σχετική δουλειά είχε ξεκινήσει και πριν την αναθεώρηση του Συντάγματος. Όμως οι σχετικές πλέον ρυθμίσεις είναι απόρροια και εφαρμογή συγκεκριμένων διατάξεων του Συντάγματος, όπως αυτές που προέκυψαν μετά την αναθεώρηση, ιδίως σε ένα πολύ σημαντικό άρθρο -το κατ' εμέ κατά την αναθεώρηση σημαντικότερο άρθρο- το άρθρο 25. Αυτό το νομοσχέδιο από δω και πέρα από τα δικαστήρια και την επιστήμη πρέπει να ερμηνευθεί και υπό το φως του άρθρου 25. Θα έλεγα δε ότι η *Sedes materiae* της όλης νομικής ερμηνείας πλέον είναι το άρθρο 25 του Συντάγματος. Και το λέω αυτό, γιατί το άρθρο 25 έρχεται τώρα να ρυθμίσει τρία διαφορετικά πράγματα τα οποία έχουν άμεση σχέση με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου.

Πρώτα-πρώτα καθιερώνει το κοινωνικό κράτος δικαίου και την έννοια της κοινωνικής ευαισθησίας την οποία αποτυπώνει αυτό που έλεγα πριν, το γεγονός δηλαδή ότι έχουμε ενίσχυση σημαντικών ρητρών οι οποίες αφορούν τον ηθικό ρυθμό στις συναλλαγές.

Δεύτερον, το άρθρο 25 αποδίδει την ανάγκη ύπαρξης της κοινωνικής αλληλεγγύης. Η κοινωνική αλληλεγγύη είναι χρέος όλων πλέον. Και στο πλαίσιο της κοινωνικής αλληλεγγύης εντάσσεται και η αυξημένη ευθύνη του πωλητή έναντι του αγοραστή.

Και τέλος -και το σημαντικότερο- το άρθρο 25 του Συντάγματος κατοχυρώνει συνταγματικά και καθιερώνει την τριτενέργεια των δικαιωμάτων, όπου ακριβώς η τριτενέργεια αυτών των δικαιωμάτων προσιδιάζει στη φύση τους. Όπου δηλαδή η φύση των σχέσεων είναι σχετικώς όμοια με την αντίστοιχη του δημοσίου δικαίου. Και αυτή η τριτενέργεια αναβιβάζει κατά κάποιον τρόπο πλέον ιδιωτικού δικαίου δικαιώματα στην τάξη των δημοσίων δικαίου δικαιωμάτων. Γι' αυτό μίλησα για την τεράστια σημασία την οποία ενέχει το άρθρο 25 του Συντάγματος στην ερμηνεία και εφαρμογή των σχετικών αυτών διατάξεων.

Εν κατακλείδι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πω ότι εδώ σ' αυτό το νομοσχέδιο βλέπουμε το πόσο δύο χώροι διαφορετικοί, που τους γνωρίζαμε ως τώρα να διαφοροποιούνται και ίσως να αποκλίνουν, το δημόσιο και το ιδιωτικό πλέον δίκαιο, έρχονται να συγκλίνουν σε συγκεκριμένες στιγμές. Έτσι ώστε να θεωρείται για το μέλλον -δεν ξέρω σε ποια εποχή ίσως, αλλά μπορούμε να το προβλέψουμε- ότι θα υπάρξει σύντομα σε πολλούς τομείς του δικαίου σύμπτωση δημόσιου και ιδιωτικού δικαίου. Έτσι μάλιστα που πολλές φορές αυτή η διάκριση, με την οποία γαλουχήθηκαν γενιές και γενιές νομικών, να θεωρείται πια κάπως ξεπερασμένη.

Και αυτή η σύμπτωση έρχεται από δύο όψεις. Και από την ιδιωτικοποίηση του δημοσίου δικαίου -που την βλέπουμε συχνά σε νομοσχέδια που έρχονται εδώ- για την ιδιωτικοποίηση συγκεκριμένων δραστηριοτήτων της δημόσιας ζωής, όταν ακριβώς χρησιμοποιούνται μέθοδοι του ιδιωτικού δικαίου για την άσκηση κρατικής δραστηριότητας και όχι μέθοδοι *imperium*. Και από την δημοσιοποίηση του ιδιωτικού δικαίου, μέσα από εγγυητικές ρήτρες σαν αυτές που βλέπουμε εδώ.

Έχουμε δηλαδή από δύο διαφορετικές απεφτηρίες σύμπτωση στην ενότητα των δικαίου. Από τη μία πλευρά ιδιωτικοποιείται το δημόσιο, όπου αυτό επιβάλλεται, για να γίνει πιο ευέλικτη η κρατική δραστηριότητα. Και από την άλλη δημοσιοποιείται το ιδιωτικό δίκαιο, όπου αυτό είναι απαραίτητο, για να υπάρξει η προστασία των συναλλαγών σύμφωνα με τον ελεγκτικό ρυθμό που επιβάλλει το κοινωνικό κράτος δικαίου, η κοινωνική αλληλεγγύη, η τριτενέργεια των δικαιωμάτων.

Αυτήν ακριβώς την έννοια αποτυπώνει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Γι' αυτό ακριβώς, κύριε Υπουργέ, προσωπικά πιστεύω ότι θα έπρεπε να υπάρχει αντίστοιχη ρύθμιση, αντίστοιχη προσαρμογή και των γενικών ρητρών του γενικού μέρους ενοχικού δικαίου του Αστικού Κώδικα. Το λέει στην εισηγητική έκθεση ότι έπρεπε να γίνει αυτό με συγκεκριμένες ρήτρες πλέον. Τα άρθρα 200, 281 και 288 του Αστικού Κώδικα πρέπει να αλλάξουν μετά τις σχετικές διατάξεις. Από τη στιγμή που θα ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, με εκείνα που θέλει και η κοινοτική οδηγία και το άρθρο 25, πρέπει να κάνει μία υπέρβαση, μια σημαντική ερμηνευτική παρέμβαση πλέον ο δικαστής για να προσαρμοσθούν οι γενικές ρήτρες ειδικό μέρος.

Και εδώ υπάρχει κάτι πρωθύστερο. Μέχρι τώρα προηγούνταν οι γενικές ρήτρες και ερχόταν μετά το ειδικότερο μέρος, για να μπορέσει να αποτυπώσει εκείνα που ήθελαν οι γενικές ρήτρες σε ειδικότερο επίπεδο. Τώρα, εξαιτίας ακριβώς αυτού του πρωθύστερου, το ειδικό μέρος είναι αυτό που αναγκάζει τον ερμηνευτή να προσαρμόσει στο δίκαιο του ειδικού αυτού μέρους και τις γενικές ρήτρες.

Αν, όπως σας εξηγήσω στη συνέχεια, λειτουργούσε μια Διαρκής Επιτροπή

-σε ό,τι αφορά την αναθεώρηση του Αστικού μας Κώδικα- θα μπορούσε να είχε κάνει την εργασία αυτή. Γιατί η ίδια ομολογεί ότι έπρεπε να είχε επέλθει και τροποποίηση του γενικού μέρους του ενοχικού δικαίου. Δεν τα κατάφερε όμως γιατί δεν είχε τον απαραίτητο χρόνο.

Πρέπει όμως η επιτροπή να συσταθεί αμέσως και πρέπει αυτή η επιτροπή να είναι διαρκής. Πρέπει να συγκροτησουμε διαρκείς επιτροπές που να συνεδριάζουν όσο χρειάζεται, προκειμένου να μπορέσουν να προσαρμόζουν τα σημαντικά κωδικοποιημένα κείμενά μας. Δεν μπορεί να υπάρχουν πλέον στην εποχή μας, με τις τόσες διαρκείς αλλαγές, αποσπασματικές συνεδριάσεις τέτοιων επιτροπών.

Θα χρειασθώ τρία -τέσσερα λεπτά ακόμα, κυρίες Πρόεδρε. Θα χρησιμοποιήσω δηλαδή τη δευτερολογία μου για να ολοκληρώσω, ιδιαίτερα αυτό το κομμάτι.

Αυτά τα οποία είπα, δηλαδή η ενίσχυση του ηθικού ρυθμού στις συναλλαγές, αποτυπώνονται σε τέσσερα σημεία του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου. Ποιες είναι δηλαδή οι ρυθμίσεις που φαίνεται ότι αποδίδουν αυτόν τον ηθικό ρυθμό;

Πρώτα-πρώτα το γεγονός ότι προστίθεται στα μέσα, με τα οποία μπορεί να προστατευθεί ο αγοραστής έναντι του πωλητή ως σήμερα, και άλλο ένα μέσον. Ως σήμερα ποια μέσα είχε στην περίπτωση που είχαμε πραγματικά ελαττώματα ή έλλειψη συνολοποιημένων ιδιοτήτων; Ποια μέσα είχε ο αγοραστής για να προστατευθεί έναντι του πωλητή; Είχε την υπαναχώρηση, την αναστροφή του τιμήματος, στις περιπτώσεις των ενοχών γένους την αντικατάσταση του πράγματος και την αποζημίωση, όταν τα μέσα τα οποία είπα προηγούμενως δεν επαρκούσαν.

Ποτέ δεν υπήρχε -ούτε η ερμηνεία είχε κάνει αποδεκτό- το ότι υπήρχε η δυνατότητα να αρθεί η έλλειψη του ελαττώματος, δηλαδή να διορθωθεί το ελάττωμα ή να διορθωθεί η έλλειψη της συνολοποιημένης ιδιότητας. Νομικά θα μπορούσε, ενδεχομένως, ο δικαστής να οδηγηθεί εκεί ερμηνευτικά. Δεν το είπε ποτέ όμως. Και αυτό προστέθηκε. Αυτή είναι η πρώτη σημαντική αλλαγή, το ότι δηλαδή στα μέσα άμυνας τα οποία έχει ο αγοραστής έναντι του πωλητή εκτός από την υπαναχώρηση, εκτός από τη μείωση του τιμήματος, εκτός από την αντικατάσταση, εκτός από την αποζημίωση, προστίθεται και η διόρθωση ή άρση του ελαττώματος ή της έλλειψης της συνολοποιημένης ιδιότητας.

Το δεύτερο σημαντικό γεγονός που επέρχεται είναι το ότι μπορεί πλέον να συντρέχουν οι αξιώσεις με την αποζημίωση. Ως σήμερα είχατε ή υπαναχώρηση ή αντικατάσταση ή μείωση του τιμήματος ή αποζημίωση. Τώρα μπορεί να συντρέχουν οι τέσσερις περιπτώσεις των δικαιωμάτων που εξέθεσα προηγουμένως μαζί με την αποζημίωση. Ερμηνευτικά αυτό θα μπορούσε να βγει. Όμως δεν το είχε δεχθεί η νομολογία.

Το τρίτο που κάνει αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι προσθέτει -σε ό,τι αφορά το θέμα της παραγραφής- ένα σημαντικό σημείο, που αφορά στην επέκταση του χρόνου παραγραφής, για μεν τα κινητά από έξι μήνες σε δύο χρόνια, για δε τα ακίνητα από δύο χρόνια σε πέντε χρόνια. Ακριβώς η επιμήκυνση του χρόνου της παραγραφής δείχνει ότι ενισχύεται η υπευθυνότητα, την οποία έχει ο πωλητής έναντι του αγοραστή. Όσο επιμηκύνεται ο χρόνος τόσο περισσότερο η ευθύνη αυξάνεται.

Εδώ όμως, κύριε Υπουργέ -ίσως θα πρέπει να το πούμε και για να μείνει στα Πρακτικά ως ερμηνευτική παρέμβαση- το ζήτημα είναι ότι η υπαναχώρηση συνιστά ένα διαπλαστικό δικαίωμα. Και ως διαπλαστικό δικαίωμα δεν υπόκειται σε παραγραφή, υπόκειται σε αποσβεστική προθεσμία.

Αρα, επειδή εδώ μιλάμε γενικά για παραγραφή, θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι οι χρόνοι της παραγραφής ισχύουν ως χρόνοι αποσβεστικής προθεσμίας σε κάθε περίπτωση που η φύση του δικαιώματος είναι τέτοια, ώστε το δικαίωμα αυτό, επειδή είναι διαπλαστικό δεν υπόκειται σε παραγραφή. Επομένως εγώ προτείνω οι έξι μήνες που γίνονται δυο χρόνια και τα δυο χρόνια που γίνονται πέντε χρόνια -ειδικά επί υπαναχωρήσεως, που είναι διαπλαστικό δικαίωμα- αυτό να θεωρηθεί και χρόνος αποσβεστικής προθεσμίας.

Η τέταρτη παρέμβαση, την οποία κάνει ο νομοθέτης και που πλέον αφορά τα άρθρα 332 επόμενα του Αστικού Κώδικα, είναι ότι μειώνει τις απαλλακτικές ρήτρες. Ως σήμερα το άρθρο 332 περιείχε απαγορεύσεις για απαλλακτικές ρήτρες. Έλεγε δηλαδή ότι δεν μπορεί να υπάρξει απαλλακτική ρήτρα, στην περίπτωση κατά την οποία υπάρχει δόλος ή βαρεία αμέλεια. Επίσης και στην περίπτωση της απλής αμέλειας περιείχε ορισμένες απαγορεύσεις απαλλακτικών ρητρών.

Εδώ επεκτείνει την απαγόρευση απαλλακτικών ρητρών ακόμη και για απλή αμέλεια σε δύο, τουλάχιστον, περιπτώσεις, στην περίπτωση που έχουμε σύμβαση η οποία έχει συναφθεί χωρίς διαπραγμάτευση, καθώς και στην περίπτωση κατά την οποία μιλάμε για δικαιώματα, τα οποία απορρέουν από την προβολή της προσωπικότητας, δηλαδή δικαιώματα όπως είναι η ζωή, η τιμή, η ελευθερία και η υγεία.

Αυτές λοιπόν είναι οι τέσσερις τομές που κάνει σχετικά με την ενίσχυση του ηθικού ρυθμού στις συναλλαγές και επομέ-

νως την ενίσχυση της ευθύνης του πωλητή έναντι του αγοραστή.

Γι' αυτό και τονίζω ότι είναι τεράστιας σημασίας οι επιπτώσεις που έχουν αυτές οι ρυθμίσεις στο σύνολο του ιδιωτικού δικαίου. Γι' αυτό είπα ότι πρέπει να υπάρξει στο μέλλον -και μάλιστα στο άμεσο μέλλον- αντίστοιχη τροποποίηση των γενικών ρητρών, πέραν εκείνων που ανέφερα για το άρθρο 332 του Αστικού Κώδικα. Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει ανεπιφύλακτως αυτές τις διατάξεις.

Θα ήθελα να πω δυο λόγια μόνο για τις υπόλοιπες διατάξεις. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι λοιπές διατάξεις των άρθρων 5 και επόμενα, που αφορούν κυρίως ρυθμίσεις του ν.2915/2001, είναι ρυθμίσεις οι οποίες έρχονται μόνο και μόνο διότι δεν είναι αμαρτίες ρίχνουν μεγάλες σκιές».

Αυτός ο νόμος ήρθε πρόχειρα και βιαστικά στη Βουλή. Και κάθε φορά αναγκαζόμαστε να προβαίνουμε σε συγκεκριμένες παρεμβάσεις, δηλαδή ψηφίσαμε το νόμο κι ερχόμαστε να εισαγάγουμε εξαιρέσεις ή να επανέλθουμε στο παρελθόν, μόνο και μόνο γιατί δεν είμαστε έτοιμοι και δεν είναι έτοιμη η υποδομή της δικαιοσύνης να αποδεχθεί αυτές τις ρυθμίσεις. Αυτό δείχνει ότι πρέπει να είμαστε πολύ σοβαροί κάθε φορά που ερχόμαστε να ρυθμίσουμε τέτοια πράγματα.

Η Νέα Δημοκρατία, κύριε Υπουργέ, διατηρεί σοβαρές επιφυλάξεις και καταψηφίζει το άρθρο 10, διότι αυτό το «φιλτράρισμα» των υποθέσεων στον Άρειο Πάγο όχι μόνο δημιουργεί προβλήματα σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου, αλλά προσωπικά πιστεύουμε ότι αφού μπορεί ο διάδικος να επαναφέρει το θέμα αυτό στον Άρειο Πάγο -πράγμα το οποίο θα γίνεται συνήθως- να ξέρετε τότε ότι επιβαρύνουμε με μια γραφειοκρατική διαδικασία τα πράγματα.

Δηλαδή εκεί που ούτως ή άλλως η υπόθεση θα πήγαινε στον Άρειο Πάγο, του προσθέτουμε μια σκάλα προηγούμενως, την οποία πρέπει να διαβεί.

Τελειώνω με τις εξής παρατηρήσεις. Είπα και πριν ότι έχουμε φθάσει σε ένα σημείο που πλέον και εξαιτίας του κοινοτικού δικαίου και εξαιτίας του διεθνούς δικαίου αλλά και εξαιτίας του ρυθμού των συναλλαγών είναι τεράστια η ταχύτητα της εξέλιξης και για βασικά κείμενα, όπως είναι ο Αστικός Κώδικας και η Πολιτική Δικονομία, το Ποινικό Δίκαιο και η Ποινική Δικονομία, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας, ο Εμπορικός Νόμος. Έχουμε πλέον ταχύτατες εξελίξεις.

Κάθε φορά τι συμβαίνει, κύριε Υπουργέ; Φτιάχνουμε μια επιτροπή ad hoc, για να ρυθμίσει ορισμένα πράγματα. Και όταν η επιτροπή έχει τελειώσει τη δουλειά της, έχουν προκύψει άλλα θέματα, ώστε πρέπει να φτιάξετε μια άλλη επιτροπή. Μήπως, κύριε Υπουργέ, είναι πλέον η ώρα, ώστε για βασικά νομοθετήματα -και αναφέρομαι κυρίως σ' αυτά που είπα πριν, Αστικό Κώδικα, Πολιτική Δικονομία, Ποινικό Κώδικα, Ποινική Δικονομία, Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, Εμπορικό Νόμο- θα πρέπει να υπάρξουν διαρκείς επιτροπές κωδικοποίησης μέσα στο χώρο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, με πρόσωπα που έχουν συγκεκριμένη θητεία και οφείλουν να παρακολουθούν συνεχώς αυτά τα πράγματα και να φέρνουν προτάσεις τους στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, όποτε προκύψει το θέμα;

Η Νέα Δημοκρατία σας το προτείνει, γιατί με τον τρόπο αυτόν πλέον θα μπορούμε να μη φτάνουμε στο σημείο να ομολογεί η επιτροπή -όπως ομολόγησε εδώ- ότι έχουμε αδυναμία επειδή καθυστερήσαμε να ρυθμίσουμε και το γενικό μέρος και τις γενικές ρήτρες.

Τέλος, επαναφέρει η Νέα Δημοκρατία την πρόταση που σας είχε κάνει με την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Είμαστε ίσως η μόνη χώρα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, κύριε Υπουργέ, η οποία δεν έχει μια Επιτροπή Διαρκούς Κωδικοποίησης της Νομοθεσίας. Όλες οι ευρωπαϊκές χώρες έχουν. Είναι κρίμα. Έχουμε τρεις χιλιάδες είκοσι πέντε νόμους από το 1975 μέχρι σήμερα και δεν βάζω τα εκατομμύρια, κυριολεκτικά, πράξεων κανονιστικού περιεχομένου, διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων και άλλων, που καθιστούν πλέον την ελληνική νομοθεσία ένα λαβύρινθο στον οποίο δεν υπάρχει ούτε μίτος της Αριάδνης. Υπάρχει μόνο ο Μινώταυρος της πολυνομίας και της κακονομίας, ο οποίος πλήττει καίρια όχι μόνο τον πολίτη και το

κοινωνικό σύνολο, αλλά την ίδια την έννομη τάξη, το ίδιο το κράτος δικαίου.

Γιατί άραγε η Ελλάδα να μην έχει μια Επιτροπή Διαρκούς Κωδικοποίησης της Νομοθεσίας, ώστε να κωδικοποιείται διαρκώς η νομοθεσία; Γιατί με τον τρόπο αυτόν ξέρουμε τι ισχύει και το ξέρει και ο πολίτης. Πολύ δε δυσκολότερα η πολιτεία, όταν γνωρίζει τι ισχύει, έρχεται να τροποποιήσει πράγματα που, όπως έχει αποδειχθεί, τα τροποποιεί γιατί δεν το γνωρίζει.

Αυτές είναι οι προτάσεις μας. Πέραν των επιφυλάξεων, κάνουμε πρόταση για Διαρκή Επιτροπή Κωδικοποίησης της Νομοθεσίας και, τουλάχιστον, Επιτροπές που να λειτουργούν διαρκώς για την κωδικοποίηση σημαντικών κωδίκων, τους οποίους ανέφερα προηγουμένως.

Θα επανέλθουμε στα άρθρα, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν είναι ανοχή. Σας έδωσα και το χρόνο της δευτερολογίας σας.

Δεν υπάρχουν άλλοι συνάδελφοι εγγεγραμμένοι να πρωτολογήσουν και εισερχόμαστε στις δευτερολογίες.

Υπάρχει κάποιος εκ των συναδέλφων που θέλει να δευτερολογήσει; Κανείς.

Κύριε Υπουργέ, έχετε να κάνετε κάποια παρατήρηση;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υγείας και Πρόνοιας, Δικαιοσύνης, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Δημόσιας Τάξης, Εμπορικής Ναυτιλίας, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Οργάνωση της αγοράς πετρελαιοειδών και άλλες διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες συναφείς διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες συναφείς διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 16 Ιουλίου 2002, της Τετάρτης 17 Ιουλίου 2002 και της Πέμπτης 18 Ιουλίου 2002 και ερωτάται το Τμήμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 16 Ιουλίου 2002, της Τετάρτης 17 Ιουλίου 2002 και της Πέμπτης 18 Ιουλίου 2002 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 21.00', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 31 Ιουλίου 2002 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες συναφείς διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

